

Monned
Kaunid Waimolikkud Laulud,
mis
meie Cesti-Ma rahwa
Laulo-Kamato
jure pandud
nende heaks,

kes süddamest Jesust nouduwad,
ning uskus Temma sisse, ja Temma
armastuses püüduwad juurduda, kaswada,
ja wägge wotta.

257.

O du Liebe meiner Liebe ic.

Ommal Wisil.

Armast Jēsus, armastaja ! Kallis õnnistega
gia ! Surest armust kannatada Wotsid
raske waewaga : Mo heaks tappa-lammas
ollid, Piddid surma minnema, Keik ma-ilma
pattud tullid Maksma omma werrega.

2. Arm ! kes sinna olled nutnud Õlli-mäel,
werd biggistand ; Waewasse sa olled tõtnud, Ja
mind kindlast armastand ; Olled wotnud kannatada
Issa wiha melega ; Ükski ei woiwad waigistada,
Mis so surm woiwad löppeta.

3. Arm ! kes hädda julgest kandest Hirmsaste
said pilkatud : Arm ! kes rasket wallo tundes
Surmast ei saand nelatut ; Arm ! kes ennast
lahkaks näitnud, Kui õhk, rammo, otsa saand
Kui hing ihhust ärralahknud, Olled süski armastand.

4. Arm ! kes sinna mind ka wotsid Hinge heites
armasta, Armastussest mulle tõtsid Hoopl
hallastussega : Issa holeks sa mind andsid :
Sures pallusid mo eest ; Risti waewa mo eest
kandfind, Sest mind peastsid wiha kääst.

5. Arm ! kes finnitasiid mulle Jo ni mitme ha-
waga

waga, Et ma piddin jâma sulle Sinno prudiks löpmatta, Arm! siis wotko sinno südda, Mis on urmne, werrine, Waigistada keik mo hädda, Mis siin juhtub minnule.

6. Arm! kes sinna olled surnud, Ja mull' risti külges seäl Kaddumatta warra saatnud: Mötten ma so werre peäl, Oh, kui wägga siis sind tännan, Et sa hawatud mo eest. Te, et sinno külges hingan, Kui hing lablub ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja mo külma hinge eest Külma hauda olled läinud, Sind ma tännan süddamest, Et sa wallus hinge heitsid, Et woin ikka ellada; Önnistusse mulle saatid: Jggawest mind armasta.

258.

Liebe, die du mich zum Bilde se.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja se.

Arm! kes sa mind olled lonud Ömma näo järvele; Arm! kes patto wasto tonud Önnistust mo hingele: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka iään.

2. Arm! kes sa mind wallitsenud Enne kui sain lodud weel; Arm! kes innimesieks sanud, Keikis meie wisi peäl. Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka iään.

3. Arm! kes sa siin kannatasid Mo eest surma hukkatust; Arm! sa nenda walmistasid Mulle rõmo, önnistust; Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka iään.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Walgus tödde, sanna, te; Arm! kes ennast orjaks teggi,
Et

Et mind aitats truiste : Arm ! sind ärrawallitsen, Et so pärrait ikka jään.

5. Arm ! kes omma ikke alla Pannud mo meest ihhoga ; Arm ! kes sa keik melewalla Mo käest wotnud, süddand ka : Arm ! sind ärrawallitsen, Et so pärrait ikka jään.

6. Arm ! kes pa udes käed tõstap Mo eest, ja mind armastap ; Arm kes ausast mo eest kosrap, Werrega mind lunnastap : Arm sind ärrawallitsen, Et so pärrait ikka jään.

7. Arm ! kes wottap minno kehha Ärratada hua seest ! Arm ! kes annap mulle nähha Au ja rõmo iggawest : Arm ! sind ärrawallitsen, Et so pärrait ikka jään.

259.

Jesus Kraft der blöden Herzen, 2c.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja 2c.

Ärra waimo toetaja, Hingaminne wallo sees, Abhastusses rõmustaja, Jesus ! arst, kui surm on käes, Kallis rohhi, mis siin ikka Parandanud hinge wigga.

2. Pärripat on wägga rikkund Süddant kura ja himmoga, Jhho, hinge läbbi tikkund, Et ma ollen ellota : Keik mo werri, keik mo üddi On üks hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, um mo peäle Ommad noled aiawad, Ja mind, kui ma tousen, jälle, Patto alla ükkawad, Et ma sattun häbbi sisse, Enne go saan hingamisse.

4. Kui mo waim sind wottap nouda, Kelab laiskus tedda weel : Kui so waim mind tahhab hoida,

hoida, Nakkub sedda lihha meel; Ei ma suda en-
nam kanda Omma raske patto hädda.

5. Oh kes wottab minno süddant Surma ih-
hust peästada! Sa, mo arst, ja wäggew JS-
sand! Woid keik wigga parrara: Sa woid wal-
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wotta mind so armo läbbi Tähha sinno
sarnatseks; Siis so werre wäst mo läbbi Par-
raneb so kirusseks. Kui so waim mo hawad woi-
ab, Siis mo südda abbi leiab.

7. Kui sa siis, mo peästia! wottad Jesi mo
sees ellada; Käl siis keik mo soned töirat Täitma
ue elloga. Sinno wägge tahhan hoida Meles,
ja sull' kitust anda.

260.

Fahre fort, fahre fort! Zion fahre ic.

Ommal Wisil:

Eddasi! eddasi! Sion minne walgusses Eddasi,
ja seista noua Essimesse armo sees, Ello
hallikasse joua, Kitsast ukjest minne allatsi, Ed-
dasi, eddasi.

2. Kannata, kannata! Sion wotta ossani
Hädda, laitmist julgest kanda! Dlle ustaw sur-
mani, Jesus tahhab kroni anda, Sion, kui us-
wottab hammusta, Kannata.

3. Taggane, taggane! Sion taggane kui ilm
Körkust, rahho wottab näita, Wödrogo ärra sejt
so film, Ärra köhna pole heida: Sion! ilma rö-
must foggone Taggane, taggane.

4. Sellaeta, selleta! Sion waimo selleta, Kes
sind keiklipiddi kiisab, Jätta tedda kuulmarta,
Käi

Kai ni, kui so täht sind sadab, Sion head ja
kurja wotta ka Sella, sella.

5. Wäggise, wäggise Tungi nüüd Jumma-
lasse, Sion minne waimus wahwaks, Urta ja
teps surmasses, Jeesuses sa haliaks oksaks. Sion
näust tikku wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion wäes end ilmuta,
Et se wenna arm on sütud, Näita, mis se teeb
foga, Kellest prudiks olled hütud; Sion, et üks
lahti tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks ja, kindlaks ja! Sion pea mis
sul on, Urta wotta leigeks miina, Waat, et
liggi jouab kroon; Mis on tagga, jätta sinna.
Sion, kui on wiinne hädda ka, Kindlaks ja,
kindlaks ja.

261.

Hüter, wird die Nacht der Sünden 2c.

Wisil: Reik tulge minno jure nüüd 2c.

Es löppe pea wahhimees, Se patto õ, kus
ollen sees? Ons sedda õõd weel paljo; Es
kau wahhest pimmedus Mo süddamest, ja holes-
tus, Mis kowwem on kui kaljo.

2. Oh saaksin nenda walgustud Kui Ma saab
pawast rõmustud; Mo hinge päike touse! Ma
ollen külm ja seggane, Mo walgus ja mo karja-
ne! Oh tõtta tülles, jõe!

3. Seft meie udes seädusses Jo ellame, ja
tund on käes, Et walgus peab sama: Ma süski
rummalusfega Weel pean taplema, et ma Ei
õppind weel sind tundma.

4. Jo meie õ on lõppenud, Et sa mo Jeesus,
a touse

toufenud ; Mind õ weel kinni hoiab : Sepärrast wotta mulle ka, So ommale nüüd paistada, Kes walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna päwa tööd Woin tehha, kui ei nä kui ööd, Ja mul so joud ei tötta? Kuis armastust woin näidata, Ehk allandusses ellada, Ja patto õ tööd jätta ?

6. Oh süta omma tuld mo sees Et hingel polleks enneses Nüüd ennam waewa nähha; Ma ollen pimme ussike, Mind walgusta, mo Jesuke! Et jouaksin head tehha.

7. Kõl aimoke on moistusses, Hing polle süsli walgusses; Sa kallis Jesus isse, Sa pead päike ollema, Ja mulle walget teggema, Ming paistma süddamesse.

8. Hing! silmade eest pead sa Keik katted ärrapannema, Need keelwad walget samast : Silm peab puhhas ollema, Kui Jesust peab leitama So süddant walgustamast.

9. Mo silmi putu, terweks te Ja kolbawaks, et selgeste Ma selletan keik tehha : Sest süs on dige hädda ka, Kui päwal silmad ühteke Sest walgest ei woi nähha.

262.

Solt ich meinem Gott nicht singen etc.

Wisil: Wotta Isfandar nüüd kitta etc.

Es mo kohhus tänno tehha Jummalale ilma peal? Sest ma saan kõi keikist nähha, Kui ni helde temma meel. Polle muud kui armas südda, Mis on temma waimo sees, Et keik hoiab kanna-

kannates, Kes siin auustawad tedda. Aeg keif asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

2. Mi kui kottas poiad mattab Omma kahhe tiwaga, Menda ka mind Jummal kattab Keiki-piddi armoga; Kui sain emma ihhus lodud, Jh ho, hinge andis mull', Ja ka parrast toidust kül On mo kätte rohkesti todud. Aeg keif asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

3. E ta Voeg ni kallie vlie: Mo eest annab tedda ta, Et ta piddi põrgo tulle Kustutama werrega. Oh need armo süggawussed! Kuida woib mo nõdder meel, Ehk ta ussin kül on teal, Moista keif need armastussed? Aeg keif asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

4. Omma waimo õigeks saatjaks Temma annab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Oleks, Kui on hädada kâes; Et ta minno süddant taidab Pühha kalli ussoga, Mis teeb surma kadduma, Põrgo temma kinni koidab. Aeg keif asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel' on ta noudnud, Keif head tehha järgeste; Jhule ka appi joudnud, Kui sel olnud kitsas kâ; Kui mul joudo posse olnud, Ja ma seifin abbita, Siis on omma rammoga Jesus mulle appi tulnud. Aeg keif asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

6. Taewas, maad ja nende wâed On mo kasjaks seätud, Mis film nõab, mis katswad kâed, On mo kätte jaetud, Weiksed, willi ja keif roh-hud, Orgus, ja mis mä-e peäl, Mis on metsas merres seäl: Se keif taidab meie kõhhud. Aeg keif asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

7. Kui ma maggan, temma murre Walwab, Finitab mo meelt, Et ma pattusse ei surre: Iffka tunnen armo seält; Kui mo Jesus polleks tulnud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma olleks abbi saand, Kui mull' hädä kätte tulnud. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

8. Monda suurt ja rasket hädä On kül kurrat walmistand; Ei ma ial tunnud sedda, Ei se minno liggi saand. Ma sain ingli abbi nähha, Kes on saatnud kaugele, Urra, mis se waenlane Mulle püdis pahha tehha. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

9. Ni kui issa murret kannab Igga ühhe lapse eest: Ehk ta wahhest hirmo annab Neik, kui eksiwad ta käest: Menda wottab minno Jesus Kannatada minnoga, Ei ta raiu modgaga: Witsa hirm on minno nuhtlus. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja harwab, Ehk on kibbe minnule; Siiski mulle kasso sadab, Kui ma mõtlen diete, Et ta mulle hirmo annab Kui se, kes mind armastab, Ilma seltsist lahhutab, Risti läbbi taewa tommab. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

11. Minna tean tõest sedda, Pean kindlast mõtlema, Risti-innimeste hädä Peab üksford löppema. Kui on talwe otsa sanud, Tulleb sui: rõõm nendage Tulleb risti järrele Selles, kes on kannatanud. Aeg keik asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

12. Et nüüd Jesu armastusses Polle otsa nähhage, Sest ma pallun allandusses Issa, kui
so

so lapsokle : Te, et woin sind auustada Keiges
ommas ellus tõest, Dõd ja pãwad keigest wãest,
Runni saan sind armastada Ja sind kita südda-
mest Teises ilmas iggawest.

263.

Guter Hirte, wilt du nicht ic.

Wisil : JEsus õnnisteggia.

Es sa heida, Karjane! Armo omma lamba
peäle? Wotta mind so süllesse, Zuhhata
mind õige tele. Es sa tahha hãdda sees Aidata
mind, abbimees!

2. Wata, kuida efsin ma Rakspiddi, oh mis
murre! Tulle, wotta, wi mind ka Omma lam-
bokeste jure. Pamba lauta sada mind, Kus keik
lambad tundwad sind.

3. Sind ma pãan kangeste Nende hulkas tae-
was nõhha, Kes sind kuitwad jãrgeste, Ukski
woi neil kahjo tehha; Rõmo sawad kartmatta,
Ei woi ial efsida.

4. Sest siin on mul kitsas kã, Minna ellan
mures jãrgest, Waenlased ka allate Minno
õumber piirwad kangest, Et ma waene lamboke
Kahho ei sa ialge.

5. Mind oh! ärra lasse sa Huntidele ossaks
jãda! Karjane, oh aita sa, Et ma neist woin
lahki sada: Wi mind omma lambokest Taewa
lauta hãdda seest.

264.

Erschein du Morgenstern 1c.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes 1c.

End näira koido-täht, Pääw paista mulle sel-
gest. Mo Jesus! walgusjeks Ja minno sisse
järgest; So armo tullega Mind läbbi sojenda,
Ja selle walgega Mo süddant uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhtaks,
Et lähhaks keik mo tõ So armastusjes pühhaks;
So walgus täitko mind. Et Jesal' au sest saaks,
Ja temma armo leek Mind paistes kossutaks.

3. Mull' anna sinno sees Siin kääia ja keik teh-
ha. Et pimme, karmwal nou Jääks keikis minnuft
mahha: Mind omma filmaga Kätpiddi tallota,
Et sinno järrel kääin, Kui ele lähhäd ja.

4. Te, et keik põlgades Sind üksi meles hoian,
Sind ommaks walgusjeks Ja elluks ifka nouan;
Mo kõrwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis
rägid; tomma mind, Siis jooksen järrele.

265.

Ihr armen Sünder kommt zu Haus 1c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 1c.

Et tulge kokko, pattused! Et ruttage sü-
sed! Kui koormatud, ja waesed; Waat,
Jesus süddant lahti teind Neil', kes on wagga
kurwaks läind, Ja tundwad wiggadussed.

2. Ja wottab wasto pattused; Siis tulle: Je-
sus pakub kät, Sind tahhab ärrapeasta. Oh!
tulle nuttes, uskudes, Ja jalge ümber hakkades;
Ja wottab hallastada.

3. üts

3. Üks karjane ei lammastke, Mis efsind on,
ja näljane, Ei jätta ial mahha: Ühheksaküm-
mend ühheksa Ja jättab kõrbe holeta, Ja otsib
ühhe tagga.

4. Baat! Jesus otsib süddamest Sind är-
rakaddund lambekest, Runni Ta saand sind leida.
Oh! hina! end leida anna ka, Ta harwadesse
poe sa: Ta woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke! Ma waene
tullen allaste, Oh! hallasta mo peäle! Ma ol-
len tal, mis efsinud, Ja pattudega wõrkutud;
Mind peästa, sata tele.

6. Oh! hädda mul, et sinnust ka So wägga
ollen lahkund ma. Müüd taggasi mind hüa So
lamba lauta; wotta sa Mind salla kimpust peäs-
tada. Mo südda muud ei püa.

7. Te, et so lambokesteks jään, Ja sind mo
ainust karjast nään Siin ellus, surmas ikka; Te,
et ma ilma pöggenen, Kui Jummalä laps,
murretsen, Et tühjast ei sa wigga.

8. Mind peästa Jesand! allati: Mind hoia
järgest surmani, Et uskus ellan ikka Mind
hoia sinno õigusses, Ja õige pühitusse sees;
Siis polle karta wigga.

9. Oh! wotta omma tuikest, Mis faitsmist
püab sinno kääst, So harwus warjul hoida. Mind
kela patto teggemast, So waim mind wotko
wäggenast Ka finnita, ning woida.

266.

Ihr Seelen! sinkt, ja sinket hie 1c.

Wisil: Armas Jesus! axowita 2c.

Singed! allandusse sees Heitke ennast Peästja
ette;

ette ; Wortke õige usso wões Selge armastusse
kätte ; Urge liaks kurvastage : Nõmus endid
allandage.

2. Jesand paljo head on teind, Meile ikka
abbi saanud, Meie rõõm on sureks läind Sest,
mis südda ihaldanud : Sedda Jesu linna nä-
me, Waimus, ja nüüd kätte same.

3. Sedda wägge tunneme, Mis meil teised
tunnistanud ! Ühhes nouus olleme, Redda Jesus
walgustanud : Süddames kül same nähha, Mis
seälsammas tulleb tehha.

4. Waat ! se keik on teadmatta Ilmale, mis
sõgge, rummal ; Sellele on moistmatta Keik,
mis süddames teeb Jummal ; Kui waid hoiaime,
mis enne, Ja weel pakub Jesukenne.

5. Pühhade suits püsti jääb, Se, mis nende
palwest touseb, Meie näme, et se lääb Rõrgesse,
ja ikka suitseb. Ingli passun kangest hüab, Ur-
mo kulutada püab.

6. Waimus finni hakkame Teine teist kätpid-
di isse : Ühtlasse keik waume Armastusse poh-
ja sisse, Ühhest armo kaljust jome, Ühhe armo te
peäl käume.

7. Kullab hädda tunneme, Et se te on ohhaka-
ne, Mitmes waewas olleme ; Süiski meie kan-
natame : Parremat teed ei woi olla, Kus peäl
woime taewa tulla.

8. Surma-ello ellage Wasfikad ma-ilma tak-
lis ! Tehke kül, mis tahhate ; Meil' on teine ello
kallis ; Omma ello kautame : Seie surses ello
same.

9. Agga, Arm ! mis olleme, Et meid passuna-
ga

ga hüad Shto söma: aiale, Ja meid heaga täita püad? Meie waesed ehmatame, Et so armo näh: ha same.

10. Meie wasto wõttame, Mis sa armust tah: had anda; Palludes nüüd tõttame Et sa mur: ret wõitad kanda, Et sind ikka armastame, Ja so sarnatseks siin same.

11. Jesa aeda harrima Peab sures kannatus: ses; Taimed lähwad närtfima Essimeses hak: katusses; Muldas seemned räppastawad, Enne kui need haljandawad.

12. Keif so õnsa waewa sees Tahhame tõõd truist tehha; Jesand! olle abbimees, Kunni sa: me rahho nähha. Rät se peäle soga lõme; Aita, siis so tahtmist teme.

267.

Jesus! meiner Seelen Leben ic.

Wifil: Südda, mis sa murretsed ic.

Singe ello, Jesuke, Kes keif tunned selgeste, Mis on waino pohja sees, Nääd sa ommas, nääd sa ommas walgusses.

2. Sinna katsud, mis ma teen, Rāgin, nouan, iggatsen, Mis ma ial hakkau teal, Urwab ärra, arwab ärra sinno meel.

3. Sedda wägga himmustan, Et mis tahhad, tehha saan, Aita et nou forda lääb, Kauta mis, kauta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tahhad sa, Ikka on mo melest hea, Waewas ni. kui rõmo sees, Ni siin, kui seäl, ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist möda teeb, Se kũl ingli ello

nääb, Ja woib pörgo wallus ka Omma hinge, omma hinge jahhuta.

6. Agga kes ei jätta sull' Melewalda, tunneb kül, Et ka taewa rigi sees Pörgo-waew on, pörgo-waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Omma tahtmist wihkama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo sees woib, wallo se s woib ellada.

8. Ennesega woitlema, Omma tahtmist sõitlema, Annab süin jo saggedast Maitsta taewa, maitsta taewa maggusast.

9. Oh süis tahhan sundida Omma süddame, et ma ühtegi ei hakka teal, Kuid mis tahhab, kuid mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Eks ma sedda iggatse? Lükkad sa mind pörgusse, Mis sa teed, se, mis sa teed se, on hea tö.

11. Agga sinno hinge koorm, Berre higgi, libbe surm Maitwad, et se ial sul Meles polnud, meles polnud tehha mull'.

12. Tahhad süiski sa mo peäl Uewaewa paanna weel, Et ei kustki rõmo nä, Sündko sinno, sündko sinno tahtminne.

13. Kui mul häddas aitmatta Tulleb palwest lahkuda: Süis ma mõtlen: egga ma Tahha, mis ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Tuh tub mulle teotus, Wangus, waesus, hirmutus, Ja weel ennam kannata, Sündko ni kui, sündko ni, kui tahhad sa.

15. Ehk kül tuhat surma nään, Hinge häddas nõdraks lään, Süiski saan ma rõmo fest, Et se tulleb, et se tulleb sinno käesti.

16. Kui

16. Kui sa tahhad kibbeda Kristiga mind kiusata, Te, kui tunned minnoga, Minna tahhan, minna tahhan kannata.

17. Agga et ma weel ei nä Selgest mis so tahtminne, Oh! siis õhkan, selleta Sedda mulle, sedda mulle, õppia!

18. Aita, et so walgusses Moistan keiges ommas töds, Mis on sinno tahtminne, Ehk mis petwa, ehk mis petwa lihha tö.

19. Kui mind aiab minno meel, Ehk ka kiusab lihha keel; Kela so nouks armamast, Ehk käl näitaks, ehk käl näitaks illust.

20. Jesand! tahtma olled sa Annud, aita tehha ka, Et ma teen siin ilma peäl, Mis sa tahhad, mis sa tahhad üllewel.

21. Aita tehha Jesuke! Kurja lihha tallitse; Ei sa korda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta sinno wäes.

268.

Meine Seele, wilt du ruhn, 1c.

Wisil: Armas Jesus axwita 2c.

Sing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe ikka nähha; Kui sa püäd, et ei sa Himmud sulle waewa tehha, Wotta Jesust armastada, Agga keik muud unustada.

2. Ei weel ükski kurwaks läind, Et ta Jesust armastanud; Ei weel ükski hädda näind, Et ta Jesussele sanud; Jesust üksnes armastama, Se on tõest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa, Mis sull' sadab parrast tullo, Temma arm sull' annab ka Laes

waast rõmo, taewast ello. Temma arm teeb et siin waewas Sinno järg on, kui seal taewas.

4. Kui nüüd piin ja abhastus Sind ei pea kins ni wõtma, Kui sull' dige rõmustus Ja täis rahho peab tõtma; Wotta Jesust armastada, Agga keik muud unustada.

5. Woi hing! et sa moismatta Sedda rahho polle püüdnud, Egga enne kartmatta Ommaks kalliks warraks hüüdnud! Nutta, wotta waewa nähha, Et sa joudnud nenda tehha.

6. Ilma hüüd, au, rõmustust Wotta patto muddaks päina, Ei need kela hirmutust, Ei need tõssist rahho anna; Jesust üksnes armastama Se on: tõssist rahho sama.

7. Oh süis wotta ommast käest, Kallis Jesus! mulle anda, Et sind keigest süddamest Woiksin üksnes armastada. Et sind nouan, keik muud jättan, Sedda nouan senna tõttan.

8. Armastussewaimoga Minno süddant hästi woia, Ja mind, et so heldust ka Maitzen, juhhas ta ja hoia, Et sind ühte puhko nouan, Ennast jättan, sulle jouan.

9. Mis kül se hing tunda saaks, Kes sind puhast melest nouab; Kui ei tahhaks, himmustaks Muid, kui sind, kus pole hoiab? Sell' sa armsam, kui keik, olled, Ja seks, mis ta tahhab, tulle.

10. Hingaminne, rõmustus, Peaseminne keigest hirmust, Rahho, ello, õnnistus Tulleb, Jesus, sinno armust, Alita, et sind täiest nouan, Ja so pole korwast hoiat.

11. Kui on Jummal süddames, Siis ta armastama satab; Et ta alles on so sees, Armastusse

tusse teggo näitab: Jummalä waim käsib ted-
da Ning ka Jesust armasteda.

12. Armo leet, ja pihha lust! Süta põllema
mo mele, Et ma nouan armastust, Hui ikka
minno peäle. Wotta Jesust armastada, Kui sa
tahhad õnsaks sada.

269.

Meinen Jesum laß ich nicht is.

Wijil: Eks s. heida karjane re.

Jesukest ei jätta ma, Et ta mo eest podud risti;
Eest mo kohhus hakkada Temmassē kui tak-
jas kinni: Ta mo ello, walgus ka, Jesukest ei
jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesust, kinni ma peäl
ellan: Ta peäl lodan si. ddames, Koggone ta om-
ma ollen: Keik meel käib ta peäle ka, Jesukest ei
jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitšminne, Lõpko tund-
ma, näggeminne, Lõpko ärra haistminne: Tulgo
wiinne tunnifenne: Kui ka lähhan surrei ta, Je-
sukest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Siis, kui saan ta
palle ette, Kus keik õiged rõmoga Sarwad usso
palka kätte: Rõõm on, kui nään tedda ka, Je-
sukest ei jätta ma.

5. Minno hing ei himmusta, Ei ma ilma eg-
ga taewast, Jesu walgust tahhan ma, Kes mind
peästis kohto waewast, Leppitas mind Jõsaga,
Jesukest ei jätta ma.

6. Ei siis Jesust jätta ma, Hoian ikka temma
pole: Jesus sadab lõpmatta Mind ka omma ello

jöele. Duniš on, kes ütleb ka: Jesukest ei jätta ma.

270.

Jeh wills wagen ic.

Ommal Wisil:

Jesu ristist :,: tahhan räkida. Se on wissist :,: Illus, armas, ka Agga waat! mis julgen ma? Emma ou on löpmatta, Siiski tahhan :,: Kui laps kõnnelda.

2. Sinna tõest :,: Olled armoke, Armastamast :,: Sa ei wäsfige. Mi kurb polle ükfige, Kes ei sinust rõmo nä, Kui so pole :,: Hoiab kowwaste.

3. Risti lödud :,: Kallis Peästja! Kihhuta nüüd :,: Mo Halleluja. Gest, kui minnestaksin teäl, Mul waid helliseks üks heäl Jesu ristist :,: Meel saaks ärkada.

4. Jesus! kangešt :,: Ristis pinatud, Meie sü eest :,: Wägga waewatud Jesand, wannas seädusses! Sullane waid ue sees! Sa tood õnne :,: Mis meilt kaddunud.

5. Anna meile :,: Kes hea melega Tahhaksime :,: Sulle ellada, Önnistust ei tahha ka Ilma Jesu werreta, Ennast isse :,: Meile ilmuta.

271.

Jesus Christus Ödites Lamm! ic.

Wisil: Armas Jesus axowita! ic.

Jesus, ilma süta tal Meie eest on surma sanud, Ja meid risti waewa al Täieste on lunnastanud: Kes nüüd patto kahhetsewad, Jesu surmast rõmo sawad.

2. Summal isši immetööks Kidad mis ta arm on teinud, Et ta Poeg on nende hääks, Kes on
kur

Furjad, surma lainud. Uns se werri meid teind
õigeks, Kõl siis tohtus same selgets.

3. Gest kui feik on leppitud, Et poeg wottis
surma nahha, Ets ta, surmas peästetud, Meid
ei jouaks õnsats tehha? Kedda temma wendeks
hüab, Õigeks liikmiks tehha püab.

4. Mis weel? kui meid poia seest Leitakse, Kes
hinge wigga Arsiid omma werre wäest, Et ta
seäl sees ellaks itka; Jo siis pattused ja wäesed
Woiwad kita, et on lapsed.

5. Kitus olgo illewel! Sulle Jesa, wata kõr-
gest, Et pat hinges kiusab weel, Meile tülli teh-
ha järgesi: So waim meile appi tulgo, Meie el-
lo jo sees olgo.

272.

Jesu frommer Menschen Heerden ic.

Wisil: Jesus! surma ärraxooirja ic.

Jesus! kes on õnnistusseks Waggade tru kar-
jane, Te mind ommaks lambokesseks, Mis
sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastussest
Omnia ello lammaste eest; Surres jo sa peästsid
mind: Te, et armastan ka sind.

2. Lambad hoidwad karjast tagga; Karjatsel
on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga,
Sulle taewas, mulle teal: Kui so armastus teeb
heale; Heält mo armastus teeb jälle: Armastan
sind, hüad sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tundwad omma karjast, Karjane
neid tunneb ka. Alita, et ma josen wahwast, Nens-
da kuida jooksid sa Minno jure, kui mind wah-
tis Põrgo hunt, ja neelda tahtis: Hüüdsid sa:
sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

b 4

4. Lam-

4. Lambad kuulwad omma karjast, Heäle järrel jooksewad, Karjane, ka kuleb kuriast, Kui keik nemmad mäkiwad, Te, kui hüad, et ma kulelen: Te, kui ahwardad, et josen, Et ma kulelen ikka sind; Jesus! kule ikka mind.

5. Wotta Jesus kuulda heldest Omma nödra talle heält: Sypeta mind hüüdma järgest, Kui ei lahku hunt mo peält. Mo heäl hea so melest olgo, So rõõm mulle jälle tulgo. Kui ma pallun, kule mind; Ütle siis: ma kulelen sind.

6. Kule, Jesus! wotta kuulda, Kui ma hüan, pallun sind. Ärra wotta minnust pöördä; Ärra must aita pea mind. Käl so nimmel kuled sinna, Se peäl Amen ütlen minna. Nüüd ma ussun, tunnen ka Rõõmo sust, mo hoidia.

273.

Jesus schwebt mir in Gedanken zc.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja zc.

Jesus minno mõttes ligub, Meles seisab temma piin; Mo hing temma pole tikkub, Runni ollen ellus siin. Ta on minno kallim illo, Sadab wägga sure rõõmo; Jesus, kes mo ehte ka, Ärra mastan ma löpmatta.

2. Jesus koido-täht kül ikka Hülgab minno süddames: Kui on mulle paljo wigga, On ta wäggero abbimees. Mo hing temma peäle watab, Kui ta mind siit ärrasadat. Ello walgus olled Sa, Jesus! sind ei jätta ma.

3. Jesussele ollen wand'nud Ristmisses, kui ueste Sündsin, end ka ollen annud Temma ommaks allate. Jesu pole tahhan hoida, Siis woin keikist abbi leida? Ellus siin, ja surmas tõest Jesus peästab hädda seest.

2. Jes

4. Jesus jääb mo jure heldest, Kus ma ial ligun, nään Minna temma armo selgest, Kui ma, mis mo kohhus, teen. Kui ma õyto wodi lähän, Kui ma warra üllestoufen, Siis on warra hilja ka Jesus mo nou-andia.

5. Jesus üksi juhhatago Mind, ta nou on laits matta, Minno teud õnnistago. Keik ma hakkat temmaga, Keik mo õnneks Amen olgo, Temma nimme auuks tulgo; Siis keik hästi korda saab, Kui mind Jesus arwitab.

6. Jesus minno ello saatja Meelt ja waimo toetab, Minus rõmo walmistaja, Kui mind nõdurus poetab, Kui mo ikho kuro lähäb Ja mo ello rammo lõppeb, Ehk on silmad tuhniid ka, Siisk ei jätta Jesust ma

7. Jesus keiges waewas olgo Mo tru ustaw abbimees; Argo lahkuminne tulgo Temmast, kui piin, wallo kâes: Siis ei ial kissu hädda Minno hingekesest tedda: Lähhäks südda lõhki ka, Siisk ei jätta Jesust ma.

8. Jesussele minna ellan, Kui ta omma surren ka; Kasuks tulleb, et ma ollen Jesussega päria. Ühtegi ei pea sama Jal mind tast lahustada: Lõpko warra, ello ka, Siisk ei jätta Jesust ma.

274.

Jesu gieb mir deine Güte 2c.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja 2c.

Jesus näita mull' so joudo, Eks sa isse selgest Nä Minno waese hinge pudo? Eks se so meelt ärdaks te? Eks sa tahha peasta mind Patrust, et ma tenin sind?

2. Walgus siina, minna sögge, Pühha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wägge, Mul jo löp pe kord on kà; Peastja pattust olled sa, Maita ennast mulle ka.

3. Eks mo arst ei wottaks aita Mind, Kes ollen többine? Mifs ta wottis hinge heita Sawatud ja werrine? Kuis ma surma sisse jään, Kui ma ello jure lään?

4. Armastus peab armastama Heldus helde ollema: Peaks ta siis unustama Mind, ja jätma armota? Jo ta wottab hallasta Minno waese peäle ka.

5. Mi kui tulli tbest põlleb, Põllema ka süttitab, Meida tbest armust tulleb, Et ta armo sünnitab; Kes nüüd sedda kätte saab, Sedda walgus walgustab.

6. Agga mis sa aega witad Minno jure tulle mast? Kui sa mind jo ommaks titad, Arra wibi aitama! Joua, muudo kardan ma, Et ma surren airmatta.

275.

Jesus mein? Zuversicht ic.

Wisil: Armas Jesus armwita ic.

Jesus, Annisteggia, On mo lotus, Kuni el lon, Sedda tean; temmaga Minna wägga rahhul ollen: Ehk tül surma hirmustussed Mulle saatwad ahvastussed.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Gest ma saan ka ello nähha, Ellan pärrast ikka seäl, Curm ei woi mull hirmo tehha, Mo Pea Jesus mind ei tahha Omma liket jätta mahha.

3. Ühhes ollen temmaga, Jggaweste kolkko: an

antud, Omma usso kaega Temma külge kiini-
pandud, Et surm ei woi hirmutada Mind, ei
temmast lahbutada.

4. Lihha ollen, pean ka ütsford jälle pörmuks
sama; Sedda tean, siiski ta Mind woib mullast
ärratada, Et woin temma auustusjes Jkka ol-
la temma jures.

5. Jummalat siis tõeste Saan ma ommas
lihhas nähha Sedda ussun kindlaste, Gest mo
Jummal woib keik tehha. Ka ses ihhus igga-
weste Naan ma Jesust maggustaste.

6. Siis woin minna selgeste Omma helde Jes-
sust tunda, Pallawaks ka diete Temma armas-
tuses miinna; Agga keik se lahkeb minnust, Mis
on ial wigga pattust.

7. Mis siin nuttab ärdaste, On seäl rõmus
Jesu süles, Pörmusse mind kulwatakse, Sures
aus touien üles, Siin ma ine waene ollen,
Waimolik seäl ette tullen.

8. Oh mo liikmed! olge teäl Rõõmsad, et teid
Jesus kannab! Ärra olle kurb, mo meel, Jesus
surmas ello annab, Kui se wiimne passun hüab,
Hauast kutsuda teid püab.

9. Naerge hawa pimmedust, Naerge surma,
põrgo hirmo! Jesus sadab rõmustust, Annab
iggaweste armo. Temma lõppetab keik waewa,
Wiib teid ommas seltsis taewa.

10. Jhaldage süddamest Patto himmust lah-
ti sada, Botke aegsast keigest wäest Omma Jes-
sust armastada. Siinna noudko teie südda, Kus
ep olle karta hädda.

276.

Jesu der du meine Seele zc.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja zc.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so kalli sur-
maga Kurraist, et peäsen minna Lahti sur-
mast, pattust ka. Sedda sinno pühhad sannad
Mulle selgest teada andwad. Jesus olle abiks
weel Mulle nüüd siin ilma peäl.

2. Keigest siddamest sa noudsid Kaddund lam-
bad otsida, kui need ühte puhko joudsid Pögo
pole eksida. Sinna Jesus hüüdsid armust: Teie
wäesed pöörge pattust! Gest so juwe tullen müüd
Ustus; tauta mo siüd.

3. Minna üllekohto-orri Ikka eksin kōrwale;
Polle müüd kui patto porri Mo sees, ellan kur-
jaste: Keik mis ial mötlen minna, Pölgab sind,
oh Jummal! sinna Nääd, et hepis on mo meel
Däl ia tigge ikka peäl.

4. Minna pean tunnistama, Et head polle min-
no sees; Mis ma heaks woin nimmetada, Käl
ma tunnen siddames; Uggä, et ma lihha sunnin
Ja so armo sisse tungin, Ei se lähhä kōrda weel:
Mis ei tahha, teeb mo meel.

5. Jesand! ma ei tea weelgi Mis mind kur-
jast eksitab Minno meel on listud löhki, Et pat
wägga kippitab: Murrest sidda nödraks läinud
Anna andeks mis ma teinud: Ärra lükka ärra
mind, Et ma wihhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wöllad olled Maksnud omma
werrega. Lunnastaja! te, et tulleb Se mo õn-
nistusseks ka, Et sa wiitsa hawad tundsid, Mis-

ti peäl mo pattud kandsid, Oh siis kauta keif
süüd, Et jaan sinno ommaks nüüd.

7. Mitto ford mind hirmutada Bottab põr-
go hirmoga Kurrat, ja mind ärratada, Et saan
kangest woitelda; Et ei suda sedda kanda, Oh!
siis wotta woimust anda, Kinnita mind üllewelt,
Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre harwad, naelad, Otkas-kroon,
haud, wallo, piin, Kätte ümber pandud paelad,
Nitwad keigest häddast süin: Reiad, wermed,
werre-higgi, Ja et hirmsaste fino peksti, Keif
mis ial waewas sind, Rõmustab, oh Jesus!
mind.

9. Kui ma kohto ette tullen, Ükski peäse selle
käest, Nita siis, et lahti peäsen, Geisa isfi min-
no eest; Ärra mulle mitte anna Kuulda sedda
hirno sanna; Minna teid ei tunnege, Minge ärra
tullesse!

10. Minno wallo tead sinna, Minno waewa
moistad sa; Sinno surma peäle minna Mõtlen
ikka lõpmatta. Kurwa süddant mis sees kan-
nan, Sulle, Jesand Jesus, annan, Et se on
so armust ka Rastetud so werrega.

11. Nüüd ma tean: sa mo hädda, Mis mind
waewab, waigistad: Sinna teed küil tõeks jedda,
Mis sa isfi tootad: Se ei pea ilmas sama huk-
katusse sisse jama, Sellele saab ello kroon, Kes
waid süin täis usko on.

12. Minna ussun, Jesand aita, Minna nõde
der pallun sind, Omma rammoga mind taida,
Kui pat, surm süin kiusab mind. Sinno arms
peäle lodan, Ja sind ennast nähha otan, Kallis
Jesus, iggawest Pärtast usso woitlemist.

277.

Jesu deine heil'ge Wunden ic.

Wisil: Sion kaebab sures waexas ic.

Jesus! te, et sinno harwad, Wallo ja so kibbe surm Mo meelt ikka jahhutawad, Kui on ihhul, hingel koorm; Touseb kurri nou mo sees, Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno ahhastuss sed Tunnen, ja so willetsussed.

2. Kui mo dal meel tahhab sedda, Mis mo lihha himmustab, Seisko meles, et so hadda Porgo tulle kustutab. Riufab sadan raskeste, Aita, et ma temmale, Naitan sinno wermes, harwad, Et ta nouud tuhjaks sawad.

3. Kui ma-ilm mind tahhab petta, Laia tee peal awwata, Jesus! wotta abbiks totta, Et ma motlen lopmatta Sinno lia koorma peal, Mis sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure jada, Kurjad himmud arrasata.

4. Anna, kui mind waewatakse, Kammo omma harwades, Kui neist sidda kihwatakse, Sada mulle ello neist. Olgo, kui mul hadda kaes, So rdöm maggus minno sees, Et sa mulle abbi saatsid, Kui sa mo eest surma laksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal Onnisteggia: Se mo kinnitusseks tulgo, Et ei tunne surma ma! Sinno surma ahhastus Olgo minno rdömustus: So surm, Jesus! andko jalle illestousmist, ello, mulle.

6. Jesus te, et sinno harwad, Wallo ja so kibbe surm Mo meelt ikka kinnitarwad, Kui on ihhul, hingel koorm. Ello otsas aita sa, Et so pole hois an ma, Rdomo sinno harwust leian, Ja siis julegest arrawoidan.

278.

Unveränderliches Wesen, 1c.

Wisil: Iesus surma ärrawoitja 1c.

Jesus, üks sa olled ikka, Keigefallim löp'natta,
 Waigistama Iesua wihha Omma kalli wer-
 rega Tullid, wotsid armo heita Meie peal, ja
 kasko täita. Sinna piddid surema, Et ma pid-
 din peasema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tull, Kes
 wiggata. Mis sull' teggi sedda himmo, Et sa läh-
 sid surema? Oh saaks must so südda nähtud,
 Mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saaksin
 sellega Omma walio wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene
 ussike, Ennast sinnust rõmustada: Sedda wäart
 ma pollege. Siiski nõdral' arstiks tuled, Kur-
 wadele sõbraks olled; Wotta mind ka olla peal,
 Kes kui Peetrus nuttab teal.

4. Minno peäle ärra wata, Keige au wäart
 Talleke! Wotta agga ärrasata Hinge koorma
 kaugele. Sinna moistad selle luggu, Sedda
 waewab patto suggu, Et sa higgi, werre sees
 koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wägga se sind waewas, Wägga
 lammas, kallis Tal! Kui sa soudsid hädda lae-
 was Kange wihha tule al! Meie pättud teotajid
 Sind, so liikmed wennitajid; Alga nenda olled
 sa Leppitand meid Iesuga.

6. Läss' mind sedda sõbrust maitsta, Mis jääb
 kindlaks iggawest, Läss' mind werre hindu mait-
 sta, Mis sa walland minno eest, Kandes Iesua
 ees mo häbbi Imme-armastusse läbbi Waimo
 ello saatjid Sa Meile jälle sellega.

7. Muik

7. Mull' so südda lahti olgo, Ja so külje ukseke; Minno südda sinna tulgo, Kui nään, et mo wäe tike. Joosko minno wain, mis nõdder, Sinno harusse, kui pödder Josef nelja karrates, Seal on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üddi, Kon did ka; Minno wain uut rammo sago, Tal! full' uskus ellada: Berrega mo süddant woia, Diges wabbadus es hoia, Ei siis tapja minnusse Putu, ma jään rahhule.

9. Tal, sa andsid ennast mulle: Sinno holeks süddamest Annan jälle ennast sulle, Jään so omaks iggawest. Sa nüüd lainud auu sisse Ingli seltsi: tomma isse Ustawo Tal! so järrel' mind, Et seal jouan kita sind.

279.

O du allerneste Liibe ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

Reigenllem armo walgus Mis on armsas Jeesuses! Sedda nouan, et so selgus Ikka paistaks minno sees; Anna mulle walgustust, Rahho, õigust, rõmustust, Panne neid mo süddamesse, Wotta mind so fulle sisse.

2. Upres maggus arm ja heldus! Kõl ma ollen rojane; Mul on häbbi, mul on kurbdus, Et hing on ni wiggane: Agga sa, mo abbimees, Kikku omma surma wäes, Mis mo süddant rojastanud, Et se nenda hukka sanud.

3. Sada omma surma läbbi, Et mis wägga himmustan, Keik mo raske hinge tõbbi Raub, ja ma terweks saan. Jesand Jummal! arowita, Wotta otsa, pallun ma, Wanna ello peäle tehha, Et uus ello olleks nähha.

4. Et

4. Et sa olled tulnud mulle, Oh siis jä ka min-
nusse, Minna annan ennast sulle Oriaks sinno
rigisse. Soga mind nüüd ehhita, Ja so sees
mind kinnita, Et ma sinno pole hoian. Te, et
sedda õnne leian.

5. Sind ma wallitsen mo ommaks, Üpris kal-
lis hinge kroon! Olgo mull' so ihho roaks. Ja so
werri, mis ma joon. Joda mind so kaewo seest,
Wotta ommast rohkest käest Armoga mo himmo
toita, Enne es mind hästi hoida.

6. Adam on sind mahhajatnud, Ja ka minna
temma sees; Seest on hingele surm tõtnud, Ja
so näggo polle käes; Wotta omma sannaga
Sedda surimast ärrata, Anna waimo, ello mulle,
Minna annan ennast sulle.

7. Sinna olled waggadele Heldest wotnud rā-
kida, Et sa tahhad ennesele Nende süddant kas-
sida. So su meile kulutab, Et se pühha waimo
saab, Kes sind iggatseb ja nouab, Jkka palwet
tehha jonab.

8. Waat, se kalli sanna peäle Wottan ma
sind palluda; Sega tahhan omma mele Keiges
palwes jahhuta: Aita, et sind armokenn'! Jkka
ennam iggatseen, Kinnita mind waimo wäes,
Hoia omma armo käes.

9. Ärrata so sees mind illes, Üksnes sulle ella-
da, Et saan rõmo sinno sülles, Ja woin ilmast
lahkuda. Jä mo sisse wäega, Anna ello, ram-
mo ka, Kui sa minno sees ei olle, Ei siis olle mul-
le tulle.

10. Maggus arm! Et JEsu wiikka On so läb-
bi leppitud, Ja, kui waewati so lihha, Selgeks
armuks mudetud; Oh siis pallun minna ka,

Minno wihha kustuta, Armastussega mind taida,
Et woin armo üllesnäita.

11. Aita, mis sa abhad, nouda; Olgo, mis
ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida,
Sulle keikis anda au! Sinno sanna kuul-
minne Saatko mind, et keik mo tö Weiks
so pühha tahtmist möda Ikka hästi tehtud
sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Ilma pär-
rast waewama? Sada mind so külje hawast
Hinge janno aiama, Sinno hawust, kust on seest
Berri jooksuid ilma eest, Wihha tulle kustu-
tama, Pörgo hirno kautama.

13. Anna, et so külje hawast, Mis wet andis
werrega, Toidust nouan, peäsen waewast, Katta
mind so tiwaga: Heida mind so küljessse, Mulle
jä, sa minnusse, Jahhuta mind ommast ellust,
Et so pole hoian wahhust.

14. Winapu, kus külges ollen, Anna rammo
offsale, Et ma so sees kaswan, ditsen, Ja saan
walnis wiljale; Sata ommast rohkest wäest
Wägge mulle tousma töest, Aita wilja kandes,
nouda: Jesalt önnistamiist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wötta, Et so
paistus maggus on, Omma walgussega tötta,
Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se pudub
weel, Et ta lihha wangis teal, Sada tedda öige
tele, Et ei eksi temma jälle.

16. Rikku keik, mis kurrat nouab, Aita ilma
kärra sees, Anna, kui surm liggi jouab, Et ma sinno
surma wäes Rahholist lään maggama, Wiimsel
päwal tousen ka So sees, ja so surma pärrast
Taewa lään ma ilma kärrast.

17. Alita mind keik sedda tehha, Mis sa mo
käest nouad teäl, Et ma muud ei tea, tahha, Kui
mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege Il-
ma sinnota ei te; Zuhhata mind, Jesand selgest,
Sulle ennast annan täiest.

280.

Die Liebe leidet nicht Gesellen 1c.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 1c.

Res tahhab tõest armastada, Teist kõrwast se
ei sallige: Kaks päikest ei sa walgustada
Maad ühilase seält taewa seest: Kaks wastast
herrat tenida Ei woi, sest se ei sunni ka.

2. Hing! miks siis lonkad kahhes mõttes?
Ous Jummal warraks arwada, Miks tühjad
asjad sind siis pettes Weel joudwad kinni pidada?
Peab ta sind prudiks kutsuma; Siis peab
sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Siis
tedda üksnes himmusta, Ja ärra lasse ennast
woita, Waid tühja rõmo unusta: So lihha
peab surrema Weel enne, kui siit lahkud sa.

4. Miks wottad sa siis omma mele Weel seda
da, mis siin mahhajaab, Ja ürrikesse rõmo peäle
Sul iggaweste wallo teeb? Kas tühhi aur sind
peab ka Siin waimul läilaks teggema?

5. So filmad sind kül rõmustawad, Kui tüh-
jad asjad kätte saad; Siis agga hästi nutta sa-
wad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga nut-
tes külwawad Need õiskades seäl leikawad.

6. Oh! Jummal, kus need innimesed, Kes
enne wägga ahneste Ma-ilma hüüd ja rõmus-
tused Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl

põrgo = tulles waewa naab, Ja us se mäddand
tehha sööb.

7. Ma = ilm wiib ommad surnud hauda, Ja
neid ei ial ärrata: Kül ommadel woib Jesus
jouda Mu, ello anda löpmatta: Ta auustab siis
ihho seäl, Kui teine surm on teiste peäl.

8. Ilm, miß so asjad tood mo ette? Mis
on mul soga teggemist? Neid pakku omma
laste kätte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui
jäáb mo ossaks Jesuke, Siis keik mis tahhan,
on mo ká.

281.

Christi Blut und Gerechtigkeit 7c.

Wisil: So hing oh Jesus! rehko mind.

Rristusse werri, õigus ka, Se minno au kuub
on, et ma Ses kõlban Jummalale nüüd, Ja
kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehk tullen kohto ette ma, Ei ükski julge kae-
bada: Ma ollen andeks andmist saand, Tal on
mo wõllad kautand.

3. Mo wõlg nüüd risti külge jäáb: Kül uhke
kurrat sedda näáb. Siis wõlla ramat kauti,
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehk olleks wõlla ramat ka Kül kirjotud mo
werrega: Ma ollen puhhas lahti sest, Ja keigest
wõlla sundmisest.

5. Miß kurrat Kristust risti löi? Sest tem-
ma õigeks palgaks sai, Et hinged ta káest kad-
duwad, Ja Jesu kätte lähhewad.

6. Ma tean: kurrat isfi ka Näáb, et ta káest
õigussega Keik innimesed lahti saand, Et Jesus
wangid lunnastand.

7. Jesus

7. Jeesus on minno Jeesand nüüd, Se pühha
Tal, lei polle süüd, Kes risti surnud minno eest:
Ma us'un sidda siddamest.

8. Et temina werri, us'un ma, On üllem war-
ra otsata: Keik armo täius tuliev sest, Se mat-
sab taewast iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Weel paljo
ennam olleksid! Kõi kurrat werre hinda näab;
Ja ilma saab, mis temmal jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-
katusse sisse jääb, Keik lunnastud on iggawest,
Ja matstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand
omma Poia surmaga Weel ennam ommas koh-
tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Kõi olleks süüis tasfutud; Kurrat waid
olleks naeranud: Jummal näggo puduks teäl;
Et Jeesus peästnud, parrem weel.

13. Keik tunnistajaks olge nüüd, Kuis tah-
han taewa minna süit: Keik inglid! pange tähe-
hele, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk talle armust ellan ma Ja tenistus-
wiggata, Keik kurja woidan peäle, Ja patto
surmani ei te;

15. Siiski, kui taewa tullen ma, Ei headust ma
ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattune,
Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Tallele, Ja pühha
hinged ühtlase: Kui ramat lahti tehakse
pattused on, nähakse.

17. Mis pulma-kuub sul, küssid sa? W
sus isse, wästan ma; Siis kattis ta
dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

18. Se kalli kue hoidsin ma, Gese issi luggu sellega, Et Kristus omma werrega Ka sedda hoiab wiggata.

19. Kui siis mult küssitakse weel: Mis teggid sa ma- ilma peäl? Siis ütlen: Kitus Jesusiel, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teadsin, et ta werri ka Keik pattud wotnud upputa, Siis olli se mo rõõm ja au, Et ma ei wotnud patto nou.

21. Kui tulli kurri himmo peäl; Ei se woind sundida mind seäl: Gese lusti, uhkust, ahnust ka Ma woitsin Talle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid lüh- hemat noud wotsin ma: Ma kaebsin sedda Tallele, Siis peäsin lahti allate.

23. Gese kurjad waimud lahkurwad, Et Jesu werre kardawad; Mis au ei anna Tallele, Segama saatsin kaugele.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõmo tunda minnoga, Et rõõm saaks tehtud minnule, Siis waimo wä- est laultakse:

25. Keik au nüüd olgo Tallel' sest, Et ta on tappetud mo eest. Ja on keik pattud kautand, Et kõlbawaks ma temmal saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se Keik mo mõtte, meel, Et risti- rahwast tahhan ma Se armo tele juhjata.

27. Et kallis, armas Jummal! sa Meid sin- Doia werrega Ni wägga wotnud armasta, woi ärraarwada.

28. Keik, kes on armo sanud tõest, Seid pal- una süddamest, Et teie nüüd ei kuluta, a üksi lõpmatta.

29. Weel,

29. Weel ennampallun õppiad, Et Jesu werest rakiwad: Sest igga hing siin tühjats jääb, Senni kui Jesu weres keeb.

30. Oh Jesus! olle tihetud, Et olled lapseks sindinud, Mind lunnastand, ja ilma ma So falli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kuluta, Ja tedda pattust peastada, Kes tahhab kui üks pattune Weel kippu a so werresse.

32. Au kunningas, mo. Jesuke! Sa Issa poeg, ta sarnane; Keig' ilma peäle hallasta, Mis so pool hoiab, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawust tahhan tunda ma, Seäl titelda so õigusses, Ja sinno werre kue sees.

282.

Wenn ich in Todes-Nöthen bin 2c.

Wifil: Kui surma tund on ukse ees 2c.

Sui ollen surma hädäda sees Ja kustki nou ei leia, Siis õffin Jesu hawades Ja surmas abbi sada. Seält leian nou ja abbi küil Mo raske patto koorma al, Ka surma, põrgo wasto.

2. Ei hädäda moi siin ilma peäl Ni paljo wal-lo sata, Mis Jesu surm ja hawad teäl Ei jouaks parrandada. Sa surm mo ello, kasso ka, Mo lotus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon ja warra.

3. Sa käsfi, jalgo sirrutab, Mo pattud wot-tab kanda, Sa omma pea nõrgutab Suud mulle heldest anda. Sa lasseb külge pistada, Et selle seest woin wadata, Kui wägga helde temma.

4. Se õige armo üks on se, Mis ikka seisab

lahti. Kui Noal olli hadda ta Ja temmast lae-
wa tehti, Et upputusses peasis ta Siis omma
naese, lastega, Ni peastwad Jesu hawad.

5. Neis tahhan minna diete End ikka wariul
hoida, Kui õnest puust üks linnoke Woib tuisus
asset leida Ni kaua, kui se warkseks jääb, Ni mo
hing ello puusse läab. Se ello pu on Jesus.

6. Kui Moses kowwa kaljo ldi, Et wäljajook-
sis wessi, Ni Jesu külge pisteti, Kui olli podud
risti, Seält jooksis werri, wessi ka, Se hallikas
on lõpmatta, Mis jahhutab mind surmas.

7. Mull' anna õnsast lahkuda, Oh Jesa! Eõr-
gest taewast, Oh! Jesus õnnisteggia, Mind
peasta surma waewast Oh pühha Waim! üks
lahti te, Wi iggawesse ellusse Mind armo kae-
wo jure.

8. Niüd tunnen rahho, rõmo fest, Et sa mind
lunnastanud, Keik kurwastus mo süddamest
On niüd jo ärra sanud. Mo hing, et minne,
Zummal ka Wiib pühha ingli seltsiga Sind tae-
wa rigi sisse.

283.

Wer im Herzen will erfahren zc.

Wisil: Armas Jesus sind ma pallun zc.

Sui sa puad tunda sada, Et se taewa Kunni-
gas, Jesus, wottaks halledast Ennast sulle
ilmutada; Otsi tedda kirja seest, Kunni leiad
süddamest.

2. Otsi kui need targad tedda, Kunni touseb
täht so sees, Ja on seismas süddames: Siis kül
õnneks lida sedda, Gest et sulle rohkeste Wal-
gust, õigust antakse.

3. Kui

3. Kui sa olled Jeesust sanud, Siis so sees ka tõeste Tunnukse ta au ja tõ, Mis so hing on kautanud: Temma wägge tunnukse Warsi waimus selgeste.

4. Siis keik juttud ja keik kõnned On sest heldest Jeesusest Ja ta armo paistmisest, Sedda noudwad himmud, mõtted, Kunni sedda kallikest Rätte sawad koggonest.

5. Need on kangel Jeesusest, Kes au takka aiawad, Nakkust, rahho puawad, Kiitewad siin tühjast kombest, Ilma rõmus ellawad, Lihha tahtmist teggewad.

6. Kül need waesed üllesnaitwad, Et neil pimmedus on ka, Sest est nemmad hulluste Taewa warra ärrahetiwad, Wortwad pühkmed selle eest Mis neid peastaks surma seest.

7. Egga need weel Jeesust otsi, Kes, et korra peastaksid, Ennast selgeks sataksid, Öppiwad kül öppetussi Lähwad kirko, pihtile, Ja ka pühha lauale.

8. Teed sa sedda wisi pärrast, Mõtteldes, et sest saab kül, Siis sest polle kasso süll: Sest sa pead süddant aufast Jummalale kinkima, Jeesust uskus otsima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa olled öppimas, Jutlust kuulmas, luggemas, Ehk ka wõtmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse Ja hing puhtaks pestakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jeesu ette astuma, Ta käest armo palluma, Ommas palwes julge olla, Sest et sa keik omma tööd, Nenda kui ta tahhab, teed.

11. Mitä Jeesus, et ma nouan Sedda üksnes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jouan Sada sinno sarnatseks Siin ja seäl so litusseks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Kedda ilmas naertakse, Meletumaks petakse, Sind mo Jeesus, ööd ja päwad Tahhan kita, palluda, Et ces aufast ellada.

284.

Wisil: Voi! mis minna ollen teitüd.

Kui sa risti tulles põlled, Wotta agga kannata, Jeesu warjo al siis olled, Kui ja wottad palluda: Omma süddant allanda, Wotta järgest õhkada, Kõl ja siis saad pea nähha, Et so Jeesus keik woib tehha.

2. Kes on ilmas näinud sedda, Et on mahhajaetud, Kes on põignud patto mädda, Ja siin armo ofsinud? Keik on wastowoetud, Pattust lahti peastetud: Wotta nüüd ka sedda tehha, Siis saad omma Jeesust nähha.

3. Kes siin uskus kindlast nouab, Armo, heldust, allandust, Sellel Jeesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wotta sinna palluda, Otse kõhhe uskuda, Polle siis sull karta hädda, Jeesus tehha woib keik sedda.

4. Kui end patto pärrast waewad, Waente, ussu tõeste: Se on asiata, et kaebad, Gest et Jeesus heldeste Mitab: wotta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Kõl so Jeesus pörab sedda.

5. Louiseb kaebdus patto merrest Sinno peäle, wotta sa Ikka julgest Jeesu werrest: Temma
peake

peäle wereta Mis on waew ja patto sü, Usfu
tedda aliati, Ei ta ial sedda laita, Sind ta wõt-
tab tõest aita.

6. Keik so pattud Jesus kandis, Kui ta rip-
pus risti peäl, Wallo siise ennast andis, Temma
sees sa ollid seäl; Tedda waewas põrgo piin, Kui
ta so heaks hūdis siin: Jummal! miks mind
mahhajättad, Mo eest ennast warjul' pettad?

7. Kui ta pallus rohho-aedas Sinno patto
foorma al; Warrisemas, fures waewas Olli
siis se pūhha Tal: Kūl se tedda pigistas, Neus-
da et werd higgistas; Mi suur olli temma hād-
da, Kes woiw arramoista sedda?

8. Kui ta rākis seitse sanna Ristis, siis sind
ōnnistas: Kui so pattud wottis kanda, Siis sind
wägga armastas: Olli wait kui tappa-tal So
eest põrgo wallo al, Wottis so eest waewa näh-
ha, Sind se lābbi lahti tehha.

9. Temma maksis sinno pattud, Kunni need
keik otša said, Ei ta ūhte patto jätnud Maks-
matta, et olle wait! Wotta kindlast uskuda,
Omna Jesust palluda, Patto wōlg on tassa teh-
tud, Se waew Jesussest on nāhtud.

10. Temma wottis patto wōlga Ennese sūiks
melega, Wottis keik neid omna selga Südda-
mest, ei kelega, Kustutas ka põrgo tuld, So eest,
kes sa olled muld: Gest so südda rōmustago,
Omna Jesust auustago.

11. Põrgo wōtmed temma wōttis Arra kur-
ja waimo lāest; Ei sind woi se wanna jättis
Sundida nüüd ommast wāest. Ei Ta jätnud
ūhtege Woimust ennam temmale: Et sind
Jesus

Jesus armust hoiab, Kui ta tuusata sind puab.

12. Müüd on sinno kōhhus ikka Omma Jesust tenida, Kes teeb ihho, hinga wigga Terweks omma armoga; Anna sinna temmale Ausa tanno allate: Jesus armastab sind wagga, Nenda Kaub patta rōgga.

13. Au ja kitus Jesal' olgo, Kes meil annud Poia teal: Kitus Jesussele tulgo, Kes sai oh' wriks risti peal: Puhha Waimo tannaine, Temmal' kitust anname. Jesus pōrab rōmuks waewa, Ja wiib ommas sulles taewa.

285.

Es glänzet der Christen inwendiges Leben ic.

Ommal Wisil:

Kül waggade ello siin seestpiddi hiilgab, Eht nemmad küil ilmaile naeruks on läind; Mis neile suur kunningas taewast siin jaggab, On temma ükspäines ilmsiks neile teind: Mis ükski ei moista, Mis ükski saand maitsta: Se ehte sees nende hing wottab nüüd paista, Et Jumala au nende peäle saand tousta.

2. Küil wäljastpoolt näitwad kui alwemad sandid, Kes tüddi ma ilma, mäng inglidel on, Ja seestpiddi on nemmad armamad prudid, Se ehte ja Jesussest armastud kroon. Üks imme ma ilma, Kes kunningal' taewas Meelit, hinga ja waimo siin walmista joudwad, Ja temma sees rōmsaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed, Ja patta juur on neil ka süddames weel, Mi tundwad ka hädda, kui pattused teised, Ja sōwad
ja

ja jowad, kui tarwis en teal. Kui wotwad tõöd tehha, Ehk hingab se kehha, Ei olle neist eimam kui teistike nähha, Kuid et hul ma- ilma wiis keikis jääb mahha.

4. Baat, seestpiddi on nemmad Jummas la suggust, Kes neid sanna läöbi on wägs gewast loond, Kui fired ja legid sest Jum- mala äbhust, Kes neile ka ülleweilt toidust on toond. Need inglid on wennad, Kes süis ka, kui nemmad Siin Jummalat kiitwad, seal rõõmsaste laulwad, Eks se neid ei rõõmustaks, Kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül ligurwad, ello on taewas; On nõdrad, ja kaisewad mis on ma peäl. Neil hinges on rahho, kui karrin on ilmas. On sandid, ja sawad, mis himmustab meel. Niist waewab neid kängest, Rõõm jääb neile rohkest; Ilm arwab neid furnuks, Kes ärraläind melest, Kes ellawad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, Kes nende sees ellanud, ernast Ma-ilmale näitab ni, kui temma on: Siis neid ka, oh imme! kui Jummalaid kännast Ja kals liste ehhitab Jesanda kroon. Siis tulleb au ette, Ja saab nende kätte: Siis selgeste taewas kui päikesed paistwad, Siis keikide kuuldes suurt rõõmo heält tõstiwad.

7. Ma laula nüüd, diskage fared ja wessi! Et Jummalala seme on alles ma peäl. Nüüd on so ka Jehowa pitser ja kassi, Kust tunned, et õn- nistust tootab weel. Kül nendega sinna Saad- haljama wiina, Kui ilmub, mis tallele pandud neil taewas, Mis nendega ühtlase ihkad siin waewas.

8. Mo Jesus! kes sallajas hinge sees ellad,
 Eestpiddise ilma au, illo ja kroon! Oh anna
 kui risti te peäle mind kallad, Et mulle so sallaja
 nou armas on. Ilm hüüdko mind kurjaks, Ja
 piddago woõdraks, Siin olgo mo ello kül warjule
 pandud, Kui agga so jures rõõm mulle saab antud.

286.

Mosesse ehk kasso Waidleminne pattuse
 innimesfega.

Wisil: Jummal, ma ning taewa Loja.

Ruis ni julge? waene rummal! Oh sa pimme
 pattune! Ets sa tea, et so Jummal Sinno
 peäle wihhane? Sinno pat on suur ja hirmus,
 Ja sa olled ifka rõõmus?

Siin wahhel laula esimest salmi sest laulust:

Dh! kuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kust pean
 armo leidma? Kes saab mull' abbiks joudma? Et
 feik ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Waene rummal! kuhho heidad? Ütle kuh-
 ho sinna lääd? Kuhho enmast mo eest peidad?
 Kas sa salgad omma tööd? Wata nuhtlust,
 põrgo kARRA! Maksa patto wõllad ärra!

2. Oh armas Jesuke, Ma tullen sinuile; Mo peäle
 armo heida, So helde skõddant näita, Mind wotta armust
 wasta, So werrega mind kasta.

3. Usjata sa otsid abbi: Jummal on jo wih-
 hane. Suur on sinno patto häbbi: Jummal ei
 sind kulege. Mõtle, sure patto peäle Tulleb kanz
 ge nuhtlus jälle.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma tahhan
 pattud heita, Et woiksin armo leida: Siis sinno pühhad
 hawad Keik õnneks mulle sawad.

4. Woi! mis kurjaks olled läinud? Sul on
 puds

pudo keigest hääst; Patto orjaks olled sanud,
 Jaäd ka sedda iggawest; Põrgo pina pead sama,
 Ja ka põrgo ikka jäma.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhast, Mo turba
 süddant aita, So armo mulle näisa, Keik pattud kinnikatta
 Ja merre põhja matta.

5. Wägga paljo on so patto, Ei sa neid woi
 arwada: Sest sa sanud suri wõlgo, Neid ei woi
 sa tasuda; Weel sa ühte puhko eksiid Hirmsad
 on so ello wiisid.

5. Sa olled minno dn Mo armas Jesukenn', Et sa mind
 pattust peästinud, Ja olled neid ka süstinud So omma haua
 siise, Seäl ma isid sa neid isse.

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loja
 tahtminne: Sinna wihtad õige tedda, Olled ikka
 wastane! Keik so teggo, sanna, mõtte Ei se kõl-
 ba Temma ette.

6. Ehk suur mo patto id, Siis saan neist wallale, Kui
 ma so werre wottan, Se peäle tindlast lotan; Kes finno
 jure jouab, Kõl hädast aboi leiab

7. Olle wait! so patto harwad Haiswad otse
 hirmsaste. Wata, nenda haisud touswad Suitso
 wiisil taewasse. Polle ühtegi just kõlbo: Armota
 sa lähhad põrgo.

7. Mul paljo waia kõi; Mis siiski tarwis mul, Mo
 õnneks keik on todud, So werre 'abbi sadud; Sega ma
 woidan ärra Keik patto, põrgo kårra.

8. Jummal on jo mõõka wotnud, Walmis
 on sind nuhtlema, Ammo on ta walmistanud,
 Moled pandud peäle ka: Hukkas olled; tead sin-
 na? Põrgo pole saad sa minna.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmuta; Mul polle
 siiski hädda, Sa Jesus woitsid tedda, Ja sinno pühha werri
 kõõb mahha temma leri.

9. Kes sull' sedda julgust annab? Kes jünd nenda jubhatab? Kes so eest nüüd murret kannab? Ehk kül käst sind ähwardab. Eks sa hakka wahhest heitma Meelt, ja ennast hukka moistma?

9. So werri tõeste Teeb sureimme tõ, Et selle wäe läbbi Keik rahwas ieiab abbi, Se peastab surma käest, Ja patto, põrgo wäest.

10. Kui sa Jesust Kristust tunnend, Wottad ommaks temma werd, Temma peäle lotust pannend, Siis on otsas minno lord. Kui sa sega maksad wõlga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Ma lodan Issand, sest So peäle süddamest, Ei ma woi hukka minna, Et surrud olled sinna, Ja minno pattud kaännud, So rigi mulle annud.

11. Ugga mis sa tahhad tehha? Kas sa eddespiddi ka Ei woi patto ennamm nähha? Ei ma ilmast holidi? Tõssi on: kui tahhad isse, Kül sa tülled taewa sisse.

11. Mo süddant jubhata So pühha waimoga, Et kurja mahhajattan, Ming sinno jure tõttan, Et woin so jure jada, Ming taewa rigi sada.

287.

D ihe Kinder, was wills werden.

Wisil: Armas Jesus, armastaja! xc.

Qapsed! kuis on hinge luggu? Eks se polle selge weel? Dus teil' teada; et noor suggu Pea surreb ilma peäl? Teada ka, et Issand Jummal Ennam weel kui päike nääd, Ja et kõlwato ja rummal Jaggaweste hukka lääd.

2. Jouaksin ma selletada Teile, mull', ja keisfile, Mis on selle jure sada, Kes ei aia kõrwale. Kuulge; kel on joud ja julgus, Et ta Jesu liggi
saab,

saab, Tedda ehhitab seest walguš, Wäljast wägi
gi finnitab.

3. Tulgem, wotkem otsa tehha Selle peäle
warši niid, Mis ei lasse armo nähha; Tagga
nege kurratid! Minge sea karja sisse, Kui teil
on se lubba ka: Lapsed! Tal teid hoiab isse, Tem-
ma jure ruttage.

4. Puhtad waimud, wennad! waatke: Kord
meil seatud illusast; Tulge seltsi, hoidke, saatke
Jggamees ka omma last: Kui siis JG Sa ette sate,
Kunnardades üttele, Mis siin meie wiisjt näte,
Sitast hakkas armo tö.

5. Tulle meie jure warmalt Pühha laps, Im-
manuel! Meie liikmed on so pärrast, Hinged ost-
sid ennesel: Mei' eest kätks wotsid mata, Tra-
kside sees käisid ka. Keif so armo nouud sada
Meie kasuks tulles.

6. Mita, et so ees siin käime, Omma tahtmist
rikkume Kangekaetust surretame, Tõrkumisest
lahkume, Lühha nouud ja ellitamist, Kawwalust
ka kowwaste Wihtame ja karratjemist. Amen,
nenda sündko je!

288.

Jch rühme mich einzig der blutigen zc.

Ommal Wisil:

Ma kiitlen ükspäinis neist werrisist hawust,
Mis Jesus on tunnud kül käsist, kül jak-
gust: Ma mässtin end neisse, ja uskus neis ollen,
Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen. Et
rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen.

2. Ma-ilm! mäsša, mölla, ja prassi kül sinna;
Mo Jesust, kes lahke on, auustan minna, Ehk

walko lööb, pitkue ka mürristab waljust; Ei süis-
 ki ma Jesussest lahku, mo kaljust. Ei süiski ma
 Jesussest lahku, mo kaljust.

3. Kes waesed on waimus, neis Jesus kül as-
 sub, Keik kibbedat wallo ta rõmoga tassub. Et,
 süddame Jesus! se keik mul on teada; Sest hak-
 kan so ümber, ei woi sinnust jada. Sest hakkau
 so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seäl tulleb mo Jesuke rõõm-
 fast, Ja ümber mo kaela ka hakkab ni armsast.
 Oh lusti: oh rõmo! mis jahhutab wägga; Kes
 Jesusst ei nouaks nüüd iggawest tagga? Kes Je-
 sust ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jesusse peäle kaid keik minno mõtte,
 End annan ta orjaks, ja keik temma kätte: Ta
 üllem mo melest nüüd ollema peab Ni kaua, kui
 Jummal siin ello mull' seab, Ni kaua kui Jum-
 mal siin ello mull' seab.

289.

Jch bin ein kleines Kindelein ic.

Wisil: Nüüd on se pääw jo lõppenud.

Ma ollen weike lapsoke, Ja puun õnnistust;
 Ma ollen, rammust, nõdroke, Ei tea hakkas-
 tust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks lapsok-
 ke: Sa peastsid onima werrega Mind waewast,
 häddastke.

3. Noud, armas Jesus! anna sa, Et tamma-
 da woin und: Ma ollen ilma kartmatta, Et ar-
 mastasid mind.

4. Ma mõtlen, sest et kuulnud ma, Et mo noort
 süddant kül So andeks olled tahtnud sa; Se polle-
 nalli sull'.

5. Süis

5. Siis wotta minu siddame, Mo kallis
Jesuke: Ma tean, et on so omma se, So omma,
armohe!

6. Mind wotsid lapses wasto sa 'Kristmisses
heldeste, Ja kui weel olin moismatta, Mind
loid jo ueste.

7. Mo hing nüüd terweks, selgeks ka Sai
pestud puhtaste: Käl sedda tö-est ussun ma,
Mis on weel hinge tö?

8. Kui tootud, hing peab ka, Mo Jesus! olles
ma So omma, tiggedusseta End puhtaks pid-
dama.

9. Ei olle joudo ühtege Mo waese lapse käes:
Nüüd aita Isjand Jesuke! Sa ainus tuggem-
mees!

10. Mo siddamekest hoia sa Se eest, mis ro-
jastab. So werri pessi, puhtaks ka Weel pes-
ab, puhhastab.

11. Kui forristad siit ilma seest Mind norelt,
mis on sest? Ma peäsen mitme hädda käest,
Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aasto pean ma Siin seisma,
wannaks lään, Mo kulla Jesus! aita sa, Et
paljo head ma teen.

13. Kui puhhaste saan elland ma, Sest seks
sain ristitud, Siis õnsa otsa sata sa, Ja anna
mulle suud.

290.

Du sagst, ich bin ein Christ ic.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes keik ic.

Ma risti-innime, sa ütled; kas on tõssi? Et
ust ja ello hea, siis hästi käib so kassi Mis
D 2 sinna

sinna ütled niüd, sesamma nouan ma, Et olleks minno uff päaw päwalt laitmatta.

2. Ma risti-innime, sa ütled; Kas sa puad, Et Jesust Jesandaks ka pühhas Waimus hüad, Ei palia kelega, Kas usso tö so tä? Kui sedda polle full' siis naero jut on se.

3. Ma risti-innime, sa ütled; Kas siis ihkad Sa sedda mis on hea? Kas keik, mis kurri, wihtad, Ei Kristust armasta, Kes patty armastab, Ei risti innime, ehk seks end nimmetab.

4. Ma risti-innime, sa ütled: Temma peäle Ma ollen ristitud: siis saan ma armo jälle. Waat? et sa temmaga seäl ennast kihlanud, Kas armo seädust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa so ammo unnustanud? Kas olled töeks teind, mis sinna tootanud? Kas diges uskus sa ta sanna piddanud? Eks wanna innime so sees ei ellanud?

6. Ma risti-innime, sa ütled; sest ma kulen, Mis pühha õppetus; ka kirja hästi loen: Ma kusun; Kas sa teed, mis kirri õppetab? Ei kuuljat, teggiad waid Jummal auustab.

7. Ma risti-innime, sa ütled; puun sada Mo korra pihtile, seäl patty tunnistada. Ma pallun wägga sind: mo söbber: wasta mull', Kas pär-rast sedda siis on parrem ello full'?

8. Üks ikka olled sa: so teud, mötted, sannad Käl pär-rast pahhemad, so nouud on need wannad; Mis head näitse weel, ei paigast kolba se: Keik on täis kawwalust, kui watan diete.

9. Ma risti-innime, sa ütled; ollen sanud Ka Jesu lauult se, mis temma tootanud. Ma pallun,
näita

näita mull, kas sest sull' kasso saab? Kas udes ellus sind se werri finnitab.

10. Ma risti-innime, sa ütled, mä kâin kirkus, Ma loen ramato, Ma laulan, pallun, rõnnus! Need asjad on kül süs wast head keelmatta, Kui usk so süddame teeb puhtaks lõpmatta.

11. Kül risti-innime ma ollen, sinna ütled. Ei sinno ellust nä ma sedda, mis sa kiitled. Kes Jesu järrel kâib, se on ta parralt ka, Selsammal on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usk ifka wälja kedab So uest süddamest, ja armoga sind sõdab; Kui olled allandik, ja õige tassane: Süs olled tõeste üks risti-innime.

13. Mi kâua agga, kui so pahha wiis mull näitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles tãidab: Kui wihha, kaddedust tãis on so kurri meel, Süs risti ellust sa kül kangel olled weel.

14. Ma risti-innime, sa ütled: ei nä minna Et sedda parramat, kui pagganad teed sinna, Ei te sa sagedast, mis targad pagganad; Kül koh- to pãwal need so peale kaebawad.

15. Oh! ärra kiitle sa end risti-innimeseks, Runni sull' sawad usk ja teud tunnistuseks. Ei olle sannust kül: üks risti-innime On, kui ta nimmi kâib, seest õige, tõõsine.

16. Et risti-innime ma ollen, armust anna, Et muretsen, et ma ei paljast nimme kãinna, Kel nimme jures tõ ei olle ühtlase, Ei tulle ial se so jure taewasse.

291.

Wenn erblick ich doch einmahl ic.

Wisil: Mis olled sinna armas Jesus ic.

Millal ma saan sind, armas Jesus, nähha?
 Tõtta, küi sedda woid sa pea tehha: Him-
 moga hüab so pruut: tulle Jesus, Oh tulle Je-
 sus!

2. Mo Karjane! waat! nõdder ollen minna,
 Et ma ei lahku sinnuist, sada sinna: Mo rammo
 löppeb, kui sind ei sa nähha! Mis ma woin
 tehha?

3. Sioni tüüred, Peio jure tõtke, Kes terweks
 mind teeb, temmal' õõlda wõtke, Et minna tem-
 ma armastusfest pöllen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tahhed! waljust hüüd-
 fe, Et armastan, oh jöed! hüda püüdke: Mis
 ial heält teeb, üttele: Tal on armas, Mo melest
 armas.

5. Suud minnule Ta wottis üksford anda,
 Keik minna warsi ei woind miiski pauna; Tem-
 mata polle rõmo, Keik muud asjad On mulle
 alwad.

6. Tuhhatford minna tahhan omma wenda,
 Tuhhatford ihaldan sind, omma wenda: Ei
 lange melest se, Kes on mo omma, Ma temma
 omma.

7. Mis wiid sa, mo hinge himmo, Jesus!
 Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Wain ja
 so pruut, need ütlewad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Müüd tulle jälle, keige armsam sõbber, Ja
 jõe kermeminte kui üks pödder: Suud mulle
 andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

6. Mo

9. Mo sõbra heäl, et kyulge, hüab lahkest,
Mo sõbra heäl se jahhutab mind rohkest; Ja jal-
lad seiswad õlli-mäel heaks meile; Suud an-
nan neile.

10. Tais rõms õiskau, et se korda läinud, Et
võmma kallimat head ollen näinud, Ja parralt
ollen ma, mo parralt Temma, ütspainis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo sõbra näinud, Kes
teid on taewas ülleskirjotanud, Oh neirsi-wäggi,
nüüd keif olge rõmsad, Keif olge rõmsad.

12. Et rõmustage; mind mo sõbber hoiab,
Se peigmees rohkest armoga mind toidab: Ja
parralt ollet ma, mo parralt Temma, ütspai-
nis Temma.

292.

Erlench mich, Herr, mein Licht.

Ommal Wisil:

Mind, Jesus! walgusta: Ma ollen isfi rum-
mal, Ei tunne ennast ka. Ma tean sedda
kül; Üks teine järg on mul; Ma polle süiski weel,
Mis sünniks olla teäl.

2. Ma ollin ennemuist kül wägga hästi rah-
hul, Ei teadnud kurbdusfest: Nüüd selge tülli
käes, Ja murre süddames. Kust tundsin rõmus-
tust, See teeb mull' abhastust.

3. Ma tean tõ-este, Et mulle warra kahjo Ei
sedda wallo te; Mul on head sõbrad weel; Ei
karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä, Keif
tarwidus on ka.

4. Oh! se on hinge piin, Eest süddamest ta tou-
seb: Se abhastab mind siin, Ja murrab kondid ka,
Et ma ei selleta, Kas sa mo Jesuße, Ja ma so talleke.

5. Ei olle iggamees, Kes Jესust omma's fi-
dab, Ka tō-est temma sees; Se agga semia saab,
Kes meel kautab, Mis tahhab lihha meel, Ei
ella ennesel.

6. Se pettab ennast tōest, Kes sedda wisi mōt-
leb Siis usfun sūddamest, Kui keik se patto cest
End hoian keigest wāest, Mis saatwad hābbisse,
Ei pagganadke te.

7. Se Jესust kätte saab, Kes ennesest on lah-
kund, Ja mis ilm armastab, Au, rikkust, rō-
mustust, Keik lihha himmustust Siin wihtab
sūddamest, Ja nouab Jესust tōest.

8. Se on se usso heäl, Ja temma pōllew him-
mo; Mo Jესus! olle teal Mo kaljo, kilp, ja
au; Mind saatko sinno nou. So pārralt ollen
ma Ding jāan ka lōpmatta.

9. Kes sedda diete Ei tahha, se ei ussu; Ja
wihtab Jესusse, Teeb kōdda liwa peäl, Mis pea
langeb teal; Gest usso finnitus On Jესu lep-
pitus.

10. Gest on se wigga kii, Mo armastus ei
kōlōa, Mis tāmimi on mul So wasto, Jესuke,
Et ilma rōōm ja tō Mull' armsam oluud weel,
Kui sinno nou ja meel.

11. Hing! panne tāhhele: Ma pean julgust
wotma, Et saaksin rabbule. Kui lahkud sūdda-
mest Ma-ilmast, lihha tōōst, Ja ellad Kristus-
ses, Siis diige jārg so kās.

12. Sa waene! tahhad sa End keeldda fun-
ningale? Kel joud on otjāta, Kel on keik rikkus,
au, Keik wāggi, tarkus, nou, Kes, mis ta lemuud
teal, Ka pead illewel.

13. Kui üksford hukka lääb, Mis ma peäl on, ja taewas, Siis temma ikka jääb, Ei löppe ialge, Ei temma surrege; Ja kedda tunneb ta, Sel õn on otsata.

14. Kes agga aegfaste Siin temmaga ei leppi, Se jääb kül häddasse, Lääb hukka iggawest, Ehk touseks filmadest Wet kül ni rohkeste, Et woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga Müüd leppimist si ill pakkub, Siis wotta wasto ka, Ja üttele: sinuile Ma annan, Jesuke! Mo ihho hinge ka, Kei puhhas wotta sa.

16. Mis tahhad, te moga: Mind walmiähta waid sulle Mu-riistaks, illuks ka, Et ikka fid an find; Kui issi kattad mind, Ja puhhaks sa ab mo waim, Siis ollen armo taim.

293.

Mein Heyland lehre mich recht lieben.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib rehho.

Mind öppetä sind armastama, Mo kallis Ihu nisteggia! Mind wotta sinna wahwasta da, Ma ollen willets sinnota; Et ellust ni hea n teel on sul, Siis olle armust arstiks mull.

2. Ei minna woi sind armastada Mo omr aast wäest, sest pallun ma! So armastust mo sisse sada, Mind sedda hästi öppetä, Et ikka si uno armo nään Ja armastusse sisse jään.

3. Mind sada isse armastama Sind kei gest wäest ja kindlaste, Seks wotta siddant walmi istada, Et ussin ollen kowwaste, Sind armas ta ma iggawest, Kui armastad mind keigest wä. yr.

3. Et woin find ikka armastada, Se on jo

keige kilem tõ; Siis minno sisse sedda sada: Mo
ommas, armas Jeesus, ja Keik omma armastu-
sussega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna teha Ei ühtegi, mis
kõlbab teal: Ma woin kül pea rõmo nähha Muist
a sjust, mis on ilma peal: Oh ärra falli sedda
sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast mulle So armastu-
susse wäega, Siis õõd ja päwad tulleb sulle Mo
sees sind ennast armasta; Mo seest ma leian
kawawalust, So kääst saab õiget armastust.

7. Et selge armastus sa olled, Mo hinge siud
n. iud lahti te, Et sa mind sega sõõtma tulleb,
Muud himmo kela, Jeesuke, Mo armastus! et
puhtaste Sind armastan ja kowwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind nen-
da, kui on kõhhus se, Siis woin so armastust
täis sada: Ja sinno armastusse tõ Jaab min-
nusse, kui on so sees: Ma maitsen sedda südda-
mes.

9. Et muudo surnud ollen, tead; Sepärrast
on ma armoga Mo armastus, kül isse pead
Mull rahho saatma lõpmatta, Et iggawest sind
ari nastan, Ja sinno hallastust täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled
arr nastusse mees, Et woin sind hästi armasta-
da, Se on ükspäinis sinno kääs: Oh armasta
mu; Jeesand mind: Ma armastan siis jälle sind.

294.

Ach Gott, mich drückt ein schwerer Stein 1c.

Wisl: Kristus on meie patto eest 1c.

Et mind wawwab wägga kääske koorim; Kes
maib

woib se mo peält wõtta? Sull' teäda on mo wallo, surm, Oh Jummal! appi tõtta. Jeesus ellab, surnud ma, Oh JESu, se mo murre ka: Ei woi ma leida tedda; Oh hädda!

2. Kes sedda kirowi weretab Mo peält, mis wägga raske? Mil haura-üks siis lahti saab? Millal rõõm tulleb mulle? Eks ma pea surma kääst Nüüd lahti sama usso wäest? Kes on se, kes mind peastab? Kes peastab?

3. Kurb südda, ärra arraks sa: So Jeesus tousnud üles, Keif pörge wägge rikkub ta: Wat poob jo risti külles. Käl ta omma surmaga Sind peastab patto rojast ka, Ja waimo ello annab Käl annab.

4. Ja tousnud on, et temmaga Sa pead tousma surmast Ja wäest, teeb sind õnsaks ka Et abhastusses rõõmsast Risti al känd temmaga, Woid surma orrust peaseda, Ja rõõmo sisse sada, Käl sada.

5. Ei JESus jätta taggasi Sind, et ta ele läinud, Ja kiskub katki paeladki, Misga sa wangi käinud: Sind wottab hauast tommada Keif ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peastab Sind peastab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jesu juures olled: Need sinno eest siin sõddiwad, Kuni sa taewa tulled: Oisi omma Jeesusest, Kes risti lödud sinno eest, Seäl, kus ta surmast tousnud, Kus tousnud.

7. Se polle patto haura sees, Kes tousseb uskus üles, Kel temma sanna süddames, Se ikka, on ta külges. Siis olle ussin inimme! Ja pole pörma

põõrma fermeste, Siis raske koorm kül kaub,
Kül kaub.

8. Müüd patto hauast põggene Ja taewa pole
tõtta, Ma-ilmast uskus taggane, Keik kurja mah-
hajatta. Jesus näitab ennast kül, Kui parrast
õssa pea sull', Et woid ta pole hoida, Woid
hoida.

9. Mind, Jesus, waimus walmista, Et ellada
woin sulle, Kunni mind wottad ärrata, Ja kro-
ni anda mulle, Mis teises ilmas sinno lääes On
walmis auu-rigi sees. Oh Jesus palwed kule,
Oh kule!

295.

Warum wilt du doch für morgen ic.

Wisil: Miks mo südda ennast waewab.

Mis, kui paggan, inimenne! Hädda sees
Hoomse eest Olled murrelinne? Mis sind
raske murre aitab? Jummal se Waikseste Sind.
Kui nälg on, toidab.

2. Jummal on sull' ello annud; Jhho sa Hinz-
gega Olled temmalt sanud. Ei ta neid woi
jätta jälle Nitmatta, Kes siin ka Lootwad tem-
ma peäle.

3. Ärra kaeba nenda hädda: Mis ma sõõn?
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Jhhule-
ta toidust annab, Ja mis weel Tarwis teal Se
eest murret kannab.

4. Eks so ihho varrem olle, Kui se leib? Tem-
mal täib Rohkest anda sulle Keik mis sõdab sind,
ja jodab; Eest ta meel Selle peäl Käib, Kes ted-
da otah.

5. Meel, mis selga pannen? mõtleb; Jesuke:

Ärra

Ärra te, Oi kui paggan; ätleb. Wata põllud,
wata metsad, Lillikest, Rohhokest; Need teik häs-
ti seiswad.

6. Kas on linnokessel murred, Kust ta saab,
Mis ta sööb? Kas ta nalga sureb? Temma
lodab loja peäle, Hüppab seal Oksa peal Kõõms-
sast, tõstab heäle.

7. Oh! se õige usk on waia: Ollaks se Meie
kõ; Woiks, mis tarwis sada. Jummalast kes
finni hakkab, Ei jä ta Albita, Nahkul walwab,
maggab.

8. Kes siin õigust takka nouab, Illemaks,
Kallimaks Armo riki peab, Sellel Jummal jua
anuab, Jua ka, Waewata: Temma eest hoolt
kannab.

9. Ma ilm neudko tühja agga; Minno meel
Peab teal Noudma Jesust tagga: Ehk kü wõts-
tab heldest melest Wahhest ka Wibida; Süski
aitab tõest.

10. Kui mo usko katsma tõttab, Andid ka,
Mis saand ma Mo kääst ärrawõttab: Kui, mis
mul on, lahhab nurja; Heaks ka se Minnule
Tulleb, ei te kurja.

11. Ta woib mull teik jälle anda, Wottab ta,
Elluks ka Panneb omma sanna; Oh! kui mon-
ni waene ellab Murreta, Ennast ka Hädda war-
ral toidab.

12. Jesa holeks ennast andwad: Tahhab ta
Nemmad ka Waiksest risti kandwad. Temma
tahtmist nemmad kiitwad; Kuida ta Mendega
Seab, aega wiitwad.

13. Jummal süski appi tõttab, Annab tõest
Pallokest, Kuulda kaebust wõttaw, Kõmustab
neid

neid siis, kui hädäda Sureks saab, Lõppetab Iks-
kitselt käl sedda.

14. Hinge eest need murretsewad, Jeesusse
Harusse, Nemmad kermest jookswad; Gest et
temma kallid hawad, Kui waew ees, Hädda
läes, Neile abbi's sawad.

15. Müüd, mo Jeesus! rõnuks olle, Kauni-
kenn', Minno õn! Toidusseks mull' tulle. Mur-
retse mul hinge warra; Ibhule ühtege Siis ei
olle ärra.

16. Keik mo pudust, Jummal! annan Holeks
sull', Keik, mis mul Waewaks on, mis kannan.
Murretse, wait tahhan olla, Palludes, Kunn-
mardes Ka so ette tulla.

17. Täanno anda tahhan jouda Gulle seäl,
Ning ka teäl So pool' ikka hoida Keik so auuks
minna pannen, Jä mull' sa Oksaks ka Armas
Jeesus! Amen.

296.

Was kan ich doch für Dank ic.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes ic.

Mis täanno moistan ma Oh Jeesand! sulle an-
da, Et kannatussega Mind wotsid kaua
kanda? Kui teggin kõwerust Ja patto allate,
Ja wihhastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Käl surest armust sa Mind santi armasta-
sid: Ma hullutasin peäl: Sa ikka hallastasid.
Käl wasto oksa ma Jäin pattuspõõrmatta: Ei
sa mind nuhelnud; Waid wotsid kannata.

3. Et ollen põõrnud nüüd, Sa üksil olled teis-
nud; Et kurja waimo riik, Eo, mo sees hukka läis-
nud

nud. So arm, mis ullatab, Mo Jeesus! taevani, Du minno firwist meelt Teind pehmeks pohjani.

4. Kõl moistsin pattoga Sind, Jummal! wihsastada, Ma agga ennesest Ei joudnud armo sada: Ja hukka minnes ma Kõl joudsin langeda; Ei joudnud issege Mo pattust touseada.

5. Sa tõstsid ülles mind, Ka teed sa näitfid mulle, Mis pean kaima ma: Eest tõnno annan sulle, Sind, Jummal! kidan ma: et wihtan patto tõ, Ja wannõ teggusid Müüd melega ei te.

6. Et agga ueste Ei lange patto sisse, Siis anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle läbbi ma End hoian patto eest, Ja ue melega Sind tenin süddamest.

7. Mo ello aial mind Müüd wotta sata sinna, Et ilma sinnõta Ei sada ennast minna. Kui ennast sadan ma, Siis eksin ikka peäl, Kui isse sadad mind, Siis teen, mis kõhhus, teäl.

8. Oh Jeesa, wotta sa Mo palwet mõda teha! Poeg, Jeesus! anna mulle So omma wägge nähha, Oh kallis pühha waim! Mind sada ikka teäl, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seäl.

297.

Liebster Jesu, was vor Muth ic.

Wisil: Res Jummalat ni lassēb tehha ic.

Mis waewa olled sa mo parrast, Mo Jeesus, wotnud kannata, Et sa mind siit ma ilma karrast Ja pattust saaksid peastada: Sa nõudsid warra, hilja mind Weel enne, kui ma tundsfin sind.

2. Sa

2. Sa olled keif so auustusfed Mo waese pär-
rast kautand, Sa jätsid taewa rõmustusfed, Ja
ollid Ma peäl üsna fant; Sa lastsid ennast lai-
mada, Et sa mind saaksid aidata.

3. Sa jätsid omma riki mahha, Du järke,
kroni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha;
Waid sullaseks said rõmoga, Et minno hing so
palgaks saaks, Ja kunniglikkuks emmandaks.

4. Weel suremat hoolt mo eest kandsid, Kui
läksid risti surmasse, Ja omma hinge pandiks
andsid So JEsu kätte taewasse; Et sinnoga
mo hing kui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et nüüd mull' olled walmistanud Keif sed-
da, kallis Jesuke! Ja mind weel ennam ar-
mastanud, Kui isse ennast armoke! Siis joud-
ko se pääw tulla ka, Mil sedda keif saan mait-
seda.

6. Mind wotta omma rigi sisse, Ja terreta
mind heldeste, Mull' anna suud, mo peigmees
isse! Mo hinge hoia järgeste, Et ta so sõbraks,
prudiks saaks, Ja kunniglikkuks emmandaks.

298.

Meine Seel' ermuntre dich 2c.

Wisil: Armas Jesus axoxwita 2c.

Mo hing! Jesu armastust Wotta süddamesse
panna: Ja näab surma ahvastust; Seks
so süddant hopis anna; Wägga ustaw on so
Jesuse, Olle temma pärrast rõmus.

2. Dige JEsu poeg se on Sinno sü eest risti
podud, Pea peäl on terraw kroon, Werriseks
ta ihho lödud. Ta on so eest urmiseks pekstud,
Sedda armo kusti leitud.

3. Sure,

3. Sure pina piddid sa Jggarveste pörgus tundma, Mitme patto pärrast ka, Taewa rõmust ilma jama: Algga Jesus patto kannab, Rohket armo sulle annab.

4. Temma rist on waigistand Jummalä so Jesa wihha, Käso needmist löppetand, Wotistis pahha keik heaks tehha: Köhna, patto, surma wotistis, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulleb piddada? Mo hing! mis sa tahhad tehha? Jesu waew on nahjata: Temma armastus on nähha; Mötle, mis on sinno köhhus, Et so Jesusel on woinus.

6. Ei woi ial temmale Mingisuggust tasfutada: Head teeb mulle liaste. Laiskust wottab teotada, Et ma pissut armastanud Sedda, ja kül kurbwastanud.

7. Mis on sündind pahhaste, Sedda mahhajätma töttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma teist teed kääia wöttan, Kus ma Jesusi üksi ihkan, Ja mis kurb ta melest, wihkan.

8. Pattud! tagganeege nüüd, Ei ma ennanteid ei salli; Teile, teile on need süüd, Mis mind tewad sellest lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm ja keik mo hinge illo.

9. Jesus Onnisteggia! Wotta mind so oimaks seada: Sinno pärris ollen ma; Gest ma tahhan truiks jada: Sulle ellan, risti kannan, Surres end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure ikka töttan, Sa mo omma, minnäge Sinno oimaks ennast jättan. Mis full' armas, armas mulle: Pahha mul', mis pahha sulle.

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno sanna; Pestsad sa, wait seisan ma; Mär-giks, pandiks Waimo anna, Et ma taewa rigi pärrin, Julgest ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus ükski: Temma omma ollen ma, Ta käest mind ei kisu ükski. Temma mind ei jätta mahha, Ei ma Sedda jätta tahha.

13. Woime siit jo hinglele Sedda rõmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; kui ta woib näita Meil' ni paljo head siin waewas: Woi! mis sünnib pärrast taewas.

14. Woi! mis maggus ello wiis! Woi! mis rõdm, au, diskaminne! Woi! mis rahho tulleb siis, Kui saab otsa woitleminne! Ikka, ikka Jesust kidan, Jesussega aega witan.

15. Igga tunni rõmustan, Kui se peäle mõtlen minna, Tännoga sind auustan: Keik, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlaks tulgo: Mo sees sinno wäggi olgo.

299.

Wisil: Oh Jummal wata heldeste re.

Mo hing! mis aega wita sa, Ja wata patto peäle? Ets olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Mei kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus risti sambas.

2. Et wotta kindlast uskuda, Et Jesus lunnastanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kunni ta abbi sanud: Mind santi, Jesus, juhata, Ja mind kes nõdder, kinnita, Et sinno harvus ollen.

3. Mo kallist Jesus! aita sa, Ja juhata mind järgest

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' ab-
biks tötta kermest: Ja aita uskus woitelda;
Mind finnita so werrega, Ja hoia ommas ha-
rus.

4. So kätte, Jeesus, annan ma Nuud omma
hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et
ollen waene pihho. Mind hoia omma sülle sees,
Siis rõmo kül on süddames, Ei kardä minna
hädä.

5. So holeks jägo minna ka Gest tunnist ja
sest päwast, Mo Jeesus! pea murret sa, Et ma
so werre waewast Saan kasso, et sa kannatand,
Ja kalliste mind lunnastand, So harusse jään
minna.

300.

Was giebst du dean, o meine Seel! 1c.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 1c.

Mo hing! mis annad Jummalale? Kes keik
sull' annab iggapä, Eks tulle ühtege so
mele? Mis armas olleks temmale? Oh anna
süddant temmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pärralt, se ta ihkab, Kell tulleb
süddant anda süin? Ei kõhnale, kes ello wihkab,
Kus ta on, seäl on põrgo piin. Ükspäinis sulle
tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Siis wotta ni, kui tahhad, ohwriks Mo
meelt, mis sinna ueks teind, Mo süddant pak-
gaks, armsaks sagiks, Et se eest olled waewa-
näind: Ma annan sedda keelmatta, Se on so
omma, makstud ka.

4. Eks sellel tulleks süddant anda, Kes om-
maga mind rõmustand? Sull' woin ma arms

nimme panna, Kes surmani mind armastand.
Mo meel, so meel, üks olgo se, Ja mulle sa,
ma sinnule.

301.

Auf Seel und danke deinem Herrn, ic.

Ommal Wisil:

Mo hing, oh anna süddamest Müüd tänno
JEsandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On
heldest hoidnud jälle; Jo päike näitab sull, Mis
warra Jummalal, Mis usklikkude silma ees On
näha hiilgwa kaste sees.

2. Oh Jummal, ei kül joua ma Se armo
juttustada, Et ihhule jo wõtsid Sa Hea hinga-
misse sata. Ei ma woi kita kül Head, mis sa
teinud mull Ja teistele kes lootwad ka, Kel õige
ust on minnoga.

3. Oh minno hinge karjane, Ma kidan sinno
truust, Mis sinno waeste lastele Pääw päwast
näitab heldust, Sind tännab südda ka, Et mind
mo perrega Sel õsel wõtsid kaitseda So pühha
ingli waega.

4. Mo armas Jummal, aita müüd, Et nenda
ellan minna, Et ma ei koorma patto süüd Mo
hinge peäle tänna: Waid tulgo minno tö Müüd
kassuks hingele, So sure nimme kitussüks, Ja
minno liggimesse heäks.

5. Mind armust hoia keige eest, Mis hinge,
ihho waerwab, Ja anna, pallun süddamest, Mis
sinno õune sadab: Oh kela meie peält Tuld, nal-
ga, sda heält: Kui sadad risti willetsust, Siis
anna abbi, kannatust.

6. Keik meel wõttan wasto Sult, Mis ial
peäle

peäle panned; Ma tean, et hädä kaub mult,
Kui õiget aega tunned. So Jesa helde meel On
waatmas minno peal: Kui ustus tullen sinnule,
Siis õnnistus jääb minnule.

7. Keik sinno holeks jättan ma, Mo hinge, ih-
ho, warra; So kätte (te kui tunned Sa,) Keik
annan warra, hilja. Maad wotta hoida sa,
Keik rahwa suggu ka, So saakramentid sanna-
ga. Meid lasse õnsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jesus, sind, So jalge um-
ber hakkän: So su, se õnnistago mind, Siis rõ-
mo tundma algan. Oh Jesus söda sa Mind
taewa leiwaga, Ja joda minno hingekest Wee,
werrega so hawadest.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis minno
Fohhus, tehha: So waim mind saatko tassaste,
Kunni ma jouan nähha Sind pühha seltsiga So
auuks lõpmatta, Siis pääw on hästi hakkatud,
Saab Jesusses ka lõppetud.

302.

Was sag ich dir, die mit viel tausend ic.

Wisil: Pääw lõppeb nüüd, Ja armas ic.

Mo Jesuke! Kes mitto tuhhat waewa Mo
pärrast näind, Mind juhhatades taewa;
Mis pean ma Kül sulle ütlema So süddamest,
Kuis sedda tunnud ma.

2. Se on mull' siis Kül armsaks rõmuks tul-
nud, Kui ollen ma So pärrast üksnes õlnud;
Ei süski ma Woi sedda sallata, Et waewaks
läind, Kui mu peäl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilmub, peab mulle;
Kas peab se Ka minnopärrast sulle, Mo Jesuke!

Siin waewas ollema? Mis arwad sa? Ei usfu sedda ma.

4. Kui olleksin Ma sinno jure joudnud, So armo, ja So wägge nuttes noudnud: Kui olleksin Ma süddant tühjaks teind; Siis armastus Mo sisse olleks läind.

5. Tru Pea, full' Ma nuttes räfin ülles: Ma armastan End ommaks kahjuks alles, Ei holi ma Sest kallist saatmissest, Mis labbi waim Mind peästaks patto seest.

6. Sepärrast jääb Tõ poleks teggematta, Mis algmissest Sai hästi ülleswõtta; Mo õppia! Kas on mul lota weel, Et otsa saaks Se tõ süin ilma peäl?

7. Kas jouan ma Kõl uskus ärrasata, Mis üksford mind Woib hopis kautada, Et middagi Weel hoian ennesel; Kui tulleks full' End hopis anda teäl?

8. Ma nouan, ja Ei woi ka julgest nouda; Sest essite Mull' tulleb senna jouda, Et ussun, et Se järg weel polle kões, Mis hingel' on, Kes hopis sinno sees.

9. Ma pean ka Weel enne uskma sedda, Et omma meel Ja tarkus mull' teeb hädda, Se wõttab mind So rindust woõruta, Kui kohhus on Seäl hästi immeda.

10. Mo kallis arm! Ehk kõi mo film ei nutta; Kõl süiski sul Mo hinge waew on tutta. Sest sinna nääd Mo süddant pohjani, Eks polle ta Müüd kohkund surmani?

11. Eks põrmus ma Kui woitlen hinge pärrast, So harusse Ei kippu patto käärrast? Tal!
tulle,

tulle, sa Woid süddant tallita, Sa armo waim!
Woid sedda kassida.

12. Oh! aitke mind, Et uskus hüppan kind-
last, Mi, kui on teind, Kes ärrawoitwad waen-
last: Siis peäseksin Ma hobilt teigest sest, Mis
feelnud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull Mo hädda selletada, Ja,
Puida ma Woin waggaks, selgeks sada, Kui sal-
laja Mind pettab omma meel, Kuis iggapäaw
Mull' tulleb surra teäl.

14. Mull' näitke ka, Mis õnnis järg on neile,
Kes omma meelt, Ja süddant andwad teile;
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui selle
peäl Meil' tulleb woido kroon.

15. Mo peigmees! Kes Mul tõ-est armas ol-
led, Kas tootust Mo kääst weel wotma tullede?
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Lõõn kät?
mis teed Sa Isand! minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing ni kui joud ta kääs,
Peab põllema So armus, ning so wäes, Et wu-
rinal Leek legi läbbi lõõks, Ja ühtegi Ei ennam
kälmaks jääks?

17. Siin kääsi on Käl; minna kardan agga,
Et tühhi keik Mo tootusse tagga. Kui mitto
ford Ollen ma sedda teind? Kui mitto ford Ka
finno abbi näind?

18. Ja siiski weel Ei olle otsa sanud Mo om-
ma meel, Mis mind on efsitanud: Sest üttele sa,
Ma pallun raskest, Mo hingle: Et hakka
ueste!

Du Lebens Brodt, Herr Jesu Christ. 2c.

Wisil: Oh Jesus üllem abbimees 2c.

Mo Jesuke, sa ello leib! So jure eksja jouab,
Kell' himmo taewa peale kàib, Ja so kàest
armo nouab: Gest pallun ma sind süddamest,
Oh puhhasta mind pattudest, Et kolban sinno
laua!.

2. So armsa taewa roaga Mind, Jesand,
tanna söda; Mind ello jöele juhata, Ja selle
feest mind joda: Kül ollen haige, rojane, So ar-
mo jomist, karjane! Mull' siiski ärra kela.

3. Sa messi-maggus taewa leib! Oh anna
mulle armust, Kui pat mo hinge peale kàib, Et
peäsen selle hirmust. So usso kuub nüüd katko
mind, Et mull' ei olle karta sind, Kui istun sinno
laudas.

4. Keif wihha, waeno kustuta Mo süddamest
ja hingest, Mo süüd ja wigga ilmuta, Et ma
neid nuttan järgest. Sa kúpstud Pasatalleke,
Oh anna ennast peioke! Mull' hinge kassuks
süa.

5. Ma tunnistan, et minno tö Ei maksa sed-
da armo, Ma ollen patto sullane, Ka tunnen
selle hirmo. Se hädda sees mind rõmustab,
Et sinno fanna tunnistab; Sa wottad waesed
wasto.

6. Pat on mind hopis rikkunud; Oh anna
terwist leida. Surm on mo sisse tikkunud; Mo
peale armo heida. Ma ollen sögge, walgusta;
Ma ollen kaddund, hallasta, Ja aita selgest
armust.

7. Mo peigmees tulle minnule, Ning ja mo süddamesse, Et ma suud annan sinnule, Ja jaan so armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nõd-
ra waimo kosfuta, Ja lõppeta mo hädda.

8. Mo Jesuke, sa ello leib! Soga mind sõta wõtta, Sa werri! kel keik pesta täib, Mind heldest jootma tõtta. Sa jaad mo sisse, anna ka, Et jaan so sisse, ning et ma So läbbi saaksin taewa.

304.

HERR JESU CHRIST MEINß LEBENS LICHT IC.

WISIL: NÄÜD SURNO KEHHA MATTAME IC.

Mo Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo rõmustus! Te-käia ollen ilma peäl, Ja patto koorm mind waewab teäl.

2. So jure te-kond on mo ees; Sa ellad rõõmsa taewa sees, Seäl on mo õige pärris-ma, Mis sa mull' saatnud werrega.

3. Te-konnaks hing on rammoto, Ja ihho õige warrato; Sepärrast, Jesand, pallun sind, Et tulle isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peästa surma wallo seest; So higgiga mind jahhuta, So werrega mind lõpputa.

5. So hobid ja so ihho piin Mo harul' olgo kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So teotus mo rõmustus.

6. So sappi jook mind jodago, So janno jannust peästago. So waljust hädda hüüdmisest Mull' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie harusse Mind peita, et ei

minnusse Ei pörgo kul woi putuda, Ei ka mo hinge kiskuda.

8. Kui lähhan keletumaks jo, So wain siis mo sees õhtago, Mind kela taewast eksimast, Ehk filmad lõpward näggemast.

9. Kui siit on arralahkuda; Mind Jsa kätte jubhata, Mo meled hoia jamsimast, Ja ennast kofko weddamast.

10. Te keppiks olgo mull so rist, Haud kohaks, kus saan hingamist: Kui ma saan surmud, Katko wind Need mahkmed, need mis kassid sind.

11. So armidest mind õppeta, Et armo tahhad näidata, So külge hawa läbbi mind Ka sada, et saan näh a sind.

12. So surma peale lotan ma, Kui ma nüüd lähhan surema; Mul taewa ukse lahti te, Kui ello forra ots on ka.

13. Mind wiimsel päwal arrata So parral kaele asfuta, Et minna ei sa kohtusse, Ei iggas wesie wallusse.

14. Siis minno ihho uenda, Et woiks kui päike paistada. Ja saaks so ihho sarnatseks, Ning inglidele seltsiks jääks.

15. Mis rõmo ma siis leian seält, Kui inglis dega tõstan heält, Ja sind seäl pühha hulgaga Saan nähha ikka filmaga.

305.

Mein Jesus schdastes Leben 1c.

Wisil: Ei lahtu minna sinnust 1c.

Mo Jesus! kallim ello, Sa Pasa-talleke! So armastusse illo Du, et sa peioke! End hea melega Siin õhwriks mo eest andsid, Ja risti muhtlust kandid; Mo hinge kosfuta. 2. Sa

2. Sa kannatafid nuhtlust, Oh süta talleke!
Ja maksid minno uhkust Mo eest, mo armoke!
Sa lumastafid mind; Sind dälafst surma pan-
di, Ma-ilma fü eest anti, Mis siiski põlgab
sind.

3. Siin risti külges nähti Se õnnisteggia, Ja
patto ohwriks tehti Se tal, mis wiggata! Se
ello surmasse Saab, kes meil rahho saatitud, Ja
armoga keif karnud. Eest tänno temmale.

4. Tal andis ennast kúpsta Seäl kõrge risti
peäl, Meid wöttis põrgust peästa, Seks noud
ta andis teal. Ta kalli werrega Tuld wottab
kustutada, Ja wihha lämmitada; Ta palwest
tulleb se.

5. Ei jänud haura sisse Se furnud talleke; Ja
wöttis ello isse, Sai woimust kangeste, Kui
kange tapleia, Woib patto, surma woita, Ja
jalge alla heita Keif kurjad waimud ka.

6. Kuis pean õmmaks sama Nüüd sedda tal-
lekest? Mis ennast andis tappa, Berd walla-
des mo eest: Mo südda esüte Peab patto kurjust
tundma, Ja armo himmustama, Ja nutma är-
daste.

7. Sind Jesus! wasto wöttan, Ja sõõn sind
uskudes, Kui sinno liggi tõttan So waewa mä-
lestes, Su südda tännab sind, Ja sinno truust
ikka, Mis parrandab keif wigga, On uus ja ai-
tab mind.

8. Keif patto happotaignad Peab wälja püh-
kima, Mis himnud meles kewad Peab mahha
jätama: Nüüd selges meles ma Pean, kinni
minna ellan, Ja Ma peäl alles ollen, Uus tai-
gen ollema.

9. Wödd wole panna jouan, Ja tingad jalges teäl; Se on, et sedda nouan, Mis on seäl üllewel; So risti na=al ma Käin, ilma mah=hajättan, Ja sinno jure töttan, Mul taewas osja ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se talsele: Mind kattab temma õigus, Kui ollen allaste: Ta werri puhastab, Ta lihha maggus fu sees Kül keiges kurbastusses Seest süddant Fiinitab.

11. Wiin messi jahutawad, Meid siaks' himmoga; Kes agga Jesust sawad, Meed kiitwad tõega, Et polle üllem siin, Süddame kinsritusjeks, Ja üllespiddamisjeks, Kui se leib, lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel murre, kurbastus, Sell' Jesus rõmo annab, Et lõppeb ahastus, Kes nõdder, jouoto, Ta rõmustama töttab, Kül toetada wöttab, Kes kurb, ja ramsmoto

13. Meid, armas Jesus! sõda So puhha lih=haga, Meid taewa te peäl joda So kalli werrega, Meid senna sada sa, Kus polle janno ota, Kus wottad lambad jota So selge we=ega.

14. Seäl päike, Jesus! Jummal On paistmas meie sees. Kes annab rõmo temmal, Kel nut ja hädäda kæs Kes õhkand, õiskab seäl, Kes äg=gand siin, seäl naewad, Ja kahjust kasso sawad, Nõõm tulles wigga peäl.

15. Siis wime au ja kitust, Ja wägge tallele, Ka auustust, ja riklust Taweti poiale, Kel tarkus lõpmatta, Kes meie õige Jummal, Keik woimus on ka temmal; Laulgem: Halleluja.

306.

Jch will dich lieben meine Stärke, ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lasfeb tehha ic.

Mo joud! sind tahhan armatseda Ei sannaga,
waid teoga, Sind tahhan ikka iggatseda,
Mo ehte, keik mo himmoga; Sind kallis wal-
gus armastan, Kunni ma ello löppetan.

2. Keik aega tahhan soga wita, Kui wägga
armfa söbraga, Sind tahhan armastada, kita
Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nou-
da, talleke, Kui prudi nouab peioke.

3. Oh et ma sind, sa öige illo! Mi hilia ollen
tunda saand, Ja sind, mo hinge rõõm ja ello! Ei
enne ommaks tunnistand; Se kurbastab ja
waewab mind, Et enne ma ei noudnud sind.

4. Ma hulkusin kui eksnud pimne, Ma otsisin,
ei leidnud sind: Sind järsin mahha, oh mis im-
me! Ja noudsin lomad nina ka mind: Müüd ag-
ga ollen saand so käest, Et armastan sind süd-
damest.

5. Sa öige pääro, sind tannan minna, Et sa
mind olled walgustand; Sind tannan, taewa
rõõm, et sinna Müüd wabaks teind ja rõõmus-
tand. Sa kallis arst, sind tannan ma, Et mulle
terwist annad ka.

6. Müüd wotta hoida minno mele, Ja kela
ära eksimast, Müüd jubhata so omma tele, Ja
hoia seismast, langemast, Mo hing ja ihho wal-
gusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil' anna nutto rõõmsast, Mo me-
lel' puhvast himmustust, Mo hingel', et sind nou-
an ausast, Ja näitan ülles armastust. Müüd
anna,

anna, et waim, moistus, meel So pole ikka hoidwad teal.

8. Sind, Jummal, tahhan himmustada, Sind tahhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, Ka siis kui raske waew mul on. Sind kallis walgus, armastan, Kunni ma ello löppetän.

307.

O Gott mein Schöpfer, edler Fürst ic.

Wisil: Kui Jesus sure armoga ic.

Mo Jummal loja abbimees! So jure waene tullen, Kui sa ei wallitse mo sees, Siis muido hinges ollen: Ma ollen surnud ellawalt, Mind pat on ärrahukkand, Gest kus ta kã on melewald, Seal polle weelgi hakkand Se õige waimo = ello.

2. Sepärrast heida armo müüd So waese lapse peäle, Ja kela, et mo patto süüd Ei koggu uest jälle. Mind hoia sedda räkimast, Mis wihhas tab so mele, Ehk ühhe inimessesse last Woib sata kurja tele, Ja hukatusse pole.

3. Mo kõrwad, Jesa, hoia ka, Kui sattun pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teotusfi. Meid põra nende juttudest, Kes sinno waimo naerwad; Kes end ei hoia nende eest, Kül pea sedda pöörwad Ka eksitusse sisse.

4. Ma silmad, Jesand, wallitse, Ja kãna puhta tele, Et häbbematta nou ja tõ Ei kulle minno mele: Mis ausas ellus kinnitab, Mis taewa wäggi nouab, Mis kindlat usko sunnitab, Mind kassinusses hoiab: Se olgo minno himmo.

5. Oh anna, et ma süddamest So rõmo üksnes ihkan, Keik prashimissed iggawest Ja ilma lustid wihkan: Se rõõm mis lihha rõmustab,
Se

Se lüffab pörge sisse, Ja mis ilm rõõmsaks
tunnistab, Se sadab hukkatusse Ni waimo, kui
ka hinge.

6. Oh õnnis, kellel allati Se taewa leib on
roaks, Kes muud ei tahha, iggatse, Ei nouage
muud osjaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus
Jummalaga ellab, Ja senna pühha hulgasse, Mis
armsad laulud laulab, Ja lõpmatta naab rõmo.

308.

Du hast mir das Herz genommen 1c.

Wisil: Armas Jesus armastaja, Kallis 1c.
Jesus Peigmees,

Mo käest süddant olled wõtnud, Kallis õdde,
prudike! Kihlama ma ollen tõtnud Ennast
foga, tuike; Et sa uskus, armastusses Tahhad
tunda peigmeest mind, Eest mo südda hallastus-
ses Põlleb, et saan kätte sind.

Uflek Hing Pruut.

2. Süddant mo käest wõtnud olled, Armas
wend, mo Peigmees ka: Armastus teeb, et
sa tuled Kristi külge surema! Kõl so werd mo
fü eest minna Watan rohkest jockserwad, Arms-
sam sõbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Peigmees.

3. Illusam kui Ester enne Olli, kallim olled
mull, Armsam weel, mo bekenne, Ennast an-
nan ommaks full; Ehted mis sind ehhitawad,
Põlle kullast, hõbbedast; Illo minno werrest ja-
wad, Eest kül paistwad elledast.

Pruut.

4. Illusaks kuis hüad sinna Mind? mo hel-
de

de peioke! Omma häbbi tunnen minna, Eks ma olle rojane? Pat mind hirmsaste ou rikkund, Oh ma ollen rojane! Surm ou minno sisse tikfund, Hopis ollen wiggane.

Peigmees.

5. Illus olled, se on tödde: Roja märki polle ful; Urra pea alwaß, ödde! Keik mis tarwis, se on mul; Keik ou sinno, seks ma tullen Gull, mis minno, andma nüüd: Minna, minna issi ollen So kuld, ehte, kallim siid.

Pruut.

6. Minno südda, römus olle! Kido wäärt ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma hawad, Werri, surm, mis temma näind, Sedda selgest tunnistawad, Et ta arm head mulle teind.

Peigmees.

7. Sinno pattud walgets sawad, Mis on elle-punnased, Mo surm, werri puhhastawad Reid, eht werre-karwased: Oh siis wotta minno hawust, Mis so ehteks tarwis ful: Rammo saad mo werre kaewust: Sinno heaks on digus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund Eil olled sa: Keik mis sinnust tunnen minna, Se on armas, kallis ka. Kallis peigmees, ful on walgus, Keigeüllem puhhastus, Tödde, tarkus, digus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmees.

9. Pr uut, so päike minna ollen: Minno illo sinno on: Römoga so römuks tullen, Mo au on

To

so annu kroon: Arra wiwi, fermest tötta, Keik
muust rõmust tühenda Jhho, hinge, ja neid wõt-
ta Minnoga siin ühhenda.

Pruut.

10. Sind ma tahhan armastada; Siin ma
ollen sinno kã: Peigmees, wõtta wautada Mind
kui pitsert sinnusse: Sa mo pãrralt, minna ollen
Sinno pãrralt ifka teal: Kõl sind nõhha sama
tullen, Geistes sinno parral kãel.

309.

Schag über alle Schake e.

Wisil: Oh Jesus! sinno wallo.

Mo keige kallim warra, Süddame Jesufe!
Sind wallitsen ma arra Mo ommaks, ar-
moke! Ma ollen ehhitatud Sull' asset euneses,
Et ollen ohto sanud Sult patto wallo sees.

2. Sa õige rõmustaja! Leib taewast olled sa,
Mo parras hinge toitja, Kui mul on kannata.
Siis woid sa waigistada, Kui hingel hãdda
kães, Ja rohkest jahhutada Mind teige waewa
sees.

3. Oh! saaksin minna nõhha So lahket pals-
lekest: Siis woib so wallo tehha Mind rõõm-
saks süddamest. Mo õnneks wotta tulla; Sest
ilma sinnota Ei maksja ellus olla, Hea, soga els
lada.

4. Oh, rikkas ello andja! Kes ifka maggus
teal, Sa ustaw risti kandja! Kui arwad, pekka
peal: Ma tahhan kannatada, Mind wallo, rist,
ei sa So armust lahjutada, Se polle raske ka.

5. So holeks jaab mo südda Müüd surses,
ellades: Ma tahhan ifka sedda, Ka kange tulle
sees

sees Kõl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,
Kui Paradisis seista Sant, willets, sinnota.

6. Ma-ilma au ja illo Ei falli, tabha ma:
Ma nouan taewa ello, Waim püab senna ka,
Kus ta saab Jesust nähha: Ja senna nouan
ma, Kus wõttab maia tehha, Seäl on hea el-
lada.

7. Oh Jesus, mo rõõm tulle! To sinno jure
mind, Et minna jääu so sülle, Ning ehteks ar-
wab sind. Mind rõõm-lüüna sata So armust
heldeste: Ei woi ma kahjo sada, - Sest keik süs
on mo ka.

310.

O Jesu du mein Bräutigam.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees 2c.

Mo peigmees, armas Jesuke! Kes armust kui
üks talleke Mo sü eest olled surma läind,
Mind patta wõllast lahti teind.

2. Ma rikkutud ja wiggane, Sant, pimme,
paljas, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind
ärä lükka kõrwale.

3. Sa olled arst ja walgustad, Se pühha
kaew, ja puhhastad, Se Issand kel keik anda
täib, Se õige kuub mis pulmas käib.

4. Sepärrast Jesus! pallun siud, Et sa mo
tõrwest peastad mind, So werrega mind lep-
pita, Ja keigest rojast lopputa.

5. Mo waese siiddant walgusta, Ja usko mo
sees õhhuta, So warraga mind rikkaks te, Ja
minno lihha tallitse.

6. Et siud kes olled tõssine Mi Jummal, kui
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaks saan, So
armastust ka mälletan.

7. Mo

7. Mo süddames nüüd kustuta Keik him-
mud, ia siis istuta Mo sisse usko, armastust, Ja
keik, kust sa saad auustust.

8. Mis hingele ja ihhule On kassuks, anna
minnule, Keik kahjo kela, süddant ka Nüüd en-
nesega übhenda.

9. Te, et so söma-aia wäest Keik kurri kauks
minno seest, Et patto süüst ma peäseksin, Ja
Jesa armo tunneksin.

10. Oh aia minnust waenlased, Kes on mo
hinge wastased, Keik õiged nõud mis on mo kä,
So waimoga nüüd kindlaks te.

11. Mis ial teen ehk nouan ma, Se sündko
kuida tahhad sa; Et ma woin waggast ellada,
Ja rahho sees siit lahkuda.

12. Siis wigo mind so rigisse So inglid om-
ma seltsisse, Et seäl so laual sinnoga Ma rõm-
tunen lõpmatta.

311.

hErr Jesu meine Ruh ic.

Wisil: Oh Jummal, sinno peäl ic.

Mo rahho-Jesuke, Oh! te, et allate So ar-
mastusses põllen, Sind tundma ussin ollen,
Sind pühhadega kidan, Ja sega aega witan.

2. So armo wessi keeb, Ja keik head min-
nus teeb: Mo meled uendago, Tõõd, mõtted
walmistago, Et, mis ma ette wottan, So auuks
tehha tõttan.

3. Oh kihla minnoga Nüüd ennast lõpmatta:
So ommaks ennast annan, Sind ifka meles pes-
an, Mind armastad, oh sada, Et sind woin ar-
mastada.

4. Mo ossa olled sa, Mo ainus abbi ka: Mind wotta laulatada Soga ja ühendada, Mind wotta ommaks sinna, Ehk ellan, surren minna.

5. Mind häddas, Jesuke, So rõmust rõm-
saks te, So heldus mulle tulgo, Mo meles wäg-
gero olgo, Et sinno peale lodan, So abbi üks-
nes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, wak-
mista: Keik lust, rõõm seisko minnust, Et ma
ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Null
isfe rõmuks olle.

7. Et tulle Jummal, sa, So waimo läkkita,
Kel joud on sedda tehha, Et saan ta abbi näh-
ha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkän, lõp-
petago.

8. Müüd Jesus, jägo ma So holeks lõp-
matta, Et wanna Adam surreks, Et uus au-riki
pärriks; Oh te, et kulen minna, Et Amen ütled
sinna.

312.

Das Jesulein soll doch mein Trost ic.

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus.

Mo rõmustus on Jesuke, Mo õn, mo lunt-
nastaja, Kes armastab mind tõeste; Ei
wõi mind lahutatada Ei ühteke, ma koggone End
temma holeks pannen, Ehk surren ma, Ehk ellan
ka, Ehk head, ehk kurja tunnen.

2. Ous Jesus agga minnoga, Kõl siis woin
forda sada, Kui pean häddas ollema, Ous
waero mul kannatada? Mis kurrat! sa, Jlm,
pat, surm ka Null' woite kurja tehha? Gest Jesu
käest

Käest Saan minna tdest Suurt abbi ikka nähha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin Jesa ette tullen, Mo waenlaste käest peäsen ka, Kui taes wa rikis ollen, Kus ello kroon, Kus he-a on, Nään tedda, kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja kedda ma Siin agga uskus näinud.

313.

Meine Armuth macht mich schreien 1e.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd, 2e.

Mo waesus aiab mind, et ma Lään selle jure kerjama, Kes rikkaks teeb ja terweks: Sa Jesus, olled, kedda ma Siin nouan omma nuttoga, Et lööks so südda pehmeks.

2. Oh kust ma sedda joudo saan, Et sedda keik siin toimetan, Mis on mo kohhus tehha; Mo waimo, Jesand, kihhuta, Meelt süddant ilmaft lahuta, Et uus meel olleks nähha.

3. Mo hing mis keik on wässinud, Ja pea ärrajannunud, So kaewo jure tõttab; Sul täib mo himmo waigista, Mind täita ja mind rõmusta, Et mo hing ramma wõttab.

4. Mo keeljad aia kaugele, Sa woid jo kiusatussele küül pea otsa tehha! Te, et ma uskus kindlaks jäään, Ja palwele ka järgest lään; Siis saan so wägge nähha.

5. Oh aia käd nüüd laiale, Ja tõtta mulle waesele, Et saan so sülle sisse: Sa tunned minno ihkamist, Mo pisarad ja õhkamist; Oh rõmusta mind isse.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka siis, kui mul on kurwastus, Ja ahvastus mind waewab;

Sa polle ärralikkauud, Kes tunneb, et ta kad-
dunud, Ja omma hädda kaebab.

7. So heldus mind nüüd jahhutab, So mag-
gus sanna kossutab, Ja rõmustab mo mele:
Mo Jummal! mis ma ütlen weel? Keif minno
hinno, nou ja meel Käib agga sinno peäle.

314.

O! wie seelig sind zu nennen ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Meid tulleb wägga õnsaks kita, Kes omma häd-
da tundwad tõest, Ei Jesuta woi aega wita,
Waid põllewad ta armo wäest: Ei tunnege teist
Jummalat, Kri üksnes omma Jssandat.

2. Oh! kes ei peaks tedda noudma, Ja keif
muud, mis ta wasto teeb Siin hopis ärraneda
joudma, Et temma parralt saab ja jääb. Ja
parrast murres ollema, On õnsas armus põlle-
ma.

3. Mo wend! kui ihtab sind mo südda, Siis
tulled sa seäl ellama; Kui sa mo parrast tun-
nud hädda, Ja arm sind aiand surema; Eks
ma ei peaks sedda ka, Mis on so wasto, rik-
kuma?

4. Joud on weel sant kui kannan hole; Ma
siiski wõttan kiisada Se etteseätud märgi pole,
Keif tunnid wõttan arwada, Millal saan kibla-
tud soga; Sind ei woi lialt armasta.

5. Mo kallis Jssand! anna sinna Mull' en-
nam joud, kui ello on, Ja ennam weel, kui pal-
lun minna; Waat nõrkend süddant, mis sull'
toon! Nüüd on ta armo wallus jo, Tuld, wai-
mo ka, tuld mulle to.

Jch liebe Gott und zwar umsonst ic.

Wisil: Ma tullen taewast illexwelt.

Müüd armastan ma Jummalä, Ja sedda il
ma palgata, Gesamma armastussega, Mis
temma armust tunnen ma.

2. Ma tedda ennast armastan, Ja sedda
julgest tunnistan, Ehk kasso saan ehk samatta,
Ges armastusses ellan ma.

3. Kes ial müüd ei armasta, Kui walgust,
mis on löpmatta: Ei sest ehk teifest holi se, Ei
armo andist pealege.

4. Ei taewa rõõm mind kihhuta, Ei au, mis
tulleb odata, Ei pörge hirm mind sunnige Et
armastan sind, Jesuke!

5. Se armastus ei kõlbage, Kui palga pär-
rast ligub se: Hea mele polest tahhan ma Sind
armastada rõmoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on
üks sundimus; Sest süddamest ka püan ma
Müüd armastada sundimatta.

7. Mo Lunnastaja, üksi sa Teed, et ma woin
sind armasta: Se maggus armo wallo tõest,
Se tulleb üksnes sinno kääst.

8. So wallo, waew, rist, teotus, So reiad,
hawad, wärristus, Need wotnud süddant min-
no kääst, Sest armastan sind süddamest.

9. Se armastusse tulloke Käib minno läbbi
süddame: Et olled surmud minno eest, Ma sedda
tunnen süddamest.

10. Ei maast ei taewast holi ma, Sind süiski

tahhan armasta. Mo melest põrgo kisu sa,
Sind üksi süski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et
hoian ma So pole uskus: süski ma Sind tahs
han ifka armasta.

12. Mind polle tarwis hirmoga So armo jure
aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind armasta
hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Ei põrgo hana
tulloke, Sind armastama süski jaan, Kunni so
jure taewa laan.

316.

Jch habe nun den Grund gefunden.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha re.

Nüüd ollen minna pohja leidnud, Mis minno
ankurt finnitab, Mo Jesu harvus, kes on
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se
pohhi ifka kindlaks jääb, Kui Ma ja taewas
hukka läab.

2. Ta hallastus on usso pohhi, Mis ei woi
ärramõttelda: Need armo käd on ifka lahti,
Mis pattusele pakkub ta: Se halle südda järgest
teeb; Ehk tulleb, tullematta jääb.

3. Ei meie pea hukka sama; Meid Jummal
tahhab aidata: Eest tulli Poeg meid lunnasta-
ma, Läks taewa, mei' eest pallub ta, Ta hüab
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh pohjato arm, mis keif pattud On Jesu
surmas nelanud! Sa patto harwad finni seud:
Sa hukkamõistmist kelanud; Et Jesu werri lõp-
matta Nüüd hüab: JCSa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl lota, Se werre
sisse

sisse wanda, Sult patto waewas abbi ota, So
süddamesse wadata: Seält ühte järke leian ma
Suurt hallastust, mis otsata.

6. Kui muud keik mo kääst risutakse, Mis ihho,
hinge jahhutab: Kui keik rõõm ärrawoetakse,
Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi jääb weel
kaugele: Siis hallastus jääb allate.

7. Kui on ma ilma asjust hädda, Kui alles
murre alla jään, Kui mitmel wiisil tunnen sedda,
Et nende kallal waewa nään, Ehk seggaset's mo
meel saab teal, Siis lodan hallastusse peäl.

8. Kui parremast tööst wigga leian, Mis ollen
teinud ilma peäl, Siis Jesu ette ennast heidan:
Keik kütleminne kaub teal; Sest tunnen süüsti rõ-
mustust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sundko itka, Ta wot-
tab rohkest hallasta: Ous se mo meles, polle
wigga: Ta wõtko süddant waikista: Ehk on
mul rõõm, ehk hädda teal, Siis lodan hallas-
tusse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jään minna, Runni
ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mõtlen
siina, Runni üks life ligub teal: Käl iggawest
siis laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317.

Nun gute Nacht, du eitles ic.

Wiisil: Pääw lõppeb nüüd ic.

Nüüd põlgan ma, ma-ilm! so tühja tälli, Sest
taewas on mo teigekallim willi: Keik sin-
no rõõm: mull jädab waewamist, Käl Kristus-
sest ma leian hingamist.

2. Mo Jesufe mind nouab ommaks prudiks, Et

mo hing temma auks ta riki pärriks, Ei sedda au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld woi nenda rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnnest lahti jama, Ja iggawest se pärrast kahhetsema? Ei mitte! sull' end annan, Jeesus, ma, Mo olled Sa, ma ollen sinno ka.

4. Ma sinuoga end tahhan ühhendada, Ei maialt woi mo südda rahho sada: So armas tus mind armsast jahhutab, Sest põlgan ma, mis ma-ilmu himmustab.

5. Ta on mo Tal, se ellam laps siin ma peäl, Se illusam mis ial nähtud on teal, Ta selge au mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel kül ärra saab.

6. Suur Jehowa! keik härrad on so teenrid, Keik wäggi ka; sind kumardawad inglid; Mis innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust ta sisse wallad teal.

7. Halleluja! mull' on keik korda lainud, Mo Jeesus on mind armsast ommaks teinud: Sest taggane, ma-ilmu tühhi lust, Sest Jummalast saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz absagen ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha.

Müüd tahhan ma tõest mahhajätta Ma-ilmu tühja rõmustust, Ja, kuuu ellan, senna tõtta, Et saan täis Jesu armastust: Mo südda, kuuaks rahhota Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel laulakse wastastikko ja korra pärrast:

I. Jeesus

Jesus rõmüstaja Hinge jahhutaja, Jesus kauniken! Oh kui wiwid kaua! Hingel iggaw, jona! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg, mo hinge peig, Ei ma muudki, kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind siin rõmüstab ning hoiab Mo Jesus minno karjane; Siis naeran, kui mind takkanouab Se pörge-hunt, mo waenlane: Mis temma mulle kurja teeks, Kui mul on Jesus karjatseks?

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Keikist waenlastist; Mäesago kül kurrat, Prassigo keik kurjad, Jesus on mo eest. Rakugo ja paukugo! Lehto pat ja pörge tülli, Jesus wottab sülle.

3. Siis wotta temma armo sülles, Sa leitud tal, nüüd hingada, Mis ta on muddast tõstmud ülles, Ja armsast tahhab sojenda; Sind sadab õige tele ka, Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga pöran, Hirm! sind põlgan ma. Ihm! mo peäle astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja pörge rahhul jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Mo karjane, mo toidus, warra, Mo südant ilmast tühjenda, Et temmast praego lahkun ärra, Meelt taewa pole üllenda: Seält rahho otsin, seält ka toon, Kus Jesus minno warra on.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jesus, rõmoga. Ärra tühjäd anud! Ärra kurjad nouud! Jäge teadmatta. Hädda rist, ei pea wist, Et ma paljo pean kandma, Jesussest mind kaänna.

5. Mo kunningas ja wend ei tahha, Et, mis ta wihtab, armatsen, Et tedda pisfut jättan mahha, Ja muud, mis ilmas, iggatsen: Siis tahhan ilma wihtada, Ja Jesust üksnes ihkada.

5. Keif mis ilm siin püab, Illusaks ka hääb, Ei ma püage, Pattud jäge mahha! Miina teid ei tahha, Minge pürguse! Kõrkistus ning surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Voi! mis head põlwe saab se nähha, Kes täiest lahkeb ilmast teal! Ei voi sell' ennani tülli tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ellab temma rahho sees, Seal iggawenne rõõm on ces.

6. Minne kurvastaja! Eest mo rõõmustaja, Jeesus on jo siin; Kes siin armastawad Jummalat, need sawad rõõmo, kui on piin. Tehhaks kül siin häbbi mull'; Siiski jääd ja keiges waewas. Jeesus, mo rõõm taewas.

Wimne salm laulakse sel wõsil, kui: Au, kitus olgo iggawest.

7. Müüd saand ma taewa rõõmustust Ja Jessa sõbrust tunda; Eest polle mul müüd hinnimustust, Kuid taewa sel'si sada; Ma sedda wägga ihhal dan, Et minna Jeesu wennaks saan, Ja taewa riki lähhan.

319.

Mun wachen alle Wälder ze.

Müüd walw'wad innimesed, Mets, weiksed, liinokessed; Mis ellab ilma peäl: Siis touse meel ja mõtte, Et touse, wotta ette, Mis Loja mele pärrast teal.

2. Kus on keif tähhed jänud? Pääw on neid ärrasaatnud, Ja paistab selgeste; Et mingo päike isse! Müüd Jeesus minno sisse Jo paistab üpres heldeste.

3. Pääw on müüd meile tõtnud, Ja õ on är-ralõpnud, Ka nenda lõpperwad Dõd, kus on rist' higgsi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui sunud tousewad.

4. Mo

4. Mo ihho unnest touseb Ja rided selga pan-
neb, Et olleks kattetud: Oh olle Jesukenne, Mo
wasto armolinne, Et hing saaks sunnust ehhitud.

5. Pea, käd ja jallad! teile Müüd tulleb
minna tõle: Kui uskus algate, Siis laisa seltsi
korra Jaab teitest kaugel ärra, Ehk kül end tõga
waewate.

6. Müüd minno hingand fehha! Tööd wotta
jälle tehha: So olled maggand kül. Kül sa saad
aega nähha, Kus tööd ful polle tehha, Kui rõs-
mustus saab taewas sull.

7. Mo kõrwad, su ja südda! Müüd kiitke wäg-
ga Tedda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja mur-
ret kannab, Ja armust abbi annab, Ja peastab
keige kahjo kääst.

8. Mo rõõm, oh Jesus! tõtta, Mind warjo
alla wotta, So arm mull' paistko weel: Kui
Sadan tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda:
Need olgo mulle warjuks teal.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea päärw, ja ärs-
go tulgo, Mis teid woib kurwasta. Oh Jesus,
kela hädda Ja kaebdust; kule sedda, Mis tulleb
so kääst palluda,

320.

Wisil: Nu, Kitus, olgo süddamest.

Oh armad wennad, öed ka, Oh kuulge minno
sanna. End wotke hästi walmista Ja Je-
su holeks anda. Ei nalli-astsi polle siin, Gest se
on Jesu surm ja piin, Mis meid on pattust
peastnud.

2. Kas sunnib alwaks piddada Jesusse sur-
ma hädda? Ja jalgadega tallada, Ehk põlgada
keif

Keik sedda? Waat! sedda teme töeste, Kui meie ühhe pattule Weel anname siin woimust.

3. Oh! mälletage süddames, Mis Issand meie le teinud, Kui meie wäesed hädda sees Ei kusti armo leidnud: Siis tulli meie Jesuke, Ja kinnitas meil' heldeste, Et ta keik wöllad maksnud.

4. Ta andis andeks heldeste Keik meie ekkustused; Eks olle tössi? üttelge, Mo wennad, ünsad wäesed! Ta ütles: süüd on leppitud; Müüd ellage kui peästetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? kust agga se, Mo armad wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollete, Ja südda arraks lähhab? Waat! wahhest teie lode, Ja uskus julged ollete, Ja wahhest jälle arrad.

6. Oh wotke süddant katsuada, Siis näte teie selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et teie siis ni julgest Ei wötta sedda lämmata; Waid südda tahhab unusta, Et Jesus teid on peästnud.

7. Oh ärge olge moismatta, Kui moismattummad lambad, Kes ennast andwad weddada, Kubho sa ial tahhad: Kui patto himmo touseb weel, Siis üttelgo so usklik meel: Jesus mind peästis sinnust.

8. Ja sedda tehkem julgeste, Siis on meil rahho ikka: Se risti lödud Jesuke, Se kautab keik wigga. Mo wennad, andke kät se peäl! Ei pea ennam meie meel End lastma pattust petta.

9. Te kallis Onnisteggia! Et olleme keik julged; Kätpiddi wotta tallota Meid sinno wäesed lapsed. Kui pat meid wottab kiusata, Siis
isse

isise mele tulleta, Et sa meid pattust peäst-
nud.

321.

Ach du liebes-volles Wesen ic.

Wisil: Au, Eicus olgo iggawest ic.

Oh armas Jesus! meil on weel Kül kartus,
ning ka häbbi! Kui mõtleme so armo peäl
Et omma surma läbbi Meid wallitsenud ennesel,
Ja meie waesed süiski weel Ei tunne sind ni sel-
gest.

2. Se tõssi on: sa olled kül Jo monda hinge
wotnud, Ja, kui ta ennast andis full, Ka puh-
hastama tõtnud: Sa olled tedda keelmatta Ta
hädast peästnud, armust ka Teind õigeks, heaks
ja truiks.

3. Se wõttaks armo sallata, Ja selle tõõd
ja wägge, Kes siin ei tahhaks tunniista, Mis
arm heal meel teggi, Et temma omma werrega
Meid keik on wotnud puhhastata, Kes sedda häst-
ti noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned inni-
messed, Kes kül on alwad ilma ees, Ja ärras
põltud waesed, Kes süiski sinno waimoga, (Mis
on ma-ilmal teadmatta) On wõitud wägga
rohkest?

5. So puhha risti-koagodus Kui kuulda
saab sest hulgast, Ta armastab ja auustab, Ja
aitab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas
ka So silma ees kül ollema, Kui ta on wende
melest.

6. Waat agga, armas Jesuke! Ehk sa kül
õnnistanud Meid rohkest, süiski olleme Ka kah-

ja nähha sanud: Gest monne ei sa eddase, Ja monni on weel foggone So ellust kaugel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka ollema Se surem hulk, oh Jesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad sinnule Weei iggapäwa täieste, Ja kitsa te peäl kätwad.

8. Ei ommeti keik polle weel Siin sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel Se öüne sata joudnud: Ja süski sinno surm ja piin, On keik need hinged, kes on siin, So ommaks luns nastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno üm mardajad, So ärrapeästud pattused Sind wägga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tännapäwa meie peäl, Se meile armo saatko.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, heida armo peäle! Sa kallis armo tulloke! Oh sada sada tele Keik neid, kes sinno armo tööd kü näwad, agga siddamed On ommeti weel tuis mad.

11. Oh nende tahtmist, Jesus! sa, Sa isse murra katki: Lõ mahha kõrged mõtted ka, Ja allanda neid mani: Oh wotta ärra tiggedust, Ja kangekaelust, surustust, Keik wotta hopis ärra.

12. Et hua armust nende peäl, Kes wallatumad lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Te taltseks nende mõtted; Keik agga kes head räs kiwad, Waid süddames on kawwalad, Neid näita meile ülles.

13. Keik lihha himnud kauta, Ja te, et meie wäsesed Neid wöttame keik põlgada, Kui unnes nägges

näggemissed. So armo, mis on rõõm, ja õn,
So himmud, mis keik pühhad on, Neid panne
assemelle.

14. Mapealtsed asjad otsima, Neid meles tak-
ka noudma, Ja tühia lihha kumbega Siin en-
nast rõnustama; Se on kül õige kurvastus,
Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõ-
muks hüab.

15. Waat agga, peigmees, Jesuke! So tõe
õppetussed On tuima innimessele Kül hirmsad
eksitussed; Et nende sees on rummalus, Gesti
kallist sannast tüddimus, Mis neimad ei woi
moista.

26. Oh, tulle Jesus! tulle sa, Oh! kela patto
kärä: So waimo tuld meil' lakkita, Ja põlleta
keik ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja anna:
et need rahwas siin Keik saaksid õiget ello.

17. Kas tahhate, et Jesuke Teid sataks õige
tele? Ja otab teie järrele, Et parrandate mele:
Ehk tahhate nüüd sedda teed, Mis enne káinud
pattused, Kes põrgusse on láinud?

18. Oh helde Jesand! sinna náád So laste
õhkamissed, Oh! tomma meie süddamed, Ja
kela lahkumissed. Oh wata meie kurwa meelt,
Oh! kule laste nutto heält, Neid sada rahho
sisse.

19. Keik järrestikko lihuta, Et moistaks
nende südda, Et teine teise järrel' ka Kül sel-
gest tunneks sedda, Et ikka Talle järrele Siin
kõndima on õnnis tõ, Ja kaunis, maggus
ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se ar-
mastusse liggi, Mis hawasid keik meie süüd, Ja
9 teggid

teggid sellel higgsi. Keik kurtjad himmud lahku-
go, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sage Talle
pääralt.

21. Ka tulge kallid hinged! süis, Ja joudke
usfinaste, Kell süddames on teine wiis, Kui
vlli ennemuiste, Kui teie waewa tundsite, Mis
ennestele teggite, Kui söbber alles woobras!

22. Et lätki, heitkem põiweli, Ja silmili keik
mahha. Waat peigmees seisab liggigi, Ja ei
jä ukse tahha. Oh! kiitkem omma Jesukest,
Ja laulgem puhtast süddamest Nüüd Amen,
Halleluja.

23. Nüüd Jesus! sinno armastus Meid tom-
mab ning ka sadab, Se on ka meie õnnistus,
Mis peäle südda watab: Üks wiim, mis sadab
kasso teal, Üks waikne armo-tule heäl, Mis
puhhub, kuhho tahhab.

24. Oh Jesand! anna meile kät, Se arm
on wägga kallis. Waat! süin on meie südda-
med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga
hulk se-sütab ka So ommad lampid põllema. Sa
Peigmees! minne ele.

322.

Ach liebster Jesu, rufe mich ic.

Wisil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

Oh armas Jesus! kutsu mind, Et so heälte
tundmas ollen; Gest hing, ka ihho otsib
sind, Kui kanna-poeg ma tullen So järrele. Kui
par ja surm, Ja kartus on, kui raske koorm,
Sus woit mind kerkitada.

2. Ma ollen paku paku teind, Hea melega
kül ekkind, Ka kui sa minno järrel känd, Ei olle
ma.

ma sest holind; Ma ilma asjad noudsin ma, Ja laia tee peäl käisin ka, End tabtsin hukka sata.

3. Siis näita sinna minnule, Mis maggus on so ikke, Sa annad armo rohkeste, Sa polle sega sitke, So meel on helde tassane, So werri peastab üksine Reid innimesesi pattust.

4. So tassandus mind rõmustab Ka wasto surma, patto: Arm armo peäle mulle saab, Ma leian sest keik rõmo: Mull' ello, õnne tootad, Oh hing! sa tõest rahho saad Sest tootusse sannast.

5. Kül olled hea, mo Jesuke! Te, et ma ussin fedda, Ja et jään allandussesse, Ka näitan uskonenda, Et ollen rahhul sinnoga, Ja, et mo liggi menne ka Woiks olla moga rahhul.

6. Kui fedda koormaks arwab meel, Siis õppin uskma kangest, Se koorm siis kergeks lähhab teal, Et sunnib kanda hõlpsast: So armastus keik fedda teeb, Et kergemaks so ikke läab, Sa olled isse kandja.

7. Müüd omma kerge itkega, Oh Jesus! aegsast tulle, Ja te, et omma teoga Ei minna surustelle. Oh! sada, et sind armastan, Siis hõlpsoga kül kätte saan, Et iggawest sind tenin.

323.

Wisil: Müüd furno kehha mattante.

Sh helde, kallis Jesuke! Te lahtri minno süd, dame Neist sallajamist wõrkudest, Ja mind mo kurwast süddamest.

2. Ma huan, Jesus, appi sind, Oh Jesus, Jesus aita mind; Mul on suur hädda süddames, Ma ollen raske murre sees.

3. Ma mõtlen sinno surma peäl, So harwad
on mo hõnests teal, Et saaks mo hing neis hoiez
tud, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jesus, hoia uskus mind So werre sees,
Kui otsin sind: Lass' mind so werres uiuda, Ei
ial ärralahkuda.

5. Oh Jesus, sinno werre wäes On abbi keiz
Eil ilma sees, So werri woib keik puhhasta, Ja
murre sees ka rõmusta.

6. Sa olled, Jesus, wäggero mees, Se puh-
taks mind so werre sees, Siis ollen õiges puh-
tuskes, Ja ellan puhha ello sees.

7. Oh Jesus aita isse mind So werrega, siis
Kidan sind; Mind nõdra, Jesus kinnita, Mind
puhhasta so werrega.

8. Nüüd jään ma, Jesus rahhule So werre
sisse kindlaste: So harwade sees hoia mind, Siis
iggawest ma kidan sind.

9. Amen! nüüd Jesus arwita, So waimoga
mind kinnita! Amen! oh Jesus aita mind, Siis
iggawest ma kidan sind.

324.

O Jesu Hoffnung wahrer Ken. ic.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame.

Oh Jesus, helde olled sa, Ja ustar, sell' üks
lotus ka, Kes ussub, pallub süddamest, Mis
Tasso leiab temma sejt?

2. Sind, sind, oh Jesus! leiab ta, Kui mag-
gus messil olled sa, Mis üllem kui woib ihkada,
Se on mis otsib, leiab ka.

3. Muud polle, mis on maggusam, Ei kuulda
muud, mis helledam: Meel armsamat et tunnege,
Kui on se laps, mo Jesuke.

4. Ei

4. Ei keel woi üllesrâkida, Ei firri sedda nâis data; Kes Jesust tõest armastab, Se üksine sest tarkust saab.

5. Mo maggus nut on tunnistus, Mis maggus on ta armastus, Mis naitis, kui werd waltas ta, Se wõttab süddant jahhuta.

6. Oh imme Wäest, Kes woimust saand, Ja kallist pa'ka walmistand: Mis süddamest süntahhan ma, Mis lodan, üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on jo arm so sees! Kui maggus temma põlletus: Mo cest werd walland waewa al, So walgus wiib mind Jummalal.

8. Ey olle ühte rosifest, Kust maggusam hais touseks seest: Kui se mo mõtted rõmustab, Mo waim süs ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pima oog, Kui feigekalim hinge roog, Mis ei te nalga wâhhemaks, Waid isso lahhab suremaks.

10. Kes sedda maitse nud nalgab weel, Kes joob, sel on weel janno teal: Ta nouab Jesu heldusse, Muud keik on auruks temmale.

11. Kes armastust nüüd maitseb sünt, Sel on ka maggusam kui wiin: Kes sest saab täiest, õnnis se, Ei sellel pudu ühtege.

12. Oh armastusse imme tõ, Kuis põlled sa ni lahkeste! Kes Jesust armastab, sel on Sünt Feige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel lahkund süit, ja ihkab sind Millal saan kü, sind näggemast? Suud anna mulle maggus fast.

14. Mo süse, Jesus! tulle sa, Sa üksi woid mind

mind jahhuu, Oh tulle! to so jure mind, Siis armastan ma järgest sind.

325.

D Lämmlein geschlacht re.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Oh Jesus, pühha Tallekenne! Kes olled mo eest surma läind, Kui minna mõtlen, armokenne! Mis head sa mulle olled teind; Siis minna wägga ihaldan, Et ma sind ennast nähha saan.

2. Ma ollin üpres wägga rummal, Ja ussin patto teggema, Ja äkkitselt mull' waesel, Jummal! So walgus piddi tousema, Gest ärkas üles minno meel, Ja sedda ma ei moistnud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et südda olli krowine, Et uhkus wägga rikkund sedda, Et otse tühhi olli se; Waid seddamaid sain tunda ka, Et keik läks ärrasullama.

4. Kül süddames ma tundsin sedda, Kes olli tulnud minno peäl; Ei minna saand weel nähha tedda, Gest se keik olli umne weel, Ja süski seisis mõtte sees: Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastustes põlles, Mo himmud kaisid temna peäl, Se Jesand seisis ikka meles, Ta pole südda wahtis teäl. Mind nägematta kinnitas, Kes olli mo sees likumas.

6. Mis rõmo minna süs sain kätte, Kui Jesus tulli minnusse! Ma heitsin mahha temna ette, Ta sai mo peäle woimusse Weel enne kui ta armo tõ, Ja ninne wäggi olli kää.

7. Ma tundsin warsi, et nüüd tulli Mo kallis Jesus minnusse: Gest otse kui ta näggo olli,
Kui

Kui risti külges surmaste laks, ja keik ärralep-
pitas, Mull' nenda ennast ilmutas.

8. Seäl wessi temma külje hawast Ja werri
jooksis rohkest: Ja kahhesi käest ja kahhest jal-
last kül werri tilkus selgeste. Ma näggin, waim
sai oimasteks, Ja meel laks pea seggasteks.

9. Nüüd viete lain moista sedda, Et olliin ha-
pis hukka läind; Ma tundsin otse surma hadda,
Et ma ni paljo patto teind. Mul olli hirm, et
ollin ma üks Jeru tapja olnud ka.

10. Mo kallal peälegi nüüd olli Se hinge
tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tülli, Et
ütles: patto sullane! Eks sinna polle minno käes,
Üks pörgo tuk, ja surma mees?

11. Ma pöörjin kohhe sinno pole, Oh ilma-
süta talleke! Ma andsin ennast sinno hole, Mo
kallis helde Jesuke! Et piddid moga teggema,
Mis so nou piddi ollema.

12. Kül wahhest kartsin, et weel minna Ei
kõlbaks sulle tulles: Siis lootsin ta, kui meel
sai sinna, Et piddin so palk ollema. Ma mõtle-
sin: ta hallastab Mo peäle, ja mind arwitat.

13. Siis Waimo läbbi õõldi mulle; Sa äs-
ranetud! kule nüüd, Ma annan armust andeks
sulle Keik sinno rasked potto süüd: Nüüd on sul
rahho, õnnistus, Ja kaddumatta rõmustus.

14. Se wägga rõmustas mo mele, Ma hin-
gasin nüüd sinno sees, Ma waatsin agga sinno
peäle, Mis sinna teggid süddames, Sa põlleta-
sid, surmasid, Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull' anti armust roga süa, Se olli man-
na ello-puust; Ja sedda anti mulle jua, Mis jo-

feb ello jõe sunst. Seks, Jesus! mo eest anti find, Et piddid nenda toitma mind.

16. So werri, mis so harust wallas, Se keik mo surma upputas: Se wessi, mis so kühest wolas, Se keik mo rojust kautas. Ma jain so liikmeks sinnusse, Ja sinno laste seltsisse.

17. Kui waenlane sai sedda nähha, Mis minna sain so armo käest; Siis püdis ta mull' tulli tehha, Ei minna holind süski sest. Ma jätsin tedda wihhasse, Ja jain so ihho harusse.

18. Üht sanna weel, mo Tallekenne! Ma pal lun keigest ommast wäest: Ja mulle kasuks armo kenne, Mu lahkugo keik süddamest: Siis kaint siin walges, ollen ka So rigi õnnis pärria.

326.

Du wollest uns das Creutz Geheimniß 1c.

Wisil: Mis kirust, woime JSand! sulle 2c.

Dh Jesus! wotta sa meid walgustada, Ja omma risti-surma õppetada.

2. Sest se, mis eest so werre andsid sinna, Ei se woi ellades siin tühjaks miinna.

3. So sanna kargab ülle mürid' ikka; Ka tiusatusse sees sel polle wigga.

4. Kes panneb paiso sinno werre jõe, Et ta ei jofeks keige ilma peäle?

5. Kus on se pääw? Kes teab sedda aega? Et temma omma wägge ei woiks näita.

6. Se tõeste ep olle nalja assi. Eks olle altari al inimessi,

7. Kes mitto aastat kätte-maksmist hüüdwad?
* Kes teab, millal need weel rahhul' jäwad?

8. Kui

* Wata Joan Ilmutam. ramato 6. peat. 9. ja 10. salm.

8. Kui kurrat: olge wait; ei neil' woi dõlda,
Kuis Jesu werre heält ta jouaks keelda?

9. Mis agga hüab kallis Jesukenne? Mul
janno on; eh risti, innimeenne!

10. Kas wihha meeste werd, sa Jesand!
püad? Ei mitte: surmast neid sa walja hüad.

11. Ta tahhaks, et ei ükski hukka lähhaks, Ja
panneb omma surma armo tähheks.

12. Et agga lihha meel ta heält ei tunne; Ja
fõrw ka sedda tähhele ei panne:

13. Sepärrast on üks hulk, kes tunnistawad,
Sest polle ükski wait: keif küssendawad.

14. Need hüüdwad iggas paikas, tede peale;
Oh innimesed! kuulge meie heale.

15. Et teid woib Jesu pole juhhatada: Siis
polle tarwis wihha alla jada.

16. Siis polle tarwis kaljudele dõlda: Oh!
wotke nüüd meid waesed ärraneelda.

17. Ei mägedele: tulge, ja meid katke, Meid
õnnetumaid, ja meid kinnimatke.

18. Mi kui sa olled, Talle liggi astu. Kui
tulled, siis sind wottab heldest wasto.

19. Kui patto wõlg sind tahhab hirmutada;
Siin on, kel janno on, sind parrandada.

20. Selt, kelle kätte õige kohhus antud, On
ello pattustele ossaks pantud.

21. Kes nüüd on pattune, ja rop, kel häbbi,
Ja ommast wäest ei sanud kuskki abbi,

22. Waid Jesu jalge ette allandanud: Meist
polle weel üks ainus hukka sanud.

23. Ehk olleks temma karmo; ta saab lambaks.
Ehk olleks külm, kui jea; ta saab kül sojaks.

24. Ehk surmud on: uus ello tulles ette. Kõl
 3. Sia annab tedda poia kätte.
25. Waim püab tedda illusaks siis tehha; Ni
 wäljas-poolt, kui seest on armo nahha.
26. Kõl wäljas näikse Jesu surreminne; Seest
 agga pühha Waimo elaminne.
27. Se on müüd meie tõ ma- ilma peäle. Seks
 Jesus annab meile omma mele.
28. Et sedda peab waest l' tunnistama: Weel
 teie woite talle prudiks sada.
29. Prudiks sel armsal waggal Jesussele,
 Kes sadal kuulma ue laulo heäle.
30. Kätpiddi tahhame teid kinniwõtta, Ja
 omma habbi sees Ta pole tõtta.
31. Ei meie habbene teist: waatko sedda Keik
 Wariserid, kes ei tunne hädä.
32. Kõl meie tõeste teid wime süna, Kus Jes-
 sus on: Kõl se saad korda minna.
33. Ja temma wottab kätte peäl teid kanda,
 Ja mis weel ennä on, suud teile anda.
34. Ta hakkab teie kaela ümber kinni: Ta
 Fohhus on, et ta on armolinne.
35. Seest neil, kes waimus temma jure joud-
 wad Ta annab suud, ja keik, mis nemmad noud-
 wad.
36. Mis on se: waimus temma jure joud-
 ma? Et teäda saaks, mis peab takka noud-
 ma.
37. Se on: Jesusse jalge ees siin uskma, Et
 meie süüd ta wõtnud ristis maksta.
38. Ning kui ta surma ristis lõppetanud, Siis
 pühha waim on tedda õigeks moistnud.

39. Ja kui ta woimust sanud patto peäle, Ja andis kōhnut, taewa sada, jälle.

40. Ja minna, ehk ma sedda kül ei näinud, Ollen sel tunnil pattust puhtaks läinud.

41. Seäl minna ollen würsstiks sanud jälle; Ka härraks kurrati ja surma ülle.

42. Mis moodub siis keik hädda, patto wigga? Kui Talle werri kã, ma woidan ikka.

43. Ja kui ma mõtlen werre hinna peäle, Ja lassen Jesu harousse mo mele;

44. Siis wärrisewad keik ma-ilma lapsed, Et nemmad ei woi seggada mo mõtted.

45. Mis imme! Jesus on meid armastanud, Ja keik ma-ilm on ammo kasko sanud:

46. Et ta üht last ei pea ärratama, Mis uskus maggab, egga hirmutama.

47. Gest need on sanud rahho Talle külges, Ja maggawad nüüd julgest temma sülles.

48. Saab nähha, kes neil julgeks tulli tehha: Jesusse kã on nende hing ja kehha.

49. Kui hea se on, ja wägga mele pärrast, Kui kegi peäsnud keigest ilma kãrrast.

50. Oh Jesand! kui meil agga joudo olleks Keik pühhad teeksime sull' warsi waeseks.

327.

O Vater, Herz! o Liebes-Brunst!

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus re.

Oh Jesa südda! Jesuke! Sa armo hallik
ikka head Jesa meelt teed meilege, Et par-
xanda mo wigga; Meelt, süddant, hinge wotta
sa, Ja rohke armo merres Meid pesse puhtaks,
lopputa, Ja uiuta so werres.

2. Keik

2. Keif tullist wihha waigista, Ja mulle armo sada; Ka iggawat tuld kustuta, Mis mind woiks põlletada. Keif kurja aia minno seest, Mis mind woib külmaks rehha, Et ma so armastusse læest Saan ello walgust nahha.

3. Mo siddant, meelt, ja mõtted ka Müüd wõtta õppetada, Et jouan waitse melega So maenitsusied kuulda Keif woibrast tuld mus lammata, Mis põrgust walja joseb; So legi agga tundko ma Mis armastusfest touseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastusfes põllen, Et sinno arm ei lahku ka, Ehk surren, ellus ollen; Sind armastama õppeta So waimoga; ja anna, Et sinno armastust woin ma Kül ausast tähhel panna.

5. Sind armastama touseko ma So armsa tahtmist mõda: Ma mingo nenda maggama, Mo palwed wõtta kuulda. Sind armastama, aita mind, Ni kui ma ial jouan, Et ikka liggimest ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust keif ihkago Ka õhkades mo südda; Mo silma wessi wolago, Et saaksin rohkest sedda: Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen waudund; Mo kindel lin, kilp, rõmustus: Seta ma olleks kaddund.

7. Oh armastusie Jummal sa! Ma tahhan ennast heita So alla ellus, surmas ka, Te, et mo seest ei leita Müüd, kui so kallist armastust. Sest tahhan juttustada Ja kita sinno hallastust, Kül sedda tunnistada.

8. Ma rāgin, wait ka ollen ma Sell' auuks, Les mind louud Ja armastand, et armo ka So
armas-

armastus mull' tonud. Te, et so armastus mo sees Mind sataks armastama Sind teiges mine no süddames, Ja sedda täiest tundma.

9. Müüd armastusse leki sa, Oh Jesus! mo sees süta, Et põrgo wihhast peäsen ma, Et se ei aega wita: So maggus armastusse tö Se mo sees wallitsego, Mo armastusse legike Se tumalt ikka seisko.

328.

Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts u.

Ommal Wisil:

Oh Zummala lapsed! kuis armoga suggu? Kas armastus süddames sadab jo suggu? Dns ühhes nous ikka keik süddamed weel? Eht, tunneb jo lahkumist wendade meel? Se JSsa seäl taewas woib süddamed tunda? Ei sunnige wendade nimmet neil' panna, Kui armastus süddames legid ei anna, Kui armastus süddames legid ei anna.

2. Mi pea, kui üllerwelt sündsime ueks, Süis Kristus meid wallitsee wendeks, ja deks, üks JSsa, üks usk, ja üks waim, ja üks te, üks ist misse seädus on keikidele. Need woiwad töest süddamed kofko stin kbita: Ei woi meie muud fest, kui maggusat leida; Müid, kaddedus, wihha ei sa ennast näita, Müid kaddedus, wihha ei sa ennast näita.

3. Se emma, kes üllewel kous meid peab, Se on se, kes armastust süddames seab. Üks emnam ei maksa, kui teine müüd teäl, Gest süddamed ühhendab allandlik meel; Kus iski meel, wihha,

wihha, riid wallitseb wähhä, Seäl polle weel mitte täit armastust nähha, Weel wähhem se inglidel rõmo woib tehha; Weel wähhem se inglidel rõmo woib tehha.

4. Ka suggulast Sioni foggodus jättab, Ja wendade seltsi end rõmoga heidab. Kes ma- ilma rõmust ei lahuta end, Ja süski end kawwaslast näitab kui wend, Ei tedda woi ellades wenasaks weel wötta, Kui meelt parrandama ta au- fast ei tötta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel eng petta.

5. Waat agga, mis õnnistus meile on antud, Kes olleme wendade hulka jo pandud. Waat, õnnistud olleme süin, ja ka seäl. Oh! kiitkem süis Jesust, kes seltsis on teal, Et laulgem süis JSandat keik ühhest melest, Ja temmale tulgo au keikide kelest, Et tunnukse Sioni hea selts sest heälest, Et tunnukse Sioni hea selts sest heälest.

6. Mo wend! mis ma ollen, se olled ka sinna, Sa pärrid ka sedda, mis taewas saan minna: Ja seuna käib igga meel keikide eest, Üht ainust ka noutakse foggodussest. Meil tulleb kord wende eest ello ni jätta, Kui Jesus sai surres meid pärriaaks wötta: Üks like jo tunneb, mis teisel teeb hädda, Üks like jo tunneb, mis teisel teeb hädda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teine teist tele, Et ello kroon ei saaks käest woetud jälle; Kui Sioni werrest nüüd Pabel on täis, Süis hoiame ühte, sest arm on, kui kōis. Sa laste heält kuleb kui JSa seäl kõrgest: Täis üks meel se rik- kub ka Pabelit kergest: Kes saab nende wasto, Kes ühhes on järgest? Kes saab nende wasto, kes ühhes on järgest.

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waematud wendade koorma ka kandkem, C. pääw pääwalt armastus kangemaks jääks, Ja ellades sõbrus ei otša süin uääks. **Se JSsa** ka sedda heal meel woib nähha, Kui kites au temmale wottame tehha, Ehk meie, kui lapsed kül jouame wähha, Ehk meie, kui lapsed, kül jouame wähha.

9. Seäl teises ma-ilmas on parrem se luggu, Kus JSsa ees seisab se õnnistud suggu, Ja pal-lawas armus jo kunningast näab, Kus Jeesusse heldus neil' selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühhendud süddamed, käd, Ja Sioni pärrast ka tehke keik palwet: Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled, Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled.

329.

Ich Gott gib du deine Gnade zc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd, zc.

Oh Jummal! anna armo nüüd, Et dälust keik ja patto süüd Woin tundes mahha ät-ta, Kui Jeesust uskus kindlaste Nüüd nouan, kes süin täieste Null' appi jouab tõtta.

2. Te, et süin ellan järgeste So sanna möda waggaste, Ja keik so auuks pannen, So wai-moga mind wallitse, Et otse lähhan taewasse Jeesusse läbbi. Amen.

330.

O der alles an' verloren. zc.

Wisil: Nüüd surmud kehha mattame zc.

Oh kes keik olleks kautand, Ka ennast, aaga kätte saand **Se** ühhe, mis on tarwis teal, Kust rõmo saab hing, waim ja meel.

2. Oh!

2. Oh! kes keik ärraunmustaks Ja Jesust üksi mälletaks, Gesti temma arm on löpmatta, Teeb süddant waikseks, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin olleks up pünd terweste; Ei se saaks nähha kurwastust, Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keik mahhajättaks teal, Et keikist lahti olleks meel: Siis woiks ta rahhus ellada, Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peäseks südda nüüd sest ka, Mis pettab tühja näoga, Ja tedda kelab kawwalast Jesusse jure tullemast.

6. Oh saaks hing armo walgussest Jehowat leida ennesest, Et temmaga jääks ühendud, Gesti otse tühjad on keik muud.

7. Oh hoiaks mo meel üksiti Jehowa pole allati; Siis lõppeks üksford süddamest Keik waero ja wallo iggawest.

8. Mo Jummal! rikkas heldussest So sisse tomma risti wäest Mo waino, hinge, et soga Ma ühhes ollen löpmatta.

331.

Wisil: Woi mis minna ollen teinud zc.

Oh! kui rummal on mo südda! Jesus! awwa likkult full' Tunnistan, ja kaeban sedda: Pat kül teggi hädda mull'. Minna ollin rojane. Ja ka wägga põrane, Et ma wotsin isse püda, Dmmast häddast lahti sada.

2. Essite ma noudsin sedda, Et ma tunneksin mo süüd: Kui sain tunda mo suurt hädda, Ei ma sedda tahtnud nüüd. Oh kuis wottis kannata Minno Jesus minnoga, Enne kui ma uskma õp nud, Et keik olli Jesus maksnud.

3. Kui

3. Kui ma noudsin head tehha, Siis ma tundsin wigga teal; Kui ma püüdsin Jesust nähha, Siis mind lihha waewas weel: Kül ma näggin siis, et ma Alles ollin rammota; Ennefest mo patto kehha Ei woind muud kui kurja tehha.

4. Kui ma mõtlin: nüüd mo wigga On kül otsa löppenud, Ei ma arwand, et ni wägga Ollin enniam rikkutud; Siis ma jalla-tallast teal Peas lani tundsin weel, Et keik minno südda, mõtte Olli sanud patto kätte.

5. Waat! ma püüdsin lahti sada Keigest minno pattudest; Agga ma ei woinud moista, Et mind minno Jesus sest Lahti teinud kannates, Et, mis ma ma- ilma sees Teinud, keik se patto kerra Temma täiest maksnud ärra.

6. Mis hing ial waewa näggi Omma rummas lusse sees: Keik mis mulle hädda teggi, Sest sü olli minno käes, Et ei woind ma uskuda, Ja ei tahtnud olla ka Patrone, ja kurjad mõtted Nähha ja mo kurjad kumbed.

7. Sest on ilmas õnnis iikka, Kelle filmad lahti saand, Et ta näab; keik patto wigga Jesusest on furretand: Jesus ärranetud sai, Keigel' ilmal õnne tõi, Maksis pattud, ello toja, Keige ma ja taewa loja.

8. Kes siis mind woib huffa moista, Kui saan Jesu hinda näind? Kes woib kohtus wasto feista, Et mind Jesus lahti teind? Ehk ma ollin rummal kül; Tarkusses on Jesus mull': Kül se seisab mo eest kohtus, Kes sai pörgul' surmas rohhuks.

9. Kül se seisab minno kõrwas, Kes mind wäga

ga armastab, Käl se seisab mo eest waewas, Kes mind pattust lunnastab; Ei ma kardda keddagit, Surma, patto, kurratit; Mul on teada Jesu wäggi, Se on minno abbi-mäggi.

10. Kohtus Pea on Jesus isse, Kes mind lunnastanud teäl, Mo hing waub rōmo sisse, Et mo söbber on jo seäl. Käl mo hing siis nähha saab, Mis nüüd uskus ihhaldab: Hopis peäseb patto käest, Surma, pörgo-waimo wäest.

11. Se, mis, Jesus! räkind sinna, Polle weel keik minro kä; Agga tõest tean minna, Et saan, mis nüüd film ei nä: Käl sa annad keelmatta, Keik, mis tootanud sa. Amen on keik tootussed, Iggawessed kinnitussed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Valwes: ärra holi fest, Kuida ilmas käib so kässi: Ei siin ello iggawest: Pallu agga järgeste! Jesus! aita heldeste, Uskus woiteldes keik woita, Amen! sinna woid käl aita.

332.

Wisil: Oh JSsa taewoa rigi sees, 2c.

Oh kunningas! nüüd hakkasta, Oh tal, meid wotta toeta, Meid nõdraid, Jesus, awo wita, Et jouame siin woitelda, Et woimust saame lõpmatta So werre läbbi keelmatta.

2. Keik meie tõ on tühhine, Ei kolba so ees ühtege: Mis isse teme, mõtleme, On paljas so ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On-lah-te so ees lõpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle so ees teadmatta; Mis tehtud kurja ilma sees, Ei woi neid katta ütski mees; Mis sallaja on süddames, On paljas keik seäl kohto ees.

4. Mo

4. Mo pattud, Jesus rikku sa, Mis teadawad, ja teadmatta, Mis minno süddant waerawad, Mo peäle uest kaebawad: Mo Tal! neist te mind lahti sa So omma kalli werrega.

5. Mul on kül palju woitlemist, Ja tunnen usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja minno süddant kurwastab, Ei woi mind aita ük- sige, Kui sinna üksnes, Jesuke.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Jo puhho süddant kurwastab, Kui sega polle rahhul weel, Siis lükkab uhket meelt mo peäl, Mind puab monne wisiga Mo ommast Tallest lahuta.

7. Kui siis ei maksa uhke meel, Ta tõstab hirmo minno peäl; Kui Jesus, hirmust peäs- tad sa, Siis tulleb karwalussega: Kui ma ei walwa allati, Siis mind ia pettab peagi.

8. Mo Jesus, nüüd mind kinnita, So kalli pühha Waimoga: Mind nõdra, Jesus, puhhasta So omma kalli werrega, Mo süddant uskus toeta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütlen sulle, Jesuke: Oi! Oi! mo kal- lis Tallele, Mul on kül iggaw otades, Ja süiski- tean süddames, Et sinna hädda sisse mind Ei jätta, et saan kita sind.

10. Mo Tal, sa ütled minnule: Oh ärra kar- da, ussike! Kui juhtud tulles ollema, Ehk risti- merres uiuma: Se wee woog sind ei upputa, Ei risti tulli kõrweta.

11. Mo süddames mull' kinnita, Mis ommas fannas rägid sa: Ma ollen tulnud otsima Keik pattused nüüd armoga, Ja ärrapeästma nem- mad keik, Mo harus on neil pühha paik.

12. Keik, mis sul pudub ialge, Mo seest sa leiad rohkeste: Ei pea pудо ollema, Sind tahhan isse aidata: Ma ollen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keik.

13. Mo havusse ja hingama Nüüd minno pühha rahhoga; Ja walwa, panne tähhele, Ma seisan so eest järgeste, Ja olle rahhul minnoga, Siis on sul rahho otsata.

14. Amen! mind ikka kinnita, Mo kallis Tal! so werrega; Ma annan keik so holele, Ja warjule lään sinnusse: Kui kalla uiub merres ka, Las mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mäel woi ellada, Waid ello wee seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! So werres kossuta Mind taine armo wihmaga.

333.

O du süsse Luff, ic.

Wisil: Helde Jesuke! Sinno ic.

Dh, mis maggus on Jesus, minno õn! Diget rõmo mulle sada, Walle rõmo ma ei ota: Dh, mis maggus on Jesus minno õn!

2. Selgest armust seält Jaggad üllewelt Minno hingel jahhutamist, Waimolikko ello samist Selgest armust seält Jaggad üllewelt.

3. Jesu armastus Maggus sundimus: Dh, kui pohjato ta heldus! Minno südda! Se on rõmus, Jesu armostus Maggus sundimus.

4. Tütke rahhule, Arge küsfige Mind, et ma saand Jesust leida, Temma pole üksnes hoida: Tütke rahhule Arge küsfige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab;
Se

Se rõõm ühbelgi ei tulle, Kui ei Jummal tem-
mas polle. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab.

6. Se on, ussun ma Lihhal teadmatta: Waim
se üksi sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb.
Se on, ussun ma, Lihhal teadmatta.

7. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke: Temma
paistus se woib tehha, Et saad selget rõmo näh-
ha. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke.

8. Siis keik mahhajaáb, Mis sull' murret
teeb: Kurbdus ei woi senna jãda, Kus on Jes-
susse rõõm teada. Siis keik mahha jãab, Mis
sul' murret teeb.

9. Oh, mo kausia! Ello hoidia! Arra lahku
minust arra Siin ma ilmas, kus on kãrra, Oh
mo kausia! Ello hoidia!

334.

Bewein o Christen Mensch, 1c.

Wifil: Ma püan keigest hingest, 1c.

Dh nutta omma hãdda Ja hukkaminne-
mist, Ja arra kaeba sedda Jesanda suremist;
Sest meie wiggadussed On tedda waewanud,
Ja meie eksitussed On tedda surmanud.

2. Sepãrrast wotkem wata Se Preestri peäle
müüd, Kes jouab leppitada Keik meie patto süüd:
Ja sadab, kannab isse Kui üks hea karjane
Meid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta siin wottis kãtte Meid peãsta wihha
kãest, Werd ei ta tonud ette Ei hãrgest, jãra-
dest; Ja omma kallis iwerri Sai ohwriks wal-
latud, Se on se pühha merri, Kus hing saab
puhhastud.

4. Sesuggune lãks tarwis, Meid hãddast peãs-

tada, Kel polleks, kui end ohwris, Weel surma
 Tartava: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie
 issegi, Ei leitud süiski wigga Ta jurest ühtegi.

5. Oh wata Jesa taewas! So Poia surma
 peäl, Kui südda patto waemas So pole hüab
 teäl: So waim meid juhhatago, Kui himmud
 kiusawad, Meid hästi kinnitago, Et nemmad
 lahkuwad.

335.

O Ursprung des Lebens, &c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas, &c.

Oh sa ello õhnutaja! Walgus mis keik wal-
 gustab! Kust ei ükski, mis on waia, Ilma
 aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Selge
 kui kristalli klaas, Kes seält pühast templist
 tõused, Hingesse, kel himmo, jooksed.

2. Sinna üled: Kes siin nouab Ello wet, mis
 iggawest Janno kustutada jouab, Tulgo, wot-
 ko minno käest, Taewa hüüd ja ello kaew Jah-
 hutawad, kedda waew Käsib uskus tulla mul-
 le, Keik ma rõmustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane! ma tullen, Joda om-
 ma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind
 saaksin armokest: Ei sa keia, et ma sant, Mulle
 mis sa tootand, Ja mo waesust meles pead, Ja
 so anded ilma annad.

4. Maggus wessi! Kus sa owad, Seäl hing,
 waim, meel kossuwad, Iggawessed anded to-
 wad So käest, kes sind otsiwad; Kes sind agga
 maitsta saab, Maggusaks keik tunnistab, Süd-
 da hüppab, laulab, õiskab, Keik himm kaub ehk
 kül tuistab.

5. Wot

5. Wotta siis so sanna peäle Minno waimo
jotada, Ja mo iggatsewa mele Koggoniste lük-
kada Sinno armo merresse, Seäl mind ikka tae-
wasse Pühhad himmud juhhatago, Südda neist
kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Ommast ristist
osfa ka; Mita siis, et sinno sanna Ikka kulett
rõmoga; Kes so risti karrikast Siin joob, tedda
sa seäl wast Wottad rõmustada jälle Sinno
jures waewa peäle.

7. Wotta mind siis jahhutada Seäl ka, ar-
mas Jesuke, Kus so karjad ei woi sada Rähha
waewa, häddage; Kus on rõmo rohkeste, Ar-
mas rahho täieste, Armastus ja õiskaminne,
Pühha ello tassuminne.

336.

Dich Jesum loben wir, Lämmlein, 2c.

Wisil: Sind Jummal Kidame, 2c.

Oh Tal! sind Kidame.

Oh Tal! sind tanname.

Oh Tal! sind kiitwad iggawest,

Kes uskwad keigest süddamest,

Sind keik se rahwas auustab,

Kes uiuda so werres saab.

Se tulli, Jesa, sinno kääst,

Et andsid Poia meie eest.

Müüd on keik ärraleppitud.

Et Tal on ärratappitud.

Se Tal sai ohwriks meie eest,

Meid peästis, patto, surma kääst.

Seist kidab keik se ilma - ma,

Et Tal meid peästnud werrega.

Oh Tal! sind kintwad Kerubim,
Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Keig' wäggede JSsand!

So wäggi sure auuga

Kaib ülle taewa, ülle ma.

So wannast pühhad wannemad,

Uflittud ja muud öppejad

Sind kuitsid, kallis Talleke!

Enne kui tullid ilmale.

Kaksteistkümmed Apostolit,

Ja keik need pühhad Prohwetid,

Ja mitto omma werrega

Sind tunnistawad löpmatta.

Sa nimmetad meid Sioniks,

Ja Jummalä Israeliks,

Kui meie uskus woitleme,

Soga kui Jakob eitleme.

Sa wottad wasto pallujad,

Kes sinnuust armo ferjawad,

Sa kuled nende palwe heält,

Ja wottad koorma nende peält.

Oh Tal! sa tullid heldusfest

Meil omma JSsa sulle seest;

Ei põlgnud neitsit emmaks sa,

Kui meid keik tabtsid lunnasta.

Sa rikk sid surma surmaga,

Ja saatsid meile taewa-ma.

Kuis woime sind kül tännada,

Ja so suurt au kül kuluta?

Oh Tal! meil' anna waimo weel,
 Kes juhhatub meid õige teel.
 Oh Tal! meid wotta puhhasta
 Nüüd omma kalli werrega.
 So werre läbbi lõpmatta
 Oh kallis Tal! nüüd kauta
 Keik pattud, mis weel tunneme,
 Ja usso tee peäl woitleme.
 Lasi' meid so werres uiuda
 Ja patto wasto woitelda:
 Oh Tal! meid ifka kinnita,
 Ja palwe waimo anna ka.
 Oh tal! sind meie kidade.
 Oh Tal! sind ifka tanname.
 Oh Tal! meid hoia uskus teäl,
 Ja anna lahke waimo meelt.
 Oh Tal! meid nõdraid toeta,
 Meid ommas werres jahhuta.
 Oh kallis Tal! nüüd hallasta,
 Meid sada omma Waimoga.
 Oh Tal! meid aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame.
 Keik meie lotus, Jesus, sa!
 Meid ärra jätta abbita,
 Amen.

337.

Auf ihr Streiter! durchgedrungen, 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha, 2c.

Oh woitlejad! et kãige peäle, Et kãige Talle
 jãlge sees, Kes auga saand Sioni mãele,
 Keik waewa naero kannates: Kui Pea woido-
 Froni nããb, Laiff like on, kes mahha jããb.

h 5

2. Mis

2. Mis kardate? et seiske kindlast Mi walmades kui palludes; Eks Kristus woimust sanud aufast Seäl maule pead rõhhudes. Müüd käige järrel temma wäes; Siis woimust sate Kristusses.

3. Kes Sionisse asset teinud, Ei pea nõdrust kaebama: Ja et ta waene hukka läinud Ei keik se waewa wasto sa: Sest Jesand on, kes terweks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Dns waenlane kül wägga julge, Ei polle siiski hädda sest; Kül same tedda (julgest tulge) Kui leiba sua Talle wäest: Waat! jubba põgenemas on, Sest Jesand siin ja Kideon.

5. Ehk maos kihwt kül kurja nouab, Ja lihha end ka kinnitab; Siis Kristus immet tehha jousab, Ja woitleb ning ka woimust saab; Sest olge wahhud, tehke heält, Se woitja tulleb apsealt.

6. Dns nõdrus meil, siis Tal on tuggew, Meil waesus, Jesand rikkas on; Ka immeteust on ta wäggew, Kel on sesuggune au kroon? Eks se ei jouaks aidata, Kes keik woib üllespidada?

7. Kas Jummal tõrkub appi tõttes? Oh käige peäle julgeste; Teil olgo häbbi taplust jättes, Kui arraks, laisaks lähhäte; Eks olleks prundi häbbi sest, Kui ta ei ussuks peiofest?

8. Ei ükski sa au kroni pähha, Kui ta ei woitle Jesu wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha Mi kawa kui weel hing ta sees: Kes agga woitleb, söddib teäl, Saab õiget rahho kätte seäl.

9. Siis walmage ja käige peäle, Ja palwes hästi woidelge Seks, kurni same senna mäele, Kus woimust laulab Talleke: Saab otsa argipäwa tõ, Siis hingamisese pääw on ka.

338.

Jesu kumm mit deinem Vater, 1c.

Wisil: Jummal, ma ning taewa Loja, 2c.

Dumma Issaga mull' tulle Jesus! sind ma armastan, Ustavaks nou-andjaks olle: Waim te! et so hõnets saan. Oh kolmainus Jummal sa Wotta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussun minna Sinno saana täieste, Sedda kõhhe-teeks teind sinna, Et saaks rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast ka, Ei woi läbbi urida.

3. Dumma waimo, armas Issa, Minno sisse läkkita, Et jääb sesses minno südda, Mis so sannast kuuluud ma, Mis so Poeg meid õppetab, Kes so tahtmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Ei ma moista eunnest: Kui Waim sai mind walgustanud, Peäsin pimmedusse kääst: Kui ta ikka juhhatab, Siis mo meel tõt kätte saab.

5. Armastusse lampid süta Waimus, meles põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Pühhad kired toufema: Sinno pühha tulle-leel Die te mind kumaks teeb.

5. Ikka tulleta mo mele, Mis mull' Jesus tootab, Et ma lodan temma peäle, Kui se mõtte mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Polle karta ühtege, Armo andidega täidab Temma Waim mind rõhkeste: Kui ma tedda armastan, Temma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei holi Egga tedda armast-

masta, Otsib tühjast himmust abbi, Jggawest
saab kurwaks ta; Jummal polle temma sees
Wihha palk on temma ees.

9. Südda! polle karta hirmo, Jesus on so ab-
bi nees, Käl sind kattab temma rahho, Polle
joud waenlaste kæs: Ilma need sind waewa-
wad, Jesu rahho kaitsmist saad.

10. Ma-ilm, õiged head sa wihkad, Minne om-
ma rahhoga: Gest ma wihkan, mis sa ihkad,
Ei so rahho kesta ka; Jesu rahho rõmustab,
Ilm! so rahho kurwastab.

11. JEsus, mind ei pea sama, Eh! mul palis
hädä kæs, Se so armust lahhutama, Et so
rahho on mo sees: Jesust mele, mõttega Tah-
han üksnes armasta.

12. JEsus, Jssa jure sinna Surres ele läinud
jo; Himmo on, heäl meel miina, Armust mind
so järrel to: Kui sa tahhad, tullen ma Sinno-
ga süit minnema.

339.

Frölich soll mein Herze springen, 1c.

Wisil: Miks mo südda ennast waewab, 1c.

Rõmustes mo südda kargab, Gest et nüüd
Kallist hüüd Ingli wäggi laulab. Kuulgem,
Kuulgem rõmo heäle; Ilma-ma Hüab ka: Kris-
tus sundis meile.

2. Jummal tulleb tänna taewast, Häddalist,
Waewalist Peastma feigest waewast. Jummal
sunnib inimesseks, Minnule, Sinnule: Meiega
saab ühhet's.

3. Kas woiks Jummal wihha kanda Ennam
meel Meie peäl! Poega wottab anda: Se Poeg,
Ees

Kes on Jesa südda, Tulleb seält illewelt, Arras wõtma hädda.

4. Kes se meid nüüd mahhajättab, Kes end ka Nigiga Kinkida meil wõttab? Eks poeg peaks armastama, Kes woib ka Lõppeta, Mis woib Kurwastada?

5. Olleks ta meid teotanud, Polleks ta Waes waga Inimeseks sanud. Kui rõõm meie kah just olleks Temmal nüüd; Meie süüd Ei ta kanda ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tõ Kog gone, Tappa talleks sada! Talleks, jah! mis surma läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho, abbi.

7. Nüüd ta ommas sõimes seisab, Menda sind, Kui ka mind Lahkest ta hüab: Jätke, wennad! mahhajätke Kurwastust, Abhastust, Keif head mo käest wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! joua, Minne nüüd Nuttust siit, Sedda takka noua: Sedda armasta, kes lahkest Armastab, Jahbutab, Walgustab sind selgest.

9. Kes siin paljo kannatate, Badage, Siin on te, Kus peäl rõmo sate: Uskuge, et ta teid sadab Senna, Kus Rõmustus Waewata teid otab.

10. Kellele pat hinge foormaks On, et ta Walloga Arwab ello surmaks, Olgo julge; siin on nähha Se suur mees, Kelle käes, Hawad terweks tehha.

11. Kes on waene, häddalinne, Tulgo ta Us soga, Ta on armolinne: Siin häid andid jae takse, Mendega Otsata Südda kossutakse.

12. Jesus! lass', ma hakkam linnu Sinnusse,
 Illoke! Moga ühte sünni. Minno ellamisse illo
 Olled sa; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma kardam omma wõlga, Selle koorm,
 Kibbe surim Pandi sinno selga. Noja mägita
 müüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Issa ette
 tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinna teed
 Mulle heäd, Sinnust saan ma abbi. Anna ens
 nast maitsta mulle, Armoke! Kaunike! Minno
 jure tulle.

15. Korwaste so pole hoian, Sinnoga Ellam
 ma, Sind ma surses leian. Sinno jure tahhan
 tulla Rõmoga Otsata Teises ellus olla.

340.

Du unser auserwähltes Haupt, κ.

Ommal Wisil:

Sa meie lotus, Jesuke! Sa Pea oh! te, et
 tunneme Siin sinno naelte assemist, Et wal
 litsend meid iggawest, Ja sinno lõhki kistud kül
 jest sa Meid sada sisse, läbbi, wälja ka.

2. Üks imme assi tõest on se: Laps põlgab
 sedda essite; Ja pärrast mees kül surred ka, En
 ne, kui jouab uskuda. Se on se üllem tarkus
 allate, Ka puhha koggodus fest tunnukse.

3. Senni kui rahwas ilma peäl, Ja Jesus
 neile peästjaks teal, On armo-õppetustest se Se
 ots, ja ka se algminne; Ja et se on se tarkus tões
 te, Se on teil teäda, kes tõt tunnete.

4. So jalge ümber hakkam ma, Mo peästja!
 fest et sinnota Ma ei woi tundi ellada, Ei muud
 kui

Kui sind, ka armasta: Oh! jouaksin ma sedda armo ka Muud rahwal' selgest illesrakida.

5. Ma tunnistan: kes tuleb peält? Kes hingest polle rahho weel? Kes näab, mis wigga pat on teind, Ja, et ta hopis pattuks läind, Ei leia kusti nou ma ilma peäl? Se kuulgo: sa woid ünsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapsesf sa dif laitmatta, Ei tunne lihha himmo weel, Egga mis ahnus, uhke meel, Saab isse korda hinge asja sees: Se on üks kurt, üks pinne, willets mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes ellab, kui üks ingliske, Ei Jummalast ka arvata, Siin ennam loma ollewa, Kui metsas on need lehhed pude peäl, Mis keif on Jummalast ka lodud teal.

8. Se nou, mis taewas iggawest On woetud, jääb kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada, Se peaks Sadan ollema: üks pottisep keifsugust souest teeb, Se läbbi sou süis ristaks saab, ja jääb.

9. Se kallis ello-ramat seäl (*) Jai kätte alla Mosesse, Ja seitsme pits'ri märgi al, Runni ta liggi sai se Tal, Kes nouab neid, kes endid põlgawad, Ja wihtab neid, kes endid kidawad.

10. Se sanna, mis on risti peäl, Ja paistab werre-karwus teal, On se, kes on Immanuel, Ja fikka tähtes nähti seäl. (**). Kül lihha meel siint kohlub, irwitab; Waid Jummal wandes sedda kinnitab.

11. Mi tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei wal

(*) Joannes. Ilmut. ram. 5, 5. (**). Mosesse. ram. 16, 5. 21. 22.

walleta, Kes, mis ta rägib, korralt teeb, Ja iggaweste tõeks jääb: Mo poeg, kes armas mul, ja kallid ka, Se peab üllempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se dige preestri tõ: On temma armas Jssale, Siis on ka temma tahtminne, Et Jssu nou peaks korda minnema, Siis ilma eest ma lähhan surema.

13. Need sannad on niid kirja sees; Neid tuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppi da, Kas keik peaks tõssi ollema, Siis ütleb Jssus: wõtko iggamees Niid sedda tunda ommas süddames.

14. Waat nenda sedda tunnukse: Kui so sees tõeks tehakse, Et risti samda tõeste On so eest surmud Jssuke. Se sunnib hinges mitme wiisiga; Ja wiinne ots on: sa pead uskuma!

15. Kui kegi tunneb essite, Et hinge luggu polle hä, Ja wottab ennast parranda, Ei te, mis enne teinud ta, Ja waewab ennast mitme murrega; Ei tunne, se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on, et ta ni rojane, Ja arwab pattuks, mis on pat, Näab ionota end ollewad, On nouta, õhtab; warsi Jssus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb weel.

17. Kuis käsib kaib? Kõl hädä kões; Siin ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Jssuke, Sull' pattud andeks antakse, Mo peale wata, ussu, touse ka Ja walmista end rõõmsast kõndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis Jssus käsib, ja usk näab; Ta näab siis omna Talle

Tallekest, Du rammo saanud temma wäest: Ta touseb, kattab end õigussega, Du ühbel hobit tuttav Tallega.

19. Siis rammo, häbbi, allandus Du süddames, kui warrandus: Need koin need jäwad allate, Ei lahku nemmad paigastke: Ei hea nou siis ei ial tuhjaks ja; Gest õnnustusjeks lahhab meie tö.

20. Hing esite saab hingada, Siis süa, ja tööd tehha ka: Siis usk end wottab kinnita, Et truiste woib söddida; Ta teeb tööd, ja kui sedda tehtud saab, Siis ennamist, mis teinud, unustab.

21. Ja kui hing wahhest wöttaks ka End armso tööst siin rõmusta, Siis häbbi näitaks hingsele Mi haljo wiggadust, et se Du rõmus, kui end issi unustab, Ja omma Peastja üksnes malletab.

22. Siis watab usklike meel Kõl ikka Jesu armso peäl, Ja püab ööd ja päwa ka, Ta mele pärrast ellada, Gest et ta nende surma risti poond, Ja nähtawalt neil au ja kromi toond.

23. Oh Jesus! kui so rahwa keel E. olleks ni, kui pittie heäl; Siis moistakssime meie weel, Mis paljo neid ei kule teal; Mis agga sedda: immeks pannen ma? Gest immime on kurt ja pimme ka.

24. Gest käsib Jesus filmad ka, Mis kinni, lahki teggema; Kui hüame, siis ütleb Ta Kurside wasto: ehwata! Siis armso õppetus wast kulukse, Ja filmad Talle pole pöörtakse.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis temma armsust rägime, Mis meie waesed ta käest saand,

Sitast ta meid on walgustand; Kui wägga him-
mustab siis meie meel, Et keik ma-ilin saaks tem-
ma pärral kael!

26. Suur Jesand teenrid läkkitab, Ja tenis-
tus meid rõmustab: Niind kallis Jesus! aita sa
Et rahwas wöttaks uskuda: Oh tomma süddant
kui neid hiame, Ja ilmu, kui so peale näitame.

341.

O Sonne, die aufs niedre sieht. 2c.

Wisil: Niind Jummalale auustust, 2c.

Sa, Päike, watad alwa peäl: Kui muld, põem,
laulan ma, Mis so suur wäggi tombab teäl:
Et ussun, rägin ka, Et ussun, rägin ka.

2. Ma tunnistan niind julgeste: Mul habbi
ennesest, Et ma saand walgust heldeste Ma-ilma
walgusfest, Ma-ilma walgusfest.

3. Ma süski wottan tunnista Ka sedda tõeste,
Et armo wäart ei olle ma; Ma waene pattune,
Ma waene pattune.

4. Se aeg-mul polle teadmatta, Kui arm mind
walgustas: Kui Jesus hüdis, tullin ma, Et ta
mind armastas, Et ta mind armastas.

5. Kui muido sünnib, sündis teäl: Hing olli
oimato, Siis Jesus wottis olla peäl, Et olli
woimato, Et olli woimato.

6. Mind wöttis Onnisteggia, Ni kui üht sur-
nud meest, Et ta mind piddi harrima Ja peästma
surma kääst, Ja peästma surma kääst.

7. Kui minna abbi ihkasin, Ja tulli abbiga;
Siis abbi kartma hakkasin, Sest hädä tundsün
ma, Sest hädä tundsün ma.

8. Ma

8. Mo kallal Issand waewa naab Jo pitka aega teal, Au temmale weel pisiut jaab, Et hab lastand mo peal, Et hallastand mo peal.

9. Oh rahho tüüred! wadage, Kas teie seltsist ma? Ta peastud on mo süddame Sest patto kättest ka, Sest patto kättest ka.

10. Mind aitte raskest palluma, Et teen, mis õppetab Mo Jesus, kes jo põllema Mo süddant süttitad, Mo süddant süttitab.

11. Sest seltsist healed kulen ma, Kus hingab Jesuke: Meed laulwad lahkest mulle ka: Hing! seisa julgeste, Hing. seisa julgeste.

12. Sel hinge sõbral, kunningal, Sel on üks halle meel: Meid keik ta kaitseb armo al, Se armastab sind weel, Se armastab sind weel.

13. Ni kaua Jemis leppitab Meid, kummi ellame, Kii tenma wimaks prudiks saab Se puhta süddame, Se puhta süddame.

14. Kii Jesus kassib, minne ka, Et panne tähele: Kii Jesus tombab, ruttu sa, Kii peab, seisma ja, Kii peab, seisma ja!

15. Kii ta sind kidad, kummarda: Kii ta sind armastab, Siis wotta julgest hingada, Se kassuks sulle jaab, Se kassuks sulle saab.

16. Kii Jesus sõitleb, ütle sa, Se lähhab tarwis mull', Mind pekja, Issand, armoga; Sest tanno annan full', Sest tanno annan full'.

17. Kii Jesus näitab siin ehk seal Nuud omma armo to; Separrast olle rõmus teal, Mis sunnib teistele, Mis sunnib teistele.

18. Kii sinno läbbi tahhab ta Head tehha teistele; Siis hakka peale wäega; Te julgest usso to, Te julgest usso to.

19. Keig' naero, pudo, watto al Niüd andkem
 suddame Sell' kallil' surel Jummalal, Ja omma
 Tallele Ja omma Tallele.

20. Niüd kitus olgo sellele, Kes armo seadust
 teind: Käl üksford näitse selgeste, Et Vabel
 hukka läind, Et Vabel hukka läind.

21. Meid, Jesand, armust kinnita, Et kasso
 sadame So werre õppetussjega, Neil' wäetimat-
 tele Neil' wäetimattele.

342, om lädu allil u
 Du blutiger Versöhner, 2c.

Wisil: Niüd hing' woad innimesfed, 2c.

Sa werrine leppitaja, Ja risti rahwa peästja,
 Sa meie hinge mees. Neil' on se kindel möt-
 se, Heita so jalge ette, Ni paljo, kui joud usso
 Täes.

2. Siin olleme so lapsed, So arrapeästud wae-
 sed, Kes ello rammo saand, Mis sinno harus
 olli, Ja hinge sisse tulli, Misga meid olled immes-
 tand.

3. Jo meil on teäda ammo, Ja se on meie ram-
 mo, Et sind ei meie tö, Ei pea kihhutama, Meid
 waesi armastama; Waid se on sinno tahtminne.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wottab immeks
 panna, Küssib: kas on so nou, Et waesed orjad
 wottad, Meid wabbaks tehha töttad, Ja annad
 neile fronti au?

5. Sind wägga armateme, Ja wägga peh-
 meks löme, Kes tui põrm arwatud. Oh silmad!
 wõtke nutta, Gest muud meil polle tutta, Kui
 et üks Tal on tappetud.

343.

Der Gnadenbrunn fleust noch, 1c.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keik 2c.

Se armo hallikas Boib keik, kes tahtwad, jota: Kas Jummal asjata Mo hing, sind peob vots ma? Baat! sanna walgus sind Käl sedda oppes tab, Et Kristus patto tööd ütspäinis lõppetab.

2. So tö ei maksä, se Ei woi sind parranda da; Et ussu Kristust, kes Sind iouab walmistada, Ja omma werrega Keik wihha leppitand, Ja kohhe taewa pool Teed meile walmistand.

3. Et polle jondo sul, So pattud ärrasata; Sest wõtko sinno ust Jeesuse peäle wata: Käl Sadan sinno meit Boib ärraseggada, Kui Waim ei aita sind, Siis olled huffas sa.

4. So armo järrel, et Mind pattust waewas takse, Näüd tunnen janno ma, Kui hirm, mis aetakse, Oh Jeesus! joda mind: So waim, se aidago Sest patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel õige janno, kes So õigust tahtwad nähha, Neil olled tootand, Neid pattust lahti tehha; Sa näitad õiget teed, Mo kallis Jeesuke! Siis olle abimees, Keik abbi on so kä.

6. Kui armo hallikast Mind ifka tahhad jota, Siis õigeks elluks woin So armo peäle lota; Sa helde hallikas! Mind ioda järgeste, Ma ellan kannates Siis ifka õnsaste.

344.

Der schmale Weeg ist breit genug, 1c.

Ommal Wisil:

Se kitsas te on sai käl taewa mihina, Kui ofse kaid seal peäl ja tasfaste, Siis sinno jalg ei

liugu pahhaste: Kui kannad hoolt, et saaksid
 sinna, Siis kitzas te on lai kül taewa minna.

2. Kül waimo te on romus, ubbas, ferge, Kui
 usso sees saab ärra arwatud, Ja südda ka se po-
 le kánatud. Kui essite saad kátte järke, Siis
 waimo te on romus, ubbas, ferge.

3. Kuis káro woid üks wagga lammas olla?
 Üks kitzja hunt ei seisa tarra sees: Ni waimo te
 ei kólba libha ees. - Ei ilmas se woi senna tulla;
 Gest káro ei woi wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sunnita-
 ma, Siis ostad ja wast káia waimo teed; Gest
 muido ja siin tühja waewa náäd. Sind libha!
 ma pean surretama, Mind pühha Waim woid
 waimuks sunnitada.

5. Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud, Se
 üksnes káib ta järrel, truiste, On ristil al, ja naes-
 rüks essite; Gest siis wast au sees, se saab náh-
 tud, Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetaks, Ja ürris-
 fest jaad sinna hauasse, Siis woued sa ja iahhad
 taewasse, Siis waimo sulle jaetakse, Kui tem-
 maga sind enne maetakse.

7. Sejamina waim kes Kristus siin on katz-
 nud, Se katzud ka Kristusse jüngrid weel, Ja
 temmal on üks ainus wuis ja meel; Ei olle teist
 te d' meile seatud. Se jünger saab kui Jesand
 isje katzud.

8. Eht kül so te káib ohhakatsest lábbi, Ei
 siiski hing, waid kanda pistakse, Ja sellie waew
 suurt wallo sull' ei te, Kui wouled, et pat ei
 te hábbi, Eht kül se te káib mitmest surmast
 Jaobi.

9. Ei waewa ka se kebja ikke wägga Ei se siin mind kui kirsja kauta, Waim peased siis, ei tedda sammata, Kui kannatad se hinga wigga Et waewa siis se kebja ikke wägga.

10. Se kerge korm teeb raskele meele rõmo, Sest selle ai hing touseb taewasse, Se waimo tö läab hästi eddase, Ja maitses ka Jesanda armso, Se kerge korm teeb raskele meele rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! töttan, Oh tomma mind, ma ollen kangel weel. So kitsas te on wägga rõmus teäl. Keik head ma se peäl so kaeft wöttan. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! töttan.

345.

An der Brust der Gnade liegen, 1c.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd 1c.

Siin armso rindus maggama, Ja siiski ifka näljama, Ei se woi korda minna: Kui agga olled holeta, Ei wotta hästi immeda, Waat, siis ei tõsju sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad, Ja armso wälja aiawad, So usso sind ta otab: Ta täidab sedda tõeste, Ja immetab sind rohkeste; Arm aitab, kui usf lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes seggane, Sa tahhad, ja ei tahha; Siis olled kadumisse peäl, Kui ussüd, siiski tunned weel, Et usso joud jääb mahha.

4. Sest süddamest nüüd otsige, Mis kelab teid, ja õppige, Mis tõsfiist noud teind tühjaks: Ja tühjendage ennast sest: Siis arm teil annab ennesest, Mis tõeste teeb rikkaks.

5. Et seisa senni kaebamast, Ja wigga uenda
õrdamast: Ma nouan, ja jaan ilma, Ma ker-
jan, polle kas'õ sest, Nalg on, ei sa mä rajotest,
Jaan iandiks, tunnen külma.

6. So häbbiks ausast tunnista: Pat mis minõ
siddund tuudmatta, On keelud joudo samast;
Sest hing, ehk ta kü arratud, Ei emale sa juhhas-
tud: Ei Jesus wassi saatmast.

7. Arm! so leek polleb iggarwest, Ja toidab
ennosi ommast waest, Oh te ka mulle soja! Ma
usjun, et so helde meel, Mis mulle tarwis lähhab
teal, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wottan ma, Ei suna
ial wiwita So tainsiest meid taita: Sul itka
parras aeg on ka, Sa wottaksid kü iggapä Meid
õunistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal
melel waume So armo merre sisse; Siis om-
mad anded kätte saad, Misga sa lümed ehhitad,
Kes ollid Pea isse.

10. Hing õppi sedda selgeste, Et se on rikkas
õdeste, Ja ellab armo warral, Kel anded areto
on kaes, Ja süski ommas rikkusses Du tassane
ja maddal.

11. Te siis, et julgest tulleme, Ja wotmas ahned
õlleme, Meel kaigo sinno peale, Et pallume ja ot-
me, Ja kopputamas wiwime, Kü kuled meie heale.

346.

Hier sind Kinder von verschied'nen, 2c.

Wisl: Jesu ristist, 2c.

Siin on lapsed :: Mitmesuggused, Õnsad wae-
sed :: Sa neid õnsaks teed. Kui sa woid, siis
puh-

puhastata; Kõl sa woid: nüüd same ka Puhtaks,
sedda :;. Tewad sinno känd.

2. Uht uut süddant :;. Mis so sarnane, Kallis
Ssand :;. Meie pallume. Katta meid so wer-
rega, Te meid puhtaks neitsiks ka. Anna mei-
le :;. Mis mei' sowime.

3. Pühhad mehhed :;. Kes nüüd peawad Puh-
tad känd :;. Tõsima, küssiwad Rammo sinno
känd, misga Woitsid teisi aidata: Se on tar-
wis :;. Anna sedda head.

4. Pühhad naesed :;. Rahhul hingage, Mi kui
waejed :;. Liggi astuge. Mingo tõ ja tülli ka:
Eiin meil' tulleb hingada. Oh! mis rahho :;.
oh! mis rõõm on se.

5. Waatke peigmeest :;. Teie tüdrukud! Tal,
mis ristis :;. Arratappetud, Se teid tommab
allate, Teeb, et usso tulloke Selgest põlleb :;.
Ei sa kustunud.

6. Oh! poismehhed :;. Kes on naeseta, Wotke
känd :;. Tallel' sirruta, Wotke arms rammo siit,
Misga woite teisi nüüd Talle jure :;. wahwast
aiada.

7. Armo legid :;. Lõge folkko teal: Moistko ka
nüüd :;. Iggaühhe meel: Marta ihho tähhendab,
Mis tööd tekhes waewa näab. Maria waid :;.
Süddant näitab meil'.

347.

Weg mein Herz mit den Gedanken, 1c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas, 2c.

Südda waene! ärra mõtle: Ei ma ennam
õn'aks sa! Eks ei pühha kirri ütle: Jum-
mal tahhab õnnista. Olled sa õal, põrane, Jum-
mal on hea, kohlane; Olled sa kü surma tenind;
Ärra kardada, peästija sandind. 2. Kõl

2. Kül sind on se patto többi Ni, kui keik muud rikkunud, Mis on maust Erwa läbbi Zlma sisse tikkunud: Agga kui sa parrandad Omma meelt, siis armo saad; Vallu andeks, nutta peäle; Zummäl kuleb nutto heale.

3. Ei ta polle hunt ja karro, Kes sind puaks surmada: Temma hallastusse arro Ei woi ärraarwada: Zummälal on issa meel, Halle südda waese peäl; Meie waew, se waewab tedda, Meie surm teeb temmal hädda.

4. Ni kui ellan, ei ma tahha Selle dala hukkatust; Waid ei pöördes jättaks mahha Patto tödd ja wallatust. Zummäl tunneb rõmo sest, Kui däl peäseb eksmissest, Ühteamust ei ta tahha Ommaist tarjast kautada.

5. Ei woi lämbur taddund talle Holega ni otsida: Zummäl on ni wägga halle, Et ia sure murrega Takka nouab tallekest, Mis on lahknud temma käest, Ja ta kariast: kes se tuttab, Kül se rõmo pärrast nuttab.

6. Zummälucid, kes twest õiged, Ei ükspäines armasta; Waid ka keik need waesed hinged, Mis hunt sanud warrasta, Kes seäl pörgus warritseb, Inimesesi iggatsseb, Selle wasto ärritada, Redda tulleb kummarwada.

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewa pärrial's; Kutsüb, koggub ommaisi holest, Et ta riik suuret kassu saaks: Kes müüd senna töttada, Köhna rigist peäseada Mufast nouab, selle peäle Töstab taewas rõms heale.

8. Zummäl ja keik taewalissed, Kes seäl kites töstwad heält, Diskawad, kui inimesesed Parrandawad omma meelt: Agga mis on wihas-tand

tand Tedda, ellik kurrastand; Se ta unustab ja kattab, Merre pohja sisse mattab.

9. Niago end merri laiafs, Olgo pohhi moõtmatta, Mingo jõggi järsuks wolaks; Polle sedda arvata Selle wasto ühtege, Et suur Jummal iggapä Pattud armust andeks annab, Salaid patto-ellus kannab.

10. Lahtu hing! siis murre kurrast, Mis sind wottab eksita: Mis sa tahhad patto pärrast Asiata end wässita? Olleksid so pattud weet Ennam kui liiw ilma peal Merre äres, süski Jummal Niskam armust on; oh rummal!

11. Olleks tubhat ilma leida Jummalast sünni ehhitud, Ja so peale tulleks heita Keik, mis seal on eksitud: Kõl süüd olleks siis so peal, Süski ei ni paljo weel, Et need woiksid armo katta, Ja ta walgust kinni matta.

12. Te null lahti, Jummal! sinna Selle armo wärrawad, Et ka keikis paikus minna Maitseu sinno maggusad: Armasta ja ära mind, Et ma, ni kui jouan, sind Jälle wotta armastada, Ja ei mitte kurrastada.

388

481

71

288

348.

Dir dir Jehova! will ich singen, res

Omnia Wisi:

Sull, Sull, Jehova! tahhan laulda, Mind Jummalat ei olle sinnota, Mo laulo wõtta, Jesand! kuulda, Oh! aita mind so waimo wäe ega, Et sedda teen Jesusse nimme sees, Süs ma lab se ta labbi sinno ees.

2. Mind, Issa! tomma poia sure, Et poeg mind

mind jälle tommaks sinnule, Et elaks mo sees
waimo murre, Head meelt ja moistist annaks
minnule; Siis ma so rahho tunnen emases, Ja
mängin lauldes sulle saddames.

3. So heldussest mind aita laulda, Siis diete
sind lauldes kulutan, Siis on se wägga illus kuul-
da, Kui waimus sind ja toes kummardan; Siis
waim mo suddant sulle ühendab, Et se wurt lau-
lo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest kül saan nähha, Et õhlab
räämatta saanaga, Sest jowan uskus palwet
tehha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja
Kristussega sinno pärria, Et, Abba Jesa! ma
woin ütelda.

5. Kui mo hing nenda abbi püab Se wägga
armsa Jesa ninmega, Ja sinno waim ka mo
sees hüab, Siis peab so sudda ellaks minnema,
Et armust otse põlleb se so sees, Kui ma sind pal-
lun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim mull' sadab, Kül se
on wägga armas sinno ees, Se peal' so Jesa
sudda watab, Et sinniw se so poia nimme sees,
Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo eest
saan sinnull' armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis
sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja
üpris immeks pannen, Et mo hing keik head an-
nid so kääst saab: Sa annad mulle paljo ennam
weel, Kui minna moistan, pallun, püan teal.

8. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimmel Sind pallun,
sest ta pallub minno eest, Ja istub seks so parral
kael, Sest keik on jaa, ning Amen temma sees.

6

Se eest ma laulau sulle auustust, Et tunkid mulle ni suurt õnnustust.

349.

Uch ein Wort von großer Treue, ic.

Wisil: Jesus, suema ärraxõõirja, ic.

Suur, ja ustaw on se sanna, Wäärt, et wasto wottame, Sedda tabhan mele panna Allan dusties allate: Pattustele Jesus isse Tulli peäst jaks ilma sisse, Neid keik õnsaks teggema. Kur rat! sind nüüd naeran ma.

2. Gummal! sinno auuks sedda Tabhan tunnistada ni üd: Wäaga suur se patto hädda Olli mul, ja palhe si üd; Seit, mis kurri, moistsin agga Tehha, ja ei olnud wagga, Siiski surem on, nään ma, Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et suur halle meel on sul: Partused keik kutsud sinna, Oh, se meel on kallis mull, Sinna kutsud: tulge waesed, Haiged, arad, waewalissed, Tulge pulma rides ga Uskus, wiimsel aial ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal lõp matta: Riitkem temma hallastused, Selge arm meil paistab ka; Ello surnuttele annab, Armas tussega meid jodab. Jesus! te, et sinnule Hal leluja laulame.

350.

Lebt Christus was bin ich betrübt, ic.

Wisil: Üks hingamisse pääõõ on se, ic.

Sal ellab, miß meel kurwastab? Mind Kris tus wagga armastab: Eht keik ilm minnust ärralaab, Kü! et mo õmmaks Kristus jääb, Halleluja!

2. Mo

2. Mo Jesus ellab, kaitseb mind, Se rõmus-
tab, mo südda! sind; Ehk kurri selts siin uhke
on, Reid naera, sulle saab au kroon. Halleluja!

3. Mo Jesus ellab kõrges seal, Kes pannob
minne wasto teal? Ta teeb kül-naeruks waen-
lase Ja temma karwalusse tõ. Halleluja!

4. Ehk tahhaksin, ei moista ma, Miks mulle
tulleks kurwasta? Et Jesu sisse ussun ma, Kes
woib mult ello risuda? Halleluja!

5. Müüd teeb, kes surmast tousnud, se, Et
ma woin miina taewasse, Ei kela mind surm
egga pat, Tal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!

6. Mo usk keik pattub kustutab, Kui last mind
Jummal arwastab, Kes leppitud, mo sõbber ka,
Dat kurrat, ilm, mis möllad sa? Halleluja!

7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud kâib
ulle kurjade; Mo ello, Jesus, sunnib sind, Wüib
sinnust läbbi taewa mind. Halleluja!

8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wotta Jes-
sus! arwita; Ma ussun, mind nüüd kinnita,
Et surmast olled tousnud sa. Halleluja!

9. Et inimessleks sündind sa, Mi tõest ei lähhä
hukka ma; Kes siin ei mõttele kaksite, Waid ussub,
ei sa kohtusse. Halleluja!

10. Ma ussun omma Jesusest, Kes tappetud
on minno eest, Ja surmast tousnud minno heaks,
Ja sanud minno kaitsejaks. Halleluja!

11. Kuis pean hukka minnema? Ei se woi ial
sündida. Sind, wäggen Jesus, kidan ma: Kes
ussub, ellab Siinoga. Halleluja!

12. Ma ellan nüüd ja iggawest; Oh rõmo! mis
saan Jesusest! Sind Jesus, tannan ilma peal,
Sind, Jesus, kidan siin ja seal. Halleluja!

351.

Ew'ge Weissheit Jesus Christ! ic.

Wisl: Südda! mißs sa murrested ic.

Zarkus, hinge peig! Kes sa Kasa-rahha saatnud
 ka, Eks sa polle nõudnud tõest Kae-andmed,
 Kae-andmed minno kääst?

2. Eks so arm lõõnd kät moga? Eks sa kihlaid
 annud ka? Eks ma sanud sõrimukse, Kui waim
 tulli, kui waim tulli minnusse?

3. Eks sa mind so armastand, Kui ma sind weel
 kurwastand? Eks sa olud mo kossia, Kui weel
 ollin, kui weel ollin tõrkaja?

4. Eks se Jesa mitte mind Armust sinno juwe
 wiind? Kui mind tombas keigest wääst, Mo
 uskhatta! mo uskhatta ello seest.

5. Kui siis lätsin sinnule, Wotsid sa end minn
 nule Turwaks tehha ennam weel, Kui paar rahs
 wast, kui paar rahwast ilma peal.

6. Sinno armo ollen ma Monda aastad-tun
 nud ka, Ja so meel on järgeste Mo pool hoids
 nud, mo pool hoidnud truiste.

7. Pulma ehte olled sa Enneses mull' annud
 ka, Sinno lihha, Jesuke! On mo hinge, on mo
 hinge kuele.

8. Seeb se on mo õigus tõest, Mis mind peäs
 tab patto kääst: Et sa mo sees sündinud, On
 mull' õnneks, on mull' õnneks sigginud.

9. Egga mulle pudu niid Pühha waimo kallid
 hüüd; Sinnoga saan tõeste Dmma ossa, om
 ma ossa rohkeste.

10. Agga üks on waiak weel, Et mo südda,
 mõtte, meel Sinno sees end järgeste Ei weel hoia,
 ei weel hoia kindlaste.

II. Wah

11. Bahhest pörad meel so poolt, Kui ta peaks
kandma hoolt, Et so sisse ikka jääks, Ja mis
tarwis, ja mis tarwis ikka teeks.

12. Et sa mind nüüd waimoga Nenda kinni-
tant, et ma Tean, et jaan tõeste Armo sisse,
armo sisse järgeste.

13. Oh siis tomma mo meelt nüüd Hopis sinno
sisse siit, Et, kui pitser, ma so käes Ollen, ja,
ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmustan, Maad ja taewast
unnustan, Ei ma tahha sinnota Kuski muido,
Kuski muido hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Likumatta selle
peäl, Et sind agga armastan, Kunni ligun, Kuni
ni ligun, mälletan.

16. Mi, et iggal aial ma ühhes ollen sinnoga,
Et ma ei te, nouage Wuud, kui sind, muud, kui
sind, mo armoke.

17. Sedda noud mull' kinnita, Süddant en-
nam ehbita. Oh et surm ja ello teeks, Jesus!
mind, Jesus! mind so sarnatseks.

18. Wottad sa mind kihhuta, Kes mind siis
woi lahuta Armust, mis käib wäggewast Jum-
malasse, Jummalasse Jummalast.

352.

Heut ist des H. Erren Ruhe. Tag, 1c.

Wisil: Nüüd Kristus surmast tousnud on 1c.

Uks hingamisse pääw on se, Mis meie tänna
peame; Et seiske argi-päwa tõ, Ja saatke
toidust hingele. Halleluja!

2. Kul praego on üks kallis aeg, Nüüd pühha on
ta juu se paik, Kes meelt ei wõtta parrata, Ei sedda
siin ei sallita. Halleluja! 3. Dns

3. Ous Jummal pühha wiuhaga, Siis waese heält ei põlga ta, Et kites, tedda palluge, Waat! se on meie õige tõ. Halleluja!

4. Et kiitke temma kätte tõ, Kes tühjaft lonud tãrgaste Ma-ilma omma sannaga, Suur on ta rammo otsata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehhitud, Siis innime sai walmistud, Sel olli õigust, tarkust kül, Ja wags gadus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb: Ta annab mis keif loom siin sõõb: Ta on kes hoiab, toidab ka, Ja wõttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko teie meles ka, Et Kristus tousnud auuga Sel päwal, ja toond rõnustust, Ja meie hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas surmati, Et piddi ärrakadduma Ta õppetus siis temmaga; Halleluja!

9. Sesamma peasis surma kãest, Ja tousis ülles ommast wãest, Sest said ta Jüngrid rõ mustud, Kes temma pärrast kurwastud. Halleluja!

10. Ta näitis ennast nendele, Ja nemmad näggid selgeste Meed harwad temma külges weel, Sest olli rõmus nende meel. Halleluja!

11. Et pühhitsegem õiete Sesamma päwa kalliste, Ja laulgem suust ja süddamest Müüd omma kallist Jesukest. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Ma ilma, ja keif ehhitand So auks, ja mitme hädda seest Meid peastnud, hoidnud iggameest. Halleluja!

13. Keif ommad teud õppeta Meid tundma, et

need laitmatta, Täis au ja sure kitusse Wäart on, ja et neid laustakse. Halleluja!

14. Oh kallis SunnisteGGia! Kes surrust üllestousnud sa, Meid sada üllesärkama Sest patto unnest holega. Halleluja!

15. So surrust üllestousminne Se saatko meid nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waenzlastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Waim! meid öppetä So sama meles piddama Ja kuulma keigest süddamest, Et usk, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa öige walgus walgusta, Meid täida omma arinoga, Et meie tö ja ello wiis So mele pärrast olleks jüis. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist, ic.

Wifil: Mis kitust woime Jfsand, ic.

Uks wagga ello se on ferge töest: Ehk süis, kui meid ei aitaks Jfsus heldest,

2. Ehk süis sa woiksid sedda raskeks päñna: Sest temma isse aitab koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama. Ta armastab, sind sadab armastama.

4. Ta hoidis Jfsa pole ikka waljust, Ka süis, kui olli ilma keigest rõmust.

5. Ei Jummal wallo te: ta kelab heldest. Rust wallo tulleb süis? so ommast melest.

6. Las' sedda waewajat nüüd tappa ärra, Süis lõppeb hädda keik, keik patto kårra.

7. Mis tahhad hädda sees ni wägga nutta? Jfsusse pole õhkades sa tõtta.

8. Et ütle: Jfsa! wata minno hädda, Oh Jfsus! aita mind! Ta tuleb sedda.

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo roea. Sa langed koggone; et touse pea.

10. Sa eksid mitto kord; et pally andeks. Sind kurrat hirmutab; usk sago kangeks.

11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Ei päike paista full; on süiski walge.

12. Ja kui ka walgus keik woib ärramiina; Ehk kauta ka teed, süis ussu sinna.

13. Kui sedda wisi kaid, ja Jesu peäle Sa lo-
dad, kül naad teed ja walgust jälle.

14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha:
Ja kuidas uskunud sa, ta wottab tehha.

15. So ikket tahhan süis, mo Jesus! kanda,
So koorma alla end heal meel anda.

16. Kui lihha melest se kui waero on nähha
Süis tunneb waim kül sedda kergeks tehha.

354.

Höchster Priester, der du dich, ic.

Wisil: Südda miiks sa murretsed?

ehk: Ommal Wisil:

Ullem preester! kes sa tõest Ennast ohwrimud
mo eest; Anna, et ka minno südda Woiks
weel süin so ohwriks sada.

2. Ei arm wasto wottage, Mis sa ei teind,
armoke! Mis so pühha käest ei tulle, Ei se kõlba
Summalale.

3. Tappa süis ja surreta Minno tahtmist, me-
led ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehk
teeks tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hopis sulle ohw-
riks toon. Oh et nüüd ei mingisuggust Tomas-
ta jääks ennam minnust.

5. Kùl siis, Jesand! Lätte saad, Mis sa mo
Læest himmustad: Kùl ma siis saan weel siin
waewas Armsaks ohwriks Jesal taewas.

355.

Sieh hier bin ich, Ehren-König, &c.

Jummal ma ning taewa loja, &c.

Wata Jummal! siin ma rummal Heidan en-
nast põlwele, Nutto heäle lapse mele Toon
ma, Jesus, sinnule; Lasse ennast minnust leida,
Kes ma tuhk, sou, põrmoke.

2. Wata jälle minno peäle, Kána mind so jär-
rele, Sulle jouan, Sind ma nouan, Kui so pär-
ris lapsok; Lasse ennast minnust leida, Wotta
mind, ja minnusse.

3. Armo puian, appi huan, Jesand sinno hal-
lastust, Mis feik sawad, kes sull' armsad, Kes
siin nouwad armastust; Lasse ennast minnust
leida; Kes sind saab, saab õnnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilma süta
talleke, Sinno küljest, sinno süllest Otsin armo,
peioke: Lasse ennast minnust leida, Kallis wäg-
gew Jesuke.

5. Waat, kuihülle on so talle, Ja so lapse nut-
to heäl, Kurwastusses, allandusses Laulab är-
dast minno feel: Lasse ennast minnust leida,
Wägga nouab sind mo meel.

6. Ilma kárra, rikkus, warra, Lust, au, feik
mis ilma peäl, Teeb mul hädäda, sest mo südda
Nouab mis ou illewe! : Lasse ennast minnust
leida, Jummal! walmis ollen teäl.

356.

Blut und Wunden haben, 1c.

Wisil: Armas Jesus! sind ma pallun, 1c.

Werri on meid ühhendanud Jummalaga, et on sanud Meie merri auustud. Eest ta kihlas ennast lega, Tulli innimeste jekka; Nüüd keit süüd on unustud.

2. Kes on warriema lainud, Et ta paljo patto teinud, Tulgo ette rõmoga, Waatka, kuida wäggew Jummal, Kui laps, mis on waene rummal Sõimes maggab illota.

3. Temma käsed õnnistawad Keit kes seie ilma sawad: Nende peale on ta ka Märkinud jo keit needsammad, Kes ta holeks endid andwad, Et neid wottaks peastada.

4. Temma filmad jahhutawad, Ja neid jälle parrandawad, Kedda pat siin waewanud. Uskus nende peale waatko, Himmo temma pole saatko, Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei' eest läbbi uritakse Issa ukse külge seäl: Se, kes kunningas on isse, Tulleb seks ma-ilma sisse, Et ta sullaseks saaks teäl.

6. Temma su mis pallus ikka Omma Issat, et keit wigga Pattust löppeks tõeste: Se sõõb, kui üks innimenne, Alwa roga, waesekenne! Et on nälg ja janno kä.

7. Temma õht, mis wäggevaste Wannematte ni kui laste Surnud kehbad ärratab; Waat se ligub pissut sõimes: Sedda temma risti külges Arrasurres löppetab.

8. Temma jallad, kelle kando Nõhhuma weel

peab maddo, On niid wägga nödrad weel:
Siiski ommal aial tötwad, Et keik woimust är-
rawötwad Mao suggust ilma peal.

9. Temma silma wessi nouab Zuhhatamist;
siiski jouab Meie sü eest wolada Ni kui jöggi sek-
gest werrest, Jggawesse armo merrest Sure kan-
natussega.

10. Omma selga peab temma Nisti alla kum-
mardama, kui kandmisse aeg on kà. Piitsad sel-
sel hädda tewad Siis kui dälad sedda löwad;
Meie patto sü on se.

11. Temma küljest wiimisel aial Wee-ja werre-
jöd laial Botwad joosta rohkeste, Meie hin-
ged parrandama, Pessema, ja jahhutama, Ab-
bita et olleme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo wae-
wab wägga sedda, Niid ta peksab pissut teal:
Siiski se neid ommal aial, Redda kurrat saatnud
laial Wäggewaste peastab weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa meil
fadad römo-wilja, Jo sa olled algmisses. Baat,
mis römo lapsed, waesed, Pattused, kül mehhed
naesed, Tundwad sinno sündmisses.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so hel-
dust maitsta sawad, Nemma andwad sulle suud.
Maggusam, kui maggus ölli Meile on so lapse
pölli, Redda maddo salwanud.

15. Neil on sinno lapse ello, Kui se keigeüllem
illo, Uskus on need römusted, Et sai armo aial
nähha Römo, mis sa wotsid tehha, Kui said
lapseks sündinud.

16. Keik ma-ilma pärrandused On, kui sitta
warrandused Sinno wasto arwada: Sa woid
hädda

hädä lahhutada, Arwamatta jahhutada: Wotta mo peäl wadara.

17. Keif ma ilma tühja kârä Sada minno melest ärra Wiimatta, aegfaste: Kui mind kârri himmo hüab, Patto sisse sata piab, Lass ma watan söimesse.

18. Kunningas kül olled sinna ille taewa, Ma; ja minna Pannen immeks süddamest: End sa wottad alwaks tehha, Üpres paljo waewa nähha, Kannatadas meie eest.

19. Armsad käd! mind wasto wõtke, Wiimisel tunnil appi tõtke, Kül teid wägga ihkan süis, Kui saan hädä orrust minna Teie jure tulla sinna, Nenda kui on lapsse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann, 1c.

Ommal Wisil:

Mo hinge mees! mis ütlen sull? :: Sull, kedda mitto korda otsin, Ja kui so silma ees süis seisan, Weel küssin :: Weel küssin, kust ma hakkän kül.

2. Ma tään: sind armastada teäl :: So pole keigest joust joudma, Ja ilma palgata sind noudma; Se on se :: Se on se, mis mul pudub weel.

3. Mull' anna, mis sa õõlnud meil' :: Mis peawad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so tööd tehha: Üks ikke :: Mis sünnib minno kaela peäl.

4. Üks südda, mis on tassane :: Mis sinno werres uiub, ellab, Üks rammo, mis keif ärrawois dab; Armastes :: Üks wallo, mis ei nõrgaks te.

5. Oh! anna julgust, kannatust :. Et tööd teen, hingan ühhe tassa, Kül alw, kui us end heidan mahha; Kül wahhest :. Nään kunninglikko auustust.

6. Üks silm, mis selge, puhhas ka :. Üks kõrw, mis ussin kaebdust kuulma, Ja uled õigust kulus tama, Ka olgo :. Üks nou mul taewa seltsiga.

7. Mo hing on Tallel' naeseks töest :. Ei armas tagi muud mo mõtted, Kui tedda, ja keik temma liikmed, Ja sedda :. Ja sedda keigest süddamest.

358.

Du heiliges Kind, wer ic.

Ommal Wisil:

Oh pühha laps! kes Sind näab süddames, Sell' tulleb meel ka, Et keikis woiks olla, Kui olled ka sa.

2. Oh! wata nüüd peäl, Mis püab mo meel Et puhtaks saan ma, Mind ehbita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa heldusse juur! Se wangiitseb mind, Ja küssub so pole, et armastan sind.

4. Võrm ollen kül ma, Mind sagiks said sa; So werri on se, Mis wahwast mind tommand, et sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd töest, Saab lubba so käest, Et puhhasse läab, * Ja seäl omma peästjat siis waimo sees näab. * Ebr. 10, 19.

6. Sa werrine Tal! So walgusse al Töest näme siin ka, Kui tutwaks nüüd same jo Jummalaga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid üksford siin näab, Sell' südda ka armo sees pollema läab.

8. Gest

8. Sest julgus saab mull', Et annan au sull'
Suur Ingel toob, teeb, Mis talle auks * palwele
tarwis sün lääb. * Jimut 8, 3.

9. Nus aulinne tal! Keif on so käl al; So rah-
was oh peig! Sind armastab wägga; sest sa
olled keif.

10. Sind kummardame, Sind armastame,
Sind kildame ka, Meid waesi sa leppitand Jum-
malaga.

359.

Dem blufgen Lamme, 10.

Ommal Wisil:

Sell risti lödud Berrise tallele, Pu külge po-
dud Mo eest, mo söbrale Kes siis ni sure wallo
tundis, Kui pat ta süddant keif läbbi tustis :;

2. Sell annan minna Niüd ennast ueste; Ma
jään ka tänna Ta ommaks koggone, Ja annan,
mis ta tahhab tehha: Ta wötke must, mis ta
ei woi nähha :;

3. Kül on mul nödrust, Se teab Jesus kül;
Wägga ja pudust On wägga palio mul: Mo ül-
lempreester peab joudma, Mind parrandama, ja
mind ka woidma :;

4. Ta pühhas werres Saan minna puhhas-
tud, Mis temma küljest On wälja purtsanud;
Niüd on se allati ta murre, Et hinged saaksid
keif temma jure :;

5. Oh kallist armo! Kui mötlen selle peäl, Et
sa mind põrmo So jure kutsnud weel, Ja mind
ni hellast tallotanud, So werri on süddant salla-
tanud :;

6. Siis südda waub, Ja on ni immet täis, Et
mois-

moistus kaav; Ma mötlen jälle siis: Kuis woid
meid nenda armastada, Kes sind on wõtnud ni
kurvastada :/:

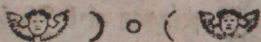
7. So jilm on annud Mull' armo tännine, Ja
murret kannud Mo eest ni truiste; Ma ussun, et
sa eddespidi Mind juhhatamast ka weel ei
tuddi :/:

8. Mind waest ja santi Sa hoidsid armsaste,
Keif pattud anti Mull' andeks rõõmiaste; Eks
peaks ma je eest au naites Sullama, ja tännama
sind lites? :/:

9. Sa üllem Keife! Üks waene põrmoke, Kes
pattust weider, Se on jo armoke! Se arm on
tõest kai arwamatta; Kes polle tunnud, ei ussu
sedda :/:

10. Sest peab südda So pärralt ollema, Ehk
rist ja hädda Mull' peaks tullema; Se on mo
tõ: sind auustada, Sest tayhan agga so peale
wata :/:

Esimeenne Register,

ehk Zuhhataja, mis näitab,

Misfugguse lebbe küljest need Laulud leitakse.

A.

Arka ülles, minno südda,	284
Alita, Jesus, korda minna	26
Amen, Au Jesal olgo	314
Armas Jesus, Armastaja	315
Armas Jesus! arwita	108
Armas Jesus! rõmustaja	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Arm kes sa mind olled lonud	316
Arra waimo toetaja	317
Au, kitus olgo iggawest	101

E.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Ehk kurdad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks mo kohhus tänno tehha	320
Eks sa heida, Karjane!	323
Eks se olle arm ja heldus.	119
End näita koido-täht	324
Et kütke Zummalat,	296
Et möda lainud pimne õ	268
Et tulge kofko pattused	324
Et wiimne tund siin keikil' tulleb	243
	Hel

S.

Helde Kesk! Sinno sugustke	32
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Hinged, allandusse sees	325
Hinge ello, Jesk	327
Hinge peioke, Helde Kesk!	33
Hing kui tahhad hingada	329

J.

Jeskkest ei jätta ma, et ta mo eest podud	331
Jesu ristujt tahhan räkida	332
Jesus, hua mind ilmast, et ma sind	50
Jesus ilma süta Tal meie eest on	332
Jesus, keige üllem hä, hingamist toob	35
Jesus kes on õnnistusjeks	333
Jesus Kristus, Lunnastaja	124
Jesus Kristus, õnne andja,	72
Jesus minno mõttes ligub,	334
Jesus, minno rõmustus, maggus	36
Jesus näita null' so joudo	335
Jesus õnnisteggia on mo lotus, kummi	336
Jesus, oh aita! et woinust woin sada	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus peastnud olled sinna	338
Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja	38
Jesus, surma arawoitia	53
Jesus, te, et sinno harwad	340
Jesus, tulle minnule, ja mo jure järgeste	39
Jesus üks sa olled ikka, keigekallim	341
Jesand, heida armo meie peale!	309
Jesand! Kuria ollen teinud,	133
Jesand, omma wihha sees	134
Jubba kä on wiimsed aiad,	10

Esfimenne Register ehk Juhhataja.

Jummala mele parrast siit	50
Jummalat kiitke, Jummalat kiitke!	297
Jummal isja meile ja	101
Jummal Ma ning taewa Loja	269
Jummal olgo tannatud,	108
Jummal wäggew wallitseja	220

K.

Keigeüllem arms walgus	342
Keikis paikus, kus ma seisän	244
Keik Inglid kulutawad	14
Keik kallis hinge õnnistus	156
Keik on nüüd hästi sündinud	70
Keik sündko nenda ilka muul	167
Keik teeb hästi Jummal,	207
Keik tulge minno jure nüüd	209
Kes Jummalat ni lasseb tehha,	168
Keskäl selle ello sees üks surm on meil	245
Kes omma ihhoga meid tanna	125
Kes tahhab tõest armastada	345
Kidetud olgo Issand, Israeli	103
Kristus! kes meid õnneks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se läks taewa, kus ep olle waewa	85
Kristusse werri, õigus ka	346
Kül sa helde Jesus tülled	169
Kürie eleison, ehk Litania	309
Kürie, oh! Jummal Issa kõrges	102
Kui Jesus ristil naelati,	55
Kui Jesus sure armoga	123
Kui Jummalaga puad sa,	112
Kui Jummal meil ei olleks nüüd,	221
Kui Jummal siin ei kannä hoolt,	222
	Kui

Esfimenne Register eht Juhhataja.

Kui meil on püsti hädda lääes	305
Kui neitsit omma lapse tõi,	15
Kui ollen surma hädda sees	349
Kuis pean wastowõtma sind, armas	3
Kui sa püad tunda sada	350
Kui sa risti tulles põlled	352
Kui surma tund on ukse ees,	246
Kui warra üllestoufen ma	270
Kül waggade ello siin seestpidi hülgab	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356

L.

Lapsed, kuis on hinge luggu	358
-----------------------------	-----

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma huan, Jesus, appi sind	170
Ma ilm ei holi sest, et süddant puhhastakse	51
Ma kidan, Issand Jummal, sinno abbi	270
Ma kiitlen ukspäinis neist werrisist	359
Ma ollen weike lapsoke	360
Ma püan keigest hingest	248
Ma risti-innime, sa ütled; kas on tõssi	361
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Issa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Issa	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast üllewelt	17
Ma waene muld kes patto teinud	135
Meie ussume keik aino Jummal	114
Meis	

Esimerine Register ehk Tuhhataja.

Meil' anna rahho armoga	233
Meilt, armas Jummal, pöra	306
Meil tulleb abbi Jummalast	223
Mis mo südda ennast waewab	211
Millal ma saan sind, armas Jesus nähha	364
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind, Jesus, walgusta	365
Mind Jummal Jesa õnnista	313
Mind õppeta sind armastama	367
Mind waewab wägga raske koorm	368
Minna tahhan Jehowa kita	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmustelle,	129
Mis hädäda woib meil' sindida	224
Mis kitust woime, Jesand!	233
Mis kui paggan, inimenne	370
Mis olled sinna, armas Jesus teinud	57
Mis tanno moistan ma	372
Mis waewab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Mo ello Kristus isse, mo kasso surrema	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull'	461
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing! oh anna sind damest	378
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Mo Jesuke, kes mitto tuhhat	379
Mo Jesuke, sa elio leib, so jure eksja	382
Mo Jesus, ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	250
	Mo

Esfimerne Register ehk Juhhataja.

Mo Jesus, kallim ello, ja Pasa-Lalleke,	384
Mo joud, sind tahhan armatseda	387
Mo Jummal, hallasta mo peäl	137
Mo Jummal, Loja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui kawwalad	173
Mo kääst süddant olled wötnud	389
Mo keigekallim Jesuke,	175
Mo keigekallim warra	391
Mo omma sinna olled,	176
Mo peale heida armo nüüd,	139
Mo peigmees armas Jesuke	392
Mo rahho Jesuke, oh te, et allate	393
Mo rõmustus on Jesuke	394
Mo südda ärka ülles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miks sa murretsed,	177
Mo süddant anna keigest wäest	179
Mo südda, olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tanna Jummalat	298
Mo waesus aiab mind, et ma	395

N.

Need Inglid taewast tullewad,	19
Need Inglid taewa walgusfes	105
Need wallatumad tiitlwad	225
Need kümme kasko moistkem nüüd	113
Neid tulleb wägga õnsaks kita	396
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündko minno assi,	183
Nüüd armastan ma Jummalat	397
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd	Nüüd

Esimesse Register ehk Juhhataja.

Nüüd, Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna kidan	27
Nüüd küttem Kristust ussinast	20
Nüüd kütto keigest süddamest	237
Nüüd kütus olgo Jummalal	5
Nüüd kütus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast touenud on	75
Nüüd Kristus üllestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd olle, Jesus, kidetud,	21
Nüüd ollen minna pohja leidnud,	398
Nüüd on se pääw jo löppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan ma, ma-ilm!	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti koggodus, Gull' olgo	6
Nüüd risti-rahwas, laulage	158
Nüüd surno kehha mattame	252
Nüüd tabhan ma tõest mahhaiatta	400
Nüüd te mind pühhas armoga,	102
Nüüd tousekem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Nüüd, waggad, rõmustellege,	85
Nüüd walw wad innimessest	402
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke wäljapühkida	78
Nutta, innimenne, rasket patto süüd	59

D.

D läinud möda nüüd, pääw paistab	280
Dnnis, kes ei wõtta tehha	187
Du sul, kui kardad Jummalat	187
Dh Adam! sinno eksitus	160
!	Oh!

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Dh armad weinad, õed ka	403
Dh armas Jesus kutsu mind	48
Dh armas Jesus, meil on weel	405
Dh armas Jummal, awwita, Ja kela	307
Dh armas Jummal awwita Sind hädas	188
Dh armo juur Mo pat on suur	141
Dh helde armo Issa, sind	142
Dh helde Jummal! sinnule	189
Dh helde kallis Jesuke	409
Dh Jesuke! mull' armoke	87
Dh Jesuke! So järrele	87
Dh Jesus! armo walgus	192
Dh Jesus! hallasta, Ding	193
Dh Jesus! heide olled sa	410
Dh Jesus! kange sõdamees,	88
Dh Jesus Kristus! tulle sa,	109
Dh Jesus! meie jure ja	290
Dh Jesus! minna tean kül	252
Dh Jesus! minno ello	195
Dh Jesus pühha Tallekenne	412
Dh Jesus! rahho andia	308
Dh Jesus! rõms saatja	130
Dh Jesus! sinno mällestus,	43
Dh Jesus! sinno wallo,	60
Dh Jesus! üllem abbimees	143
Dh Jesus wotta sa meid walgustada	414
Dh Issand suur on sinno arm,	228
Dh Issa südda, Jesuke, sa armo hallik	417
Dh Issa taewa rigi sees!	121
Dh Issa taewa sees! So Poia Jesusses	303
Dh Jummalala laused! kuis armoga luggu	419
Dh Jummal anna armo nüüd	421
Dh Jummal Issa! ilma Loja	115
	Dh

Esfimenne Register ehk Juhhataja.

Oh Jummal! kes sa heldusfest	106
Oh Jummal toja, pähya waim!	91
Oh Jummal! meie tänname	304
Oh Jummal! mitto õnnetust	212
Oh Jummal! õige tasuja	312
Oh Jummal! sinno peal	254
Oh Jummal! suur on sinno tõ	238
Oh Jummal! tulle armoga	229
Oh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Oh Jummal! wata heldeste	230
Oh, kes teik olleks kautand	421
Oh Kristus! Eunnastaja!	52
Oh Kristus! walgus olled sa,	290
Oh! kuhho lähhan ma	146
Oh kui õnsad on need pühhad	262
Oh kui rummal on mo südda	422
Oh! kui waesed, waewalised	144
Oh Kuningas! nüüd hallasta	424
Oh! laulgem süddamest	22
Oh leinagem! Ning kaebagem!	71
Oh! mind wotta targaks tehha,	196
Oh minna waene pattune!	147
Oh! minno armas Jesuke	45
Oh! mis maggus on Jesus minno õn!	426
Oh! mitto waewa ilma sees	255
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädda	427
Oh pallugem ja laulgem	28
Oh pühha laps, kes sind näab süddames	402
Oh pühha Waim! meil tulle ka	92
Oh pühha Waim! nüüd tulle sa,	94
Oh! risti-rahwas, kannata	257
Oh! sa ello õhutataja	428
	Oh!

Esimenne Register ehk Juhharaja.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Oh surrelik! mind malleta,	255
Oh sata tal! oh Jeesus!	65
Oh taewa tuikenne Sa	95
Oh! taganege, minno himmud,	197
Oh Tal! sind kidade	429
Oh targa mele jaggaja!	218
Oh! tõstkem omma heale	79
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Oh! tulge, innimesed	265
Oh! wagga Jummal, kes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wõtke katõuda Ja süddant	117
Oh! wõttem Jummalat	239
Oh! wõtta, armas Jeesus, wasto	200
Oh woitlejad! et kaige peale	431
Omna Isjaga null tulle	433

P.

Pääw aiab ärra sedda õõd,	281
Pääw lõppeb müüd, Ja armas	291
Pääw lõppeb teal, Mo waim	292
Pääw tahhab Loja minua,	293
Pühha Waim, sa ainus abbi	97

R.

Rõmustes mo südda kargab	434
Rõõmsaks sage, risti-rahwas,	23

S.

Sa innimenne! ussinast	109
Sa meie lotus, Jeesuke	436
Sa olled wümsõõski	48
Sa	Sa

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Ca päike watad al va peäl	440
Ca merine leppitaja	442
Se aeg on ju. a ta	263
Se aeg on tõest usse ees,	261
Se armo hallitas woiw keik, kes	443
Sedda Issa tõrges w. ktem	305
Se joulo pääw on rõnujst suur	23
Se Jummal! Poeg Jesus	80
Se kallis armo: õppetus,	12
Se kirtsas te on lai kül taewa miina	443
Sel päwal meie mõtleme,	89
Sell risti lödud werrise Tallele	463
Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast on möda laind,	29
Siin armo rindus maggama	445
Siin on lapsed :: mitmeruggused	446
Sind, Issand, tännan minna	282
Sind, Jummal! kidade,	240
Sind pühha Waimo pallame	98
Sion kaebab süres häddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma	258
So nimmel lähhän nüüd	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Issand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesus, küssendan	215
So pole, Issand, süddamest	152
So fanna meile kinnita	232
So fanna, se On seggane	111
So süddant, innimenne,	8
So taewaminnemisse peäl,	90
So waimo, Issa, läkkita!	99

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Südda, mis sa muretsed?	217
Südda waene! arra mõtle	447
Sull', sull' Jehowa! tahhan laulda	449
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81
Suur ja ustaw on se sanna	451

T.

Tal ellab, miks meel kurwastab	451
Tarkus, hinge Peig, kes sa	453
Teie kurjad innimesed,	153
Tulge, risti-innimesed,	201
Tulle nüüd taewast, armas Jesus jälle	9

U.

Üks hingamisse pääw on se	454
Üks laps on neitsist sündinud,	24
Üks laps on sündinud Betlemmas,	25
Üks maekenne ollen ma,	260
Üks on tarwis, a mas Jummal!	203
Üks tallekenne leppitas	68
Üks wagga ello se on ferge tõest:	456
Üllem preester kes sa tõest	457
Ut aastat meie hakkame	30

W.

Walmista, mo waim, end kül,	205
Wata Jummal! siin ma rummal	458
Weri on meid ühendanud	459
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Wotta Issandat nüüd kita,	82
Wotta nüüd Issandat, wäggetat	242

Teine Register ehk Juhhataja,

mis nende laulude üllemat õppetust ülles
näitab.

Kristusse tullemissfest libhasse ja Rohutule.
Lehhe külge.

Jubba kâ on wiimsed aiad	10
Kuis pean wastawõtma	3
Nüüd fitus olgo Jummalal	5
Nüüd risti koggodus	6
Nüüd tuskem patto waewast	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Se aeg on tõest ukse ees	261
Se kallis armo-õppetus	12
So süddant inimenne	8
Tulle nüüd taewast armas Jeesus	9

Jesusse Kristusse sündimissfest ehk Joulo- Laulud.

Keif inglid kuletawad	14
Kui neitsit omma lapse tõi	15
Ma tannan keigest sündamest	16
Ma tullen taewast uksewelt	17
Need inglid taewast tullewad	19
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd olle Jeesus kiderud	21
Oh laulgem süddamest	22
Rõõmsaks sage risti-rahwas	23
Rõmustes mo südda kargab	434
Se joulo pääw on rõmusest suur	23
Uks laps on neitsist sündinud	24
Uks laps on sündind Betlemmas	25
Werri on meid ühendanud	459

Teine Register ehk Juhharaja.

Ue aasta laulud.

Ura Jeesus korda minna	26
Müüd Jummal minna kidan	27
Dh pallugem ja laulgem	28
Se wanna aast on mödaläind	29
Uut aastat meie hakkame	30

Laulud Jeesusest.

Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Helde Jeesuke sinno suggustke	32
Jeesus keigeüllem hä	35
Jeesus, kes on õnnistusseks	333
Jeesus minno mõttes ligub	334
Jeesus on mo ainus ello	37
Mo armas Jeesus, minno rõõm	41
Dh Jeesus sinno mällestus	43
Dh pühha laps, kes sind näab	462

Kolme Kuninga pühhal.

Herodes, miks sa ehmatad	49
Jeesus! hüa mind ilmast, et ma sind	50
Kui sa püad tunda sada	350

Maria Pühastamisest

ehk

Küünla Päeval.

Jummala mele pärrast süit	50
Ma-ilm ei holi sest	51

Maria Kulutamisest

ehk

Paaft-Maria Päeval.

Dh Kristus lunnastaja	52
Kristusse kannatamisest ja surmast.	
Armas Jeesus armastaia	315
Jesu ristist :. tahhan rätida	332
Jeesus surma ärrawoitja	53
Jeesus	

Teine Register eht Juhharaja.

Jesus te, et sinuo hawad	340
Jesus üks sa olled ikka	341
Kristus kes meid õnaks teed	56
Kui Jesusi risti naelati	55
Mis olled sinna, armas Jesus	57
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Nutta innimenne! rasket	59
Oh Jesus sinno wallo	60
Oh Jummal tulle sinna	62
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädä	427
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh wata innimenne	65
So hing, oh Jesus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68

Kristusse Matmisest.

Keik on nüüd hästi sündinud	70
Oh! leinagem! ning kaebagem	71

Kristusse ülestousmisest.

Jesus Kristus õnne andja	72
Jesus õnnisteggia	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waewab wagga raske koorm	368
Mo Jesus kallim ello	384
Mo südda olle üllewel	74
Nüüd Kristus surmast tousnud	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd wotke wälja pühkida	78
Oh! tõstkem omma heäle	79
Se Jummal poeg Jesus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81

Teine Registreer eht Juhharaja.

Tal ellab miks meel kurvastab	451
Üks hingamisse paaw on se	454
Wotta Islandat nüüd kita	82

Kristuse taewaminnemissest.

Kristus se läks taewa	85
Nüüd, waggad, rõmustellege	85
Oh Jeeuke! mul armoke	87
Oh Jeeuke! so järrele	87
Oh Jeesus kange sõddamees	88
Sel parwal mei: mõtleme	89
Eo taewaminnemisse peäl	90

Pühhas Waimust
ja temma mümesuggusisi andidest
ia tõöst, eht

Nelli: pühhi Laulud.

Oh Jummal loia, pühha Waim	91
Oh p' hha Waim meil tulle ka	92
Oh p' hha Waim! nüüd tulle sa	94
O sa ello Waim meil tulle	93
Oh taewa tuienne	95
P' hha Waim sa ainus abbi	97
Sind p' hha Waimo pallume	98
Eo Waimo, Jessa, lakkita	99

Laulud

Kolmainust Jummalast.

Nu, fitus olgo iggawest	101
Jummal Jessa, meile ia	101
K' rie, oh Jummal Jessa kõrges	102
Meie ussume keik aino	114
Nüüd te mind pühhas armoga	102
Oh Jummal Jessa. ilma loia	115

Teine Register ehk Jubhataja.

	Jani pãwal.	
Ridetud olgo Issand, Israeli		103
	Maria Katsmaminnemise	
	e. f.	
	Zeina Maria pãwal.	
Minno hing auustab wägga		104
	Pühhadest Inglidest	
	ehk Miikeli pãwal.	
Need Inglid taewa walgusies		105
Dh Jummal, kes sa heldusfest		106
	Jummala ja Kristusse heldusfest.	
Arm! kes sa mind olled lonud		3 6
Eks mo tohhus tanno tehha?		320
Hinge peioke! helde Jesuke		33
Jesus ilma! ta tal		332
Mis waewa olled sa mo pãrrast		373
Müüd ollen minna pohja leidnud		398
Müüd risti-rahwas laulage		158
Dh armas Jesus fut'u mind		408
Dh minno armas Jesuke		45
Sa weerime leppitaja		442
Sel risti lödud werriise tallele		463
Südda waene! ärra mötle		447
Suur ja ustaw on se sanna		451
	Lomise teegudest.	
	ja Jummala armust ja auust, mis neist	
	rinnukse.	
Mo südda olgo rõmus müüd		181
	Jummala etremurrersemisfest	
	ja Wallitsemisfest.	
Keik teeb hästi Jummal		207
Kes Jummalat ni lasseb tehha		168

Teine Register ehk Tuhhataja.

Miks, kui paggan, inimenne	370
Mis waewad sinno s' ddant	171
Mo s'adda, mits sa murretjed	177
Mi sandto minno assi	183
Oh Jummal suur on sinno tō	238
Sa jul, kui kardad Jummalat	187

Pühhašt Jummalala sannast.

Armas Jesus armwita	108
Jummal olgo tännatud	108
Kui Jummalaga p' ad sa	112
Need kumme kasko moistkem	113
Oh Jummal tulle armoga	229
Oh Jesus Kristus tulle sa	109
Omna Isjaga mul tulle	433
Omni, kes ei wotta tehha	187
Sa inimenne! usinast	109
So janna se on seggane	111

Pühhapäiwil laulda:

Uks hingamisē pään on se	454
--------------------------	-----

Pühhašt ristmisest.

Kui Jesus sure armoga	123
-----------------------	-----

Pühhašt õhtrosõmaaiast.

Jesus Kristus lunnastaja	124
Kes omna ihoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno s'adda rõmustelle	129
Minna tahhan Jehowa kita	128
Mo Jesuke! sa ello leib!	382
Mo peigmees! armas Jesuke	392
Oh Jesus rõmo saatja	130

Sest õige ja walle risti-rahwa ellust.

Hinged allandusse sees	325
Ma	

Teine Register ehk Juhataja.

Ma risti iunime, sa ütled	361
Mind, Jeesus! walgusta	365
Need wallatumad kiitewad	225
Tulge, risti- ^{innimes} sed,	201

Innimese hinge hädast ja ärratimisest.

Arva waimo toetaja	317
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh kui waesed waewalised	144
Oh mitto waewa ilma sees	255
Se armo hallikas	443

Tõsisest meleparrandamisest.

Armas Jeesus, rõmustaja	132
Et tulge kokko pattused	324
Jeesus peastnud olled sinna	338
Jesand! kurja ollen teinud	133
Jesand! omma wihha sees	134
Kui ja risti tulles põlled	352
Kuis ni julge? waene rummal!	356
Ma waene muld, kes parto teinud	135
Mo Jummal hallasta	137
Mo peäle heida armo	139
Ni kui ma ellan tõeste	140
Oh armo juur! mo pat on suur	141
Oh helde armo Jessa, sind	142
Oh Jeesus! illem abbimees	143
Oh! kuhho lähhan ma	146
Oh minna waene pattune	147
So peäle üksnes, Jeesuke!	151
So pole, Jesand, sädamest	152
Suur ja ustar-on se sanna	451
Teie kurjad innimesed	153
Woi! mis minna ollen teinud	154
	Die

Teine Register ehk Juhhataja.

Üigest Usust ja Üigeksamisest.

Keif kallis hinge onnistus	156
Kristus'e werri, õigus ka	346
Kui sa risti tulles põlled	352
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh Jesus pühha tallekenne	412
Oh Jesus wotta sa meid	414
Oh pühha laps, kes sind	462
Oh wotke katsuda	117
Sa meie lotus Jesuke	436
Siin armo riindus maggama	445

Pühhaft risti-ellust.

End näita koido-täht	324
Keigeüllem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sul	461
Oh armas Jummal arwita Sind	188
Oh Jesus armo walgus	192
Oh Jesus minno ello	195
Oh Jummal anna armo müüd	421
Oh wagga Jummal, kes	198
Sa päike watad alwa peäl	440

Palwest.

Eks se olle arm ia heldus	119
Oh Issa taewa rigi fees	121
Sull, sull, Jehowa! tabhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458

Waimolikkust walwamisest.

Walmista, mo waim, end kü	205
---------------------------	-----

Waimolikkust woitlemisest ja woimusfest.

Eks sa heida kariane	323
Je us eh aita! et woimust	164
Ma huan, Jesus, appi sind	170

Teine Register ehk Juhataja.

Mo Jummal! waat, kui	173
Oh armad wennad, õed ka!	403
Oh Jeesus hallasta ning aita	193
Oh kuningas nüüd hallasta	424
Oh mand wotta targats tehha	196
Oh tru Jummal! sulle kaeban	149
Oh woitlejad! et kaige peäle	431
So peäle, Issand, lodan ma	214

Kassinussest.

Mo Jummal, loja, abbimees!	388
----------------------------	-----

Ma-ilm ja issiennese ärrasalgamisest.

Ei ilmast holi ma, ei holi	162
Jeesus rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Kes tahhab tõest armastada	345
Nüüd põlgan ma, ma-ilm!	399
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Oh kes keik olleks kautand	421
Oh tagganege minno himnud	197
Üts on tarwis, armas Jummal	203

Simmust Jummal ja Jeesuse järrele.

Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks sa heida karjane	323
Jeesus minno rõmustus	36
Jeesus tulle minnule	39
Kül sa helde Jeesus tuled	169
Millal ma saan sind, armas Jeesus,	364
Millal saan ma näha sind	40
Mo feigekallim Jeesuke	175
Mo feigekallim warra	391
Mo waesus aiab mind, et ma	395
Neid tulleb wägga õnais lita	396
Oh helde kallis Jeesuke	409
	Oh

Teine Register ehk Juhharaja.

Oh sa ello õhbutaja	428
Armastusfest Jesusse wasto.	
Hing! kui tahhad hingada	329
Jesufest ei jätta ma	331
Ma armastan, oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama	367
Mo joud! sind tahhan armatseda	387
Mo omma sinna olled	176
Mo rahho Jesufe	393
Nüüd armastan ma Jummal	397
Oh Jesus, helde olled sa	410
Oh Isia südda! Jesufe!	417
Sa olled wiimsekski	48
Armastusfest wendade ja keitide wasto.	
Oh Jummal lapsed! kuis armoga	419
Jesusse järrelkäimisfest.	
Se kitsas te on lai kül taewa	443
Üks wagga ello se on kerge tõest	456
Nüüsti sallajast wäest.	
Keif tulge minno jure nüüd	209
Oh helde Jummal sinnule	189
Oh Jummal mitto õnnetust	212
So pole, Jesus, küssendan	215
Pühhasi süddame waigistamisfest.	
Hinge ello Jesufe	327
Jesus näita mul se joudo	335
Keif sündko nenda ikka mul	167
Südda! mis sa murretsed	217
Rannatusfest ja kindlast õnnisteggia pole hoidmisfest.	
Eddasi! eddasi! Sion minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Jesufest	

Teine Register ehk Juhataja.

Jesukest ei jätta ma	331
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Süddame andmisest Önnisteggia kätte.	
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesuke! kes mitto tuhhat	379
Mo süddant annan keigest wäest	179
Sell' risti lödud werrise tallele	463
Üllem preester! kes sa tõest	457
Rõmust pühha Waimo sees.	
Oh mis maggus on	426
Usso Julgusfest.	
Ei lahku minna sinnuist	163
Jesus rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Ma kiitlen ükspäinis neist	359
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Mis mo südda ennast waewab	211
Mis hädä woib meil' sündida	224
Mo rõmustus on Jesuke	394
Nüüd ollen minna põhja leidnud	398
Oh Jummal sinno peäl	254
Oh kui rummal on mo südda	422
Tänno- ja Rituse- Laulud.	
Mis kitus woime, Issand!	233
Mis tänno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Oh Jummal! suur on sinno tõ	238
Oh tal! sind kida	429
Oh wõtkem Jummalat	239
Sind Jummal kida	240
Wõtta nüüd Issandat	242

Teine Register ehk Juhhataja.

Jummalikkust tarkusfest.

Oh targa mele jaggaja 218

Waimolikkust Rihlamisfest.

Oh wotta, armas Jesus, wasto mult 200

Mo kaešt süddant olled wõtnud 389

Nüüd paistab meile kauniste 226

Tarkus, hinge peig! kes sa 453

Sallajast Usklikkude ellust.

Kül waggade ello siin seespidi 354

Pühha risti-toggoduse kaebdusfest ja
lotusfest.

Jummal wäggen wallitseia 220

Kui Jummal weil ei ollets nüüd 221

Kui Jummal siin ei kanna hoolt, 222

Meil' anna rahho armoga 233

Oh armas Jesus meil on weel 405

Oh Isand suur on sinno arm 228

Oh Jummal tulle armoga 229

Oh Jummal wata heldeste 230

Siin on lapsed :.; mitmesuggused 446

Sion kaeb ab sures häddas 231

So saanna meile linnita 232

Surmass ja üllestrousmisfest.

Et roimne tund siin keikil' tulleb 243

Jesus õunisteggia 336

Jummala mele pärrast 50

Keikis paikus, kus ma seisän 244

Keskel selle ello sees 245

Kui ollen surma hädda sees 349

Kui surma tund on ukse ees, 246

Ma armas an, oh Jummal! sind, 247

Ma püan keigest hingest 248

Ma

Teine Rõgister ehk Juhhataja

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isie	249
Mo Jesus! ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd surno kehha mattame	252
Oh Jesus minna tean kü	252
Oh risti-rahwas, kannata	257
Oh surrelik! mind mälleta	255
So holeks annan ennast ma	258
Üks maofenne vllen ma	260

Jaggaweesfest ellust ja surmast.

Oh kui õnsad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimes ed	265
Se aeg on jubba kü	263

Zommiko = laulud.

Eks lõppe pea wahhimees?	319
End näita koido = täht	324
Et möda läinud pimme õ	268
Jummal, ma ning taewa loja	269
Kui warra üllestoufen ma	270
Ma kidan, Issand Jummal	270
Ma tannan, armas Issa	271
Ma tannan, armas Jummal	273
Ma tannan Jummal sind	275
Ma tannan sind, Et olled mind	276
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo südda ärka ülles	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda olle walmistud	279
Nüüd walw'wad innimesesed	402
Õ läinud möda nüüd	280
Pääw aiab ärra sedda ööd	281

Teine Register ehk Juhhataja.

Sind, Issand tännan minna 282

Ohhto = Laulud.

Arka ülles, minno südda 284

Armas Jesus! sind ma pallun, 286

Nüüd hing'wad innimesjed 287

Nüüd on se pääw jo lõppenud 288

Oh Jesus meie jure ja 290

Oh Kristus! walgus olled sa 290

Pääw lõppeb nüüd. 291

Pääw lõppeb teal 292

Pääw tahhab loja miina 293

Se pääw, oh Kristus olled sa 294

So nimmel lähhan nüüd 295

Sõma = Laulud.

Et kiitke Jummalat, kes on ni helde 296

Jummalat kiitke, Jummalat 297

Mo südda tänna Jummalat 298

Nüüd kitus olgo sulle 300

Nüüd laulgem suust ning süddamest 301

Nüüd wõtkem Jummalale 302

Oh Issa taewa sees 303

Oh Jummal meie tänname 304

Sedda Issa kõrges 305

So nimmi pühha olgo 301

Laste = Laulud.

Lapsed! kuis on hinge luggu? 358

Ma ollen weike lapsok 360

Hädada = aial.

Kui meil on püsti hädada kães 305

Kirie eleison 309

Meilt, armas Jummal, põra 306

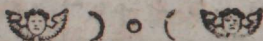
Oh armas Jummal arowita 307

Oh

Teine Register ehk Juhhataja.

Oh Jesus rahho andja	308
Oh Jummal dige tassuja	312
Onnistaminne.	
Mind, Jummal Issa õnnista	313
Winnne Laul.	
Amen, au Issal' olgo	314

III. Register
Der Christlichen Lieder
nach dem teutschen Alphabet.

Ach! bleib bey uns, HErr Jesu	290
Ach du liebens volles Wesen	405
Ach ein Wort von großer Treue	451
Ach Gott gib du uns deine Gnad	421
Ach Gott mich drückt ein schwerer	368
Ach Gott und HErr!	141
Ach Gott! vom Himmel sieh' darein	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach HErr du gerechter Gott	312
Ach! lieben Christen, send getrost	257
Ach liebster Jesu rufe mich	408
Ach! mein Jesu! sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott! barmherzig's Herz	189
Ach was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents Lied von der dreyfachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, HErr Jesu Christ	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus gebohren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
An der Brust der Gnaden liegen	445
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedenken wir	89
Auf ihr Streiter durchgedrungen	431
Auf	Auf

III. Register.

Auf meinen lieben Gott	254
Auf. meine Seel. Dank	278
Auf Seel und danke deinem HErrn	378
Aus meines Herzens Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
B efiehl du deine Wege	171
Bewein o Christen. Mensch	427
Blut und Wunden :/: haben uns	459
C hrist! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und Licht	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christi Blut und Gerechtigkeit	346
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes Bänden	73
Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser HErr zum Jordan kam	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
D a Jesus an dem Creutze stand,	55
Danket dem HErrn, denn er	296
Dank sey dir, grosser Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das Jesulein soll doch mein Trost	394
Daß du mich diese finstre Nacht	268
Das wahre Christenthum ist	456
Dem blutgen Lamme	463
Den Vater dort oben	305
Der Gnaden-Brunn fleußt noch	443
Der schmale Weg ist breit genug	443
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Geist und	292
m 4	Der

III. Register.

Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich Jesum loben wir! Lämmlein	429
Die Engel, die im Himmels Licht	105
Die Liebe leidet nicht Gesellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Dir dir Jehova, will ich singen	449
Diß sind die heil'gen zehn Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Versüner	442
Du Friedens-Fürst, Herr Jesu	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	402
Du Lebens Brodt, Herr Jesu Christ	382
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst; ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Creuz-Geheimniß	44
E in' feste Burg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löblich	24
Ein Kind gebohr'n zu Betlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach Herr! diß Eine	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o Herrre Gott	139
Erhalt uns, Herr, bey deinem	232
Erhebe dich o meine Seel	279
Erleucht mich Herr, mein Licht	365

Erscheint

III. Register.

Erschein du Morgenstern	324
Ertanden ist der heil ge Christ	75
Es glänzet der Christen inwendiges	354
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund wol:	225
Es woll' uns Gott genädig seyn	229
Er'ge Weisheit, Jesus Christ,	453
F ahre fort :: Zion fahre fort im Licht	318
Freu' dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Frölich soll mein Herze springen	434
G ar lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der Herr, der Gott	103
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn uns bey	101
Gott der wirlds wohl machen,	207
Gott des Himmels und der Erden	269
Gott hatt das Evangelium	12
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte! wilt du nicht	323
H ab herzlich Lob, hab ewig Dank	16
Helft mir Gottes Güte preisen	27
Herr aller Weisheit Quell und Grund	218
Herr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	52
Herr, deine Treue ist so groß	228
Herr Gott, dich loben wir,	240
Herr Gott, nun sey gepreiset	300
m 5	H err,

III. Register.

Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christi, dich zu uns wend	109
Herr Jesu Christi, du höchstes Gut	143
Herr Jesu Christi, ich schrey zu dir	215
Herr Jesu Christi, ich weß gar wohl	252
Herr Jesu Christi, mein Leben	195
Herr Jesu Christi, mein's Lebens Licht	383
Herr Jesu Christi, wahrer Mensch und	250
Herr Jesu Gnaden-Sonne	192
Herr Jesu meine Ruh	393
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herzlich thut mich verlangen	248
Herzliebster Jesu, was hast du	57
Heut ist des Herrn Ruhe-Tag	454
Hier sind Kinder von verschiedenen	446
Hilf Gott, das mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter wird die Nacht der Sünden	319
J ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
Jch armer Sünder komm zu dir	147
Jch bin ein kleines Kindelein	360
Jch bin ein Waisenlein arm und	260
Jch danke dem Herrn von ganzem	128
Jch danke dir, Herr Gott, in deinem	270
Jch dank dir, lieber Herr,	282
Jch dank dir schon durch deinen Sohn	276
Jch habe nun den Grund	398
Jch hab ihn dennoch lieb	48
Jch hab mein Sach Gott heimgestellt	258
Jch komm jetzt als ein armer Gast	126
Jch	Jch

III. Register.

Jch liebe Gott, und zwar umsonst	397
Jch ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
Jch rühme mich einzig der blutigen	359
Jch will dich lieben meine Stärke	387
Jch wills wagen :: von der schönen	332
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, deine heilige Wunden	340
Jesu, der du meine Seele	3 8
Jesu, frommer Menschen-Heerden	333
Jesu, gib mir deine Fülle	335
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, komm doch selbst zu mir,	39
Jesu komm mit deinem Vater	433
Jesu rast der blöden Herzen	317
Jesu, meine Freude	38
Jesu meiner Seelen Leben	327
Jesu, meiner Seelen Ruh	35
Jesu, meines Herzens Freud	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt	50
Jesus Christus Gottes Lamm	332
Jesus Christus unser Heiland	72
Jesus Christus, unser Heiland, der von	124
Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben	37
Jesus meine Zuversicht	336
Jesus schwe t mir in Gedanken	334
Ihr armen Sünder kommt zu Haus	324
Ihr Christen, seht, daß ihr aussegt	78
Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts um	419
Ihr Seelen sinckt, ja sincket hin	325
In allen meinen Thaten	183

III Register.

In dich hab ich gehoffet, HErr!	214
In die er Morgenstund will ich	273
In dolci Jubilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werk der Gnaden	119
K omm, Gott Schöpfer! heiliger	91
K omm heiliger Geist, HErr Gott	94
Komm komm, o Himmels-Taube!	95
Komm, o komm, du Geist des Lebens	93
Komm, Sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschen Kinder	265
Kommt her zu mir, spricht Gottes	209
Kommt und laßt euch Jesum lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
L asset uns den HErrn preisen	82
Lebt Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster Jesu, du wirst kommen	169
Liebster Jesu, Trost der Herzen	132
Liebster Jesu, was f' r Müß	373
Liebster Jesu, wir sind hier	108
Litaney	309
Lobe den HErrn, den mächtigent	242
Lobet den HErrn, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen Gott,	5
Lob sey dir, Jesu, großer Held	88
Lobt Gott, ihr Christen, allzugleich	19
M ache dich, mein Geist, bereit	205
Mag ich Ungl'ck nicht widerstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armut macht mich schreien	395
Meinen Jesum laß ich nicht	331
Meine Seele erheb't den HErrn	104
Meine	

III. Register.

Meine Seel, ermuntre dich	374
Meine Seele, wilt du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater segne mich	313
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens Jesu, meine Lust	41
Mein Herze soll nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	484
Mensch wilt du leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind	245
N im von uns, Herr, du treuer	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun danket alle Gott	239
Nun danket all und bringet Ehr	237
Nun freut euch, Gottes Kinder all'	85
Nun freut euch, lieben Christen, gemein	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem Herren	302
Nun lob', mein' Seel, den Herren,	235
Nun mach uns heilig Herr Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402

III. Register.

D ! der alles hatt' verlohren	421
D du allerfröste Freude!	97
D du allertiefste Liebe	342
D du Liebe meiner Liebe	315
D du süße Lust aus der	426
D GOTT der du aus Herzens Grund	106
D GOTT! du frommer GOTT	198
D GOTT! ich thu dir danken	271
D GOTT! mein Schöpfer edler Fürst	388
D GOTT! wir danken deiner Güte	304
D Haupt voll Blut und Wunden!	60
D heil'ger Geist fehr bey uns ein	92
D Herre GOTT, dein göttlich Wort	111
D Jesu Christ, der du mir bist	87
D Jesu Christ! mein schönstes Licht	45
D Jesu, du mein Bräutigam	392
D Jesu, Hoffnung wahrer Neuen	410
D Jesu meine Wonne, du	130
D Jesu, siehe drein	193
D Jesu! süßes Licht, nun ist	280
D Jesu süß! wer dein gedenkt	43
D ihr Kinder, was wills werden	358
D Lämlein geschlacht	412
D Lamm Gottes, unschuldig	65
D Mensch wie ist dein Herz bestellt	109
D Mensch wollest bedenken	63
D Sonne die aufs niedre sieht	440
D Tod! wo ist dein Stachel nun	81
D Traurigkeit! o Herzeleid	71
D Vater aller Frommen!	301
D Vater der Barmherzlichkeit	142
D Vater = Herz, o Liebes = Brunst!	417
D Ursprung des Lebens	428
D Welt!	

III. Register.

O Welt! sieh hier dein Leben	65
O wie selig seyd ihr doch ihr Frommen	262
O wie selig sind zu nennen	396
O! wir armen Sünder,	59
Schatz über alle Schätze	391
Schau, lieber Gott, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, Jesu	33
Sey mir doch gnädig, o mein Gott	137
Sieh' hier bin ich, Ehren König	458
Singen wir aus Herzens Grund	301
Solt ich meinem Gott nicht singen	320
So wahr ich lebe, spricht dein Gott	140
So wünsch ich nun ein gute Nacht	185
Straff' mich nicht in Deinem Zorn	134
Treuer Gott ich muß dir klagen	149
Traut will ich dir geben	171
Vater im höchsten Throne	303
Vater unser im Himmelreich	121
Verleih' uns Frieden gnädiglich	233
Versuchet euch doch sel st	117
Vom Himmel hoch, da komm ich her	17
Vom Himmel kam der Engel	19
Von Gott will ich nicht lassen,	163
Unser Herrscher, unser König	220
Unveränderliches Wesen	341
Wach auf, mein Herz, die Nacht	74
Wach auf, mein Herz und singe	277
Wacht auf, ihr Christen alle	11
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich mein Herz	177

Warum

III. Register.

Warum sollt ich mich den grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürchtst, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kan ich doch für Dank	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh'	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedanken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes Nöthen bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemüthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leucht' t uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einem Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin,	146
Sucht uns nach dir	87
Zion klagt mit Angst und Schmerzen	231
Gott allein die Ehre!	